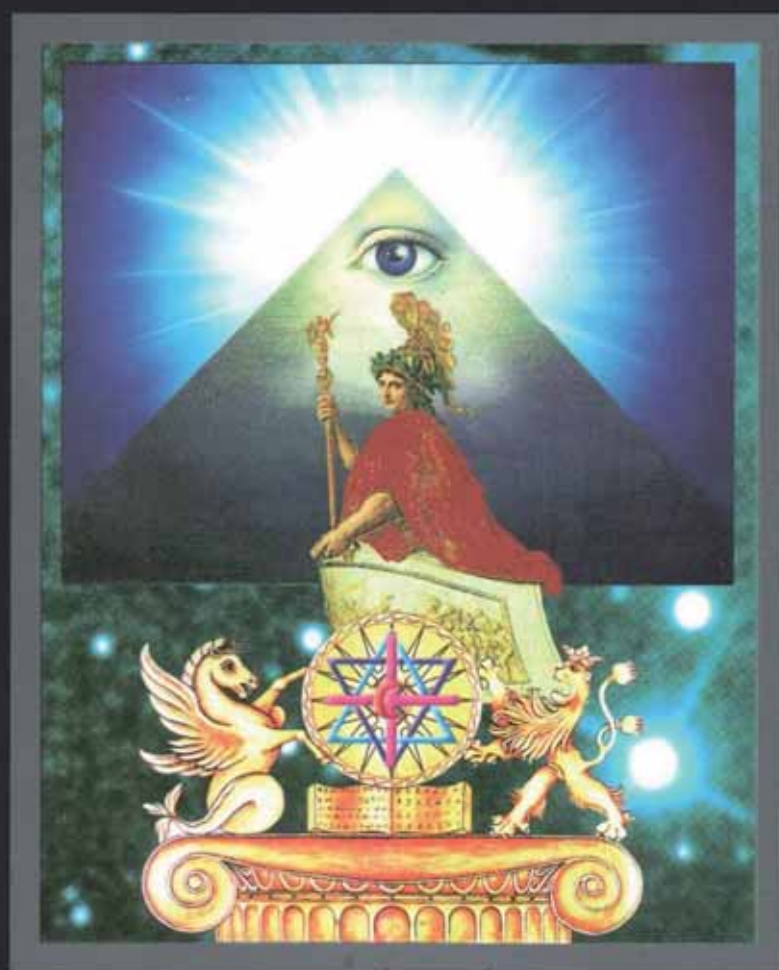

П. Костурски & Р. Поповски

АЛЕКСАНДАР МАКЕДОНСКИ МАКЕДОНИЗАМ

П. Костурски & Р. Поповски

АЛЕКСАНДАР МАКЕДОНСКИ

МАКЕДОНИЗАМ

МАКЕДОНИЈА
2000

печати: ДатаПонс, Скопје
Самостојно издание

Според Мислењето на Министерството за култура на Република Македонија број 07-317/2 од 27.01.2000 година, за книгата Александар Македонски-македонизам од Пандил Костурски & Ристо Поповски се плаќа повластена даночна стапка.

ISBN 9989-9728-3-4

ЦИП - КАТАЛОГИЗАЦИЈА ВО ПУБЛИКАЦИЈА

**Народна и универзитетска библиотека " Св. Климент Охридски",
Скопје**

32-05 Александар Македонски

94(381 "- 0356/-0323"

Костурски, Пандил

Александар Македонски-македонизам/П.Костурски &

Р.Поповски. - Скопје: П.Костурски, 1999. - 155 стр. : илустр.во

бои; 24 см

Библиографија: стр. 147-154

---

*Старата опашка дека историјата не
била онаква каква што е, ја прет-
ставуваат историците во школарните
учебници, ме инспирира да ја напишам
книгата:*

**"ЛЕГЕНДИТЕ, ЛАГИТЕ И МИТОВИТЕ
ВО СВЕТСКАТА ИСТОРИЈА".**

Ричард Шенкман
(бестселер во САД за 1998)

Ние трагајќи по легендите, лагите и митовите, откривме дека сè се знае уште пред Исус, сè е дело на Македонците и дека 20 столетија се развивале само техниките. Истовремено се вршела смислена девалвација, деградација и геноцид врз Македонците.

Откривме дека главна причина за македонската голгота, била таканаречената одбраност само на еден источен народ, кој сето време работи спротивно на пораките од Севишниот, кој единствено ја знае вистината.

Осетивме дека чепкањето по овие вистини ги разгневуваше некои класични структури, кои мислат дека сеуште во денешната ера на информации и компјутеризации можат да го контролираат пијанството и индоктринацијата кај луѓето.

Вистините пак дека:

Македонија како најстара држава на континентот, на светската цивилизација и подарила голем број светски вредности, значајни за светската цивилизација.

Македонците како најстар народ на планетава Земја, создале и оставиле големи траги на разработени правила и принципи со својата мудрост, логика, градителство, воинственост и дипломатија.

Македонската држава како најстара држава имала развиена државна политика, која сите подоцнежни цивилизации ја користеле како основа.

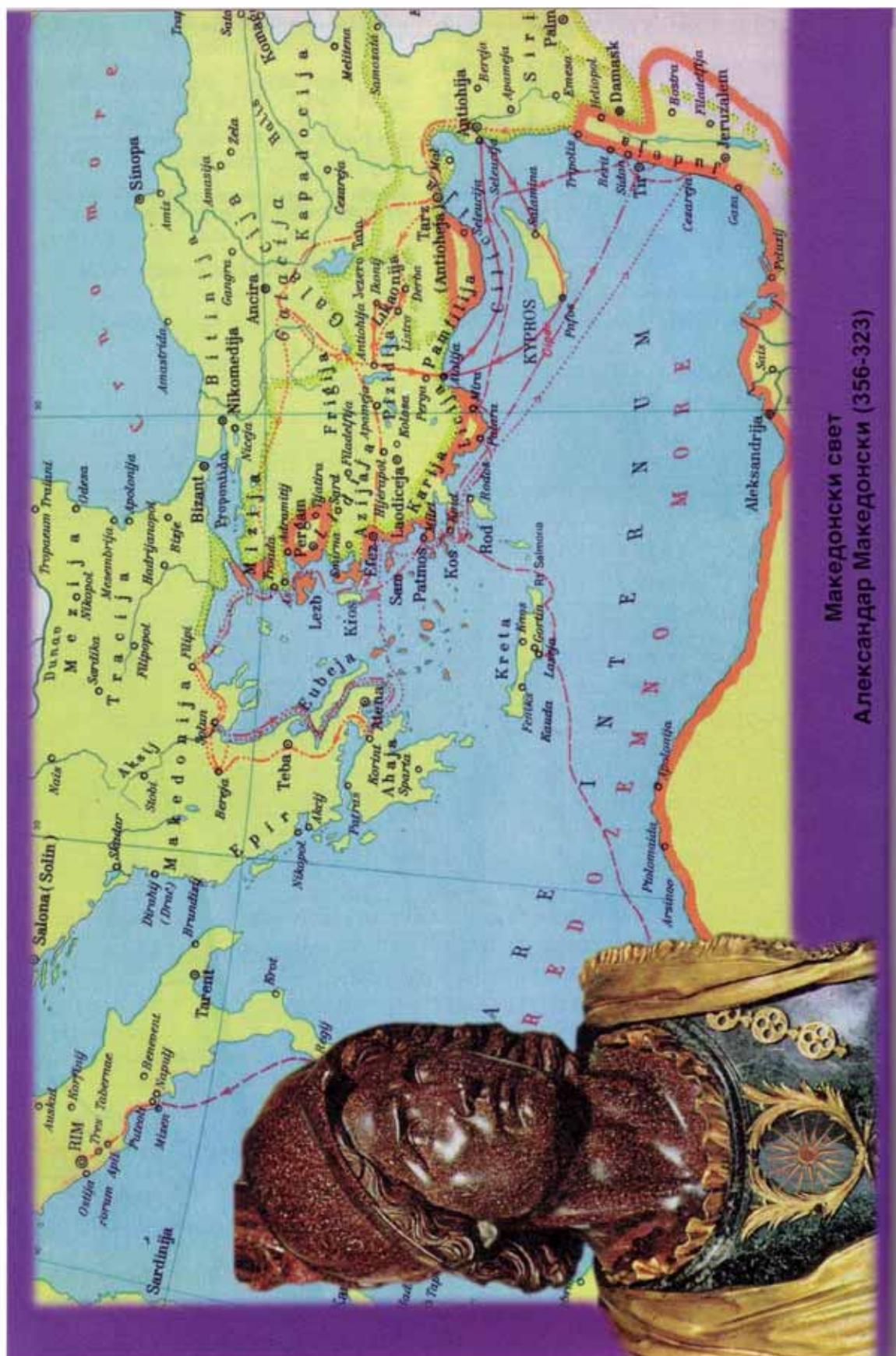
Македонската писменост, култура, уметност, музика, право и просветленост се први кои на светот му биле понудени во целиот свој сјај.

Македонецот Александар е еден од многуте македонски цареви кои го задолжи светот но и Македонците, бидејќи го зачува нивниот идентитет.

Не не инспирираа само да кажеме Стоп на историските фалсификати, туку да ги повикаме нашите "пријатели" од Исток и нивните извршители од Запад, Север и Југ, во 21-от век, сите заедно од изворот да пиеме вода и со љубов да ги чуваме цвеќињата во бавчата на светов

П.Костурски & Р.Поповски

Македонски свет
Александар Македонски (356-323)

ВОВЕД

Книгава претставува пророштво за иднината и фенер за просветление. Таа е систематско истражувачка студија за царот Александар III детето на Вселената, син на Сонцето и патник низ времето.

Во неа пишува за Александар III Македонски, наречен како Величествен, Цар на царевите, Империјален, Вечен, чедо и реинкарнација на Севишниот.

Македонец со света должност да ослободува, обединува, хармонизира, воскреснува, владее, господари, активира и просветлува. Таа личи на едно светло во бесконечноста, од каде што свети божествена светлина, која ни ги открива тајните на нашето потекло и создавање. Неговото раѓање било претскажано. Се појавил при крајот на владеењето на последниот знак, за повторно да го востанови верувањето во светлината и сонцето, сè до крајот на светот.

Писателите ја опеале неговата убавина. На неговата сила и храброст и немало рамна. Среќата која ги пратела неговите ослободувања не можела да се спореди ниту со една друга.

Никој побрзо не востановил поголемо царство и не ја вградил својата филозофија на живеење и владеење, која во тоа време била нарекувана Македонизам. Александар не бил покорен од никој, додека не ја завршил мисијата и не си отишол во вселената да се соедини со неговиот архитект-родителот на вселената.

Милиони луѓе палеле свеќи и гореле темјан. Милиони луѓе му се восхитувале и неговиот пример нема да им даде мир на вековите и никогаш нема да биде надминат. На крајот од 2000-та година, луѓето кои што се создадени од светлината, не смеат да бидат лишени од оваа тајна, таканаречена вечна загатка за неговото потекло, неговата природа, дух и реинкарнација.

НИШТО ВЕЌЕ НЕ МОЖЕ ДА БИДЕ ОНАКА КАКО ШТО БИЛО
ПОРАНО

Нашата цел беше пред македонската и светска јавност да обелодениме нови автентични докази за македонскиот цар, кој

бил од Бога определен да прави чуда на Земјава и на видлив начин сите народи на светот да ја почувствуваат благоста Божја. Втората цел е исто така мошне важна, вистините за него да бидат прикажани од македонски автори, особено што до ден денешен, поголемиот број светски објавени трудови за Александар не беа истражувани и презентирани од Македонци.

За неупатените да подсетиме дека атинскиот тиранин Пизистрат во 6-от в.п.н.е. наложил да се "преведат" за потребите на Атина сите древни записи. Во 1-от в.п.н.е. Римјаните ги изгореле сите свитоци на Александриската библиотека и урнале 70 градови носејќи го пленот во Рим. Исто така, палењето на библиотеките на Атос(Света гора) во 1825-та не било случајно.

Од методолошка гледна точка сите досегашни записи имаат некои недостатоци. Тие се пишуваат кога луѓето не знаеа за вселена, црни дупки, сателити, ласери, транскмутатори или триаголници.

Исто така воочливи се честите контрадикторности и фалсификати во објаснувањето на исти историски настани, па така, се добива впечаток дека едни се за, а други се против Александар. Токму поради ваквите мании во проучувањето на Александар III, преизучувањето на македонскиот цар од аспект на неговото место во историјата, неговото дело и наследство, е повеќе од потребно, особено што тој ја врати славата и сјајот на македонското Предпотопно царство и македонска цивилизација, распространето во целиот Средноземски басен.

При истражувањето наидовме на разни препреки, но тие само го засилуваа предизвикот да продолжиме со работата, зошто бевме горди оти најславниот цар на царевите Александар III по крв и клетва бил Македонец.

Трудот е поделен на три дела. Во нив се опфатени детството, експедицијата и македонизмот - филозофија на живеење и владеење, како наследство на светската цивилизација што го остави Александар III. Содржински во книгава се прави обид за пресознавање на минатото. Тоа е обид да се прикаже Александар III, каков што бил, неговото долго патување ослободувајќи 3.800.000 км², барајќи ги границите на Македонија. Александар имал цел, имал силна волја, луѓе, пари и затоа успеал. Успеал да го испише родописот на својот македонски род и својата земја Македонија и со тоа го овековечи македонското име од века за на века.

Свесни бевме дека по две илјади и триста години не е лесно да се проверат подробностите, од многувековното повторување

"уверливи" лаги низ целава "дуња-свет". Меѓутоа, големиот број нови материјални археолошки докази за македонското национално, општокултурно битие, индивидуалитет и кодот на македонското резонирање претставен во Анкодот како Космички приеман резонатор налагаше нов почеток.

За неверните Томовци, во книгава ќе отвориме неколку светски тајни за Македонија и Македонците, оставени како знаци, во Библијата, а запишани како библиски тајни:

Македонија е дел од исчезнатата цивилизација на таканаречената Атлантида, Македонците биле прекрстувани во Пелазги, Бриги, Фриги, Венети, Анти, Словени и други, само да не се тоа што сè -Македонци.

Рисјанството го создале Македонците за да се спасат од новите голготи и Рисјанскиот црковен обред на светата причест е всушност врската на луѓето со Бога. Многу покасно Рим бил принуден него да го признае како државна религија, но тие се творци и на други религии и верувања.

Преку врвот на љубовта со Бога, времето на молчењето сврши и започна времето на светлината. Светата причест се смета за света тајна над тајните, тајна на Црквата, во која Рисјанскиот свет наоѓа врвно исполнување. Таа е една од седумте свети тајни кои претставуваат свештено-дејствија преку кои на верниците на видлив начин им се дава невидлива за човековите очи, но за духовните сетила чувствителна благост Божја. Таква благост е светлината што ја открива книгава што е пред вас.

За другите светско-македонски тајни во другите наши дела ќе ја извадиме од темнината, историјата на Македонија, Македонците и Александар III - царот над царевите.

Од авторите

Марија и Филип - родителите на Александар

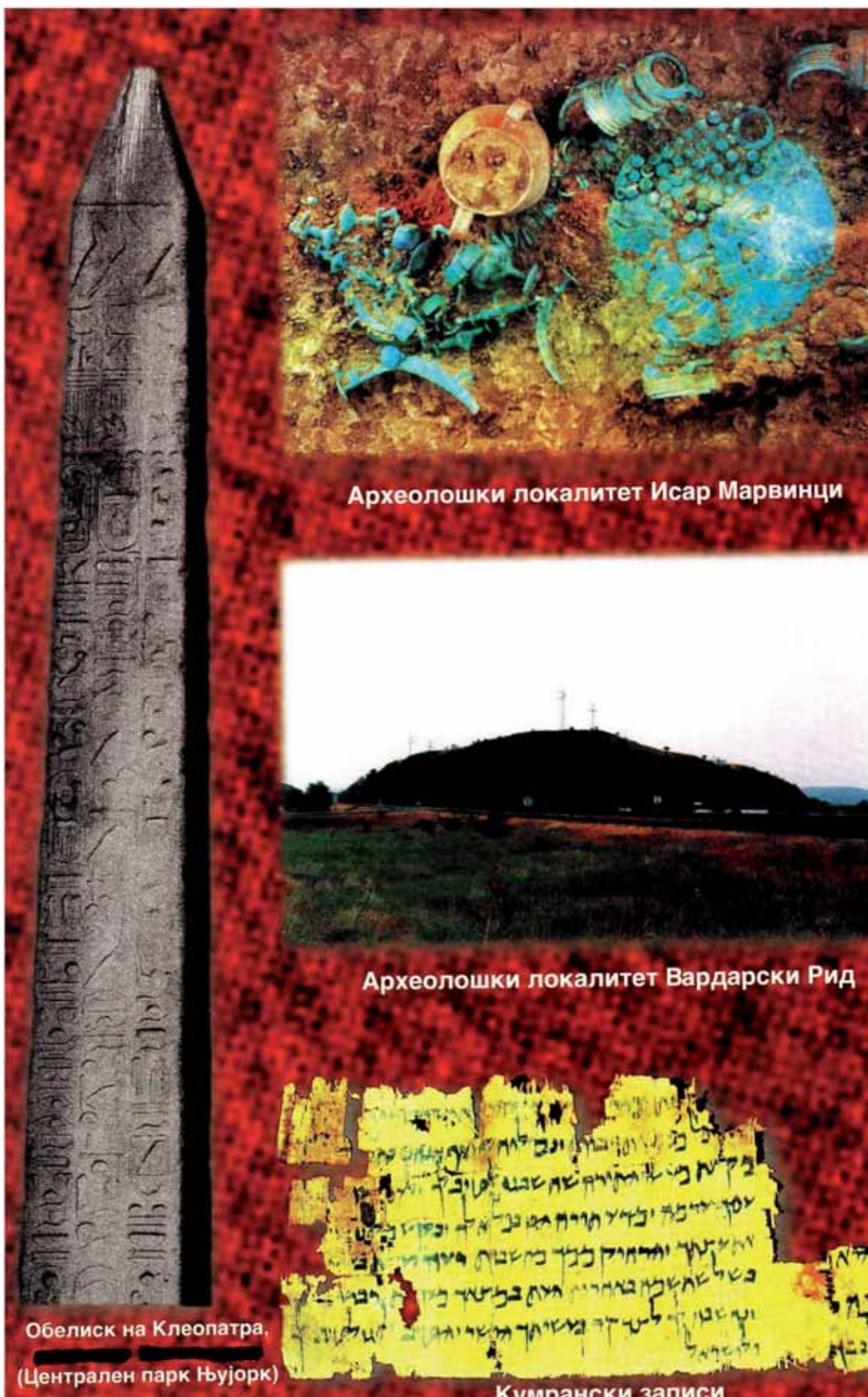
Македонска девојка на камен релјеф

ПРВ ДЕЛ

Детство Најдена мудрост

Археолошки локалитет Исар Марвинци

Археолошки локалитет Вардарски Рид

Обелиск на Клеопатра,
(Централен парк Њујорк)

Кумрански записи

1 Во овој дел го опишуваме животот на Македонците, организацијата на царството, детството и воспитувањето на Александар III Македонски. Поради многуте факти ги молиме читателите да не ни забележат ако не изложиме сè. Впрочем ние само ги истраживме досегашните тези пишувани од странци и за прв пат во светската историја кажуваме други докази и тези за кои сме свесни дека ќе изгледаат апсолутно несфатливи. Исто така ние бевме свесни за опасностите на кои се изложуваме со овој проект и колку многу врати тој ќе остави отворени. Затоа ние се држевме само до едно правило, а тоа беше, секогаш да се вреднуваат и почитуваат археолошките и историските аргументи и факти, критички да се оценуваат досегашните наводни историски докази и при тоа храбро да одлучуваме во тезите.

Можеби ваквиот пристап ќе ги изненади историчарите и самите ќе си поставуваат прашања, зошто и ние не ги следиме досегашните рамки, клишеа и плагијати. На сите им одговараме дека идните поколенија и наши следбеници слободно ќе може да кажат дека предметот за Александар III Македонски - царот Македонски сеуште не е затворен.

2 Сосем сигурно се знае дека Александар бил роден ноќта помеѓу 22 и 23-ти јули (златец) 356-та година пред Ристос, во царската македонска престолнина Пела, а починал на 10 јуни (жетвар) 323-та во Вавилон. Според тајните закони на вселената познавањето и читањето на судбините од зодијакот, Александар бил обележан со два знака-знакот на Сонцето и знакот на Лавот. Според досегашните сознанија тој е 40-от официјален македонски цар кој владеел од 336 до 323-та година пред Ристос. Прв официјален цар бил Мино кој владеел околу 1.500-та год.п.н.е., а последен бил Александар VI, кој владеел од 148 до 142 година пред Ристос.

Значи Александар бил роден во македонско царско семејство, како четврто дете на царот Филип-II, од неговата трета жена Марија (Олимпија). Повеќе од 12.000 годишна македонска историја и повеќе од илјада и петстотини годишното царство на древните Македонци, со плејада на македонски цареви успешно егзистирало на македонските територии, со помал или со поголем успех и покрај сите предизвици и сили од надвор и од внатре. Македонското царство својата моќ ја постигнало со царевите: Мино, Маке (и) Доне, Михо, Нек-Тане-бо, Пелаг, Пан, Илјон, Нуфре-тит, Ристо, Темен, Кир, Каран и редица други. За македонските цареви што владееле пред потопот библиски податоците треба допрва да се бараат и истражат. Од IX-от до I-от век пред Ристос следат плеада на македонски цареви во еден континуитет со евидентирани години на владеење. Иако овие докази потекнуваат од латински извори и претставуваат латинска интерпретација, анализата покажа дека истите може да се прифатат со идна обврска тие да се проверат со археолошки артефакти.

Ако се погледне картата на археолошките локалитети на етничка Македонија, но не онаа што ја конструира Јоанис Кападоистријас во 1829 година по налог на руската влада од Петроград, ќе се отвори нова бела книга за македонските вистини. Затоа нашите антички историчари не треба да одат надвор во другите земји да истражуваат (Англија, Америка итн.), туку треба своите заклучоци и ставови да ги темелат врз археолошки докази од македонски терен. Познато е дека кај нас и децата си играат со керамички плочки-артефакти од минатото. Исто се знае дека на македонските територии доаѓале многу странци да копаат, а тоа што го откривале најчесто го носеле со себе во своите земји. Затоа денес нема земја во светот, која во своите трезори, библиотеки, архиви или музеи нема македонски артефакти. Наша обврска, на денешните македонски генерации е да побараме тоа наше богатство да ни се врати. Само така ќе го исполниме нашиот долг кон нашите минати и идни поколенија.

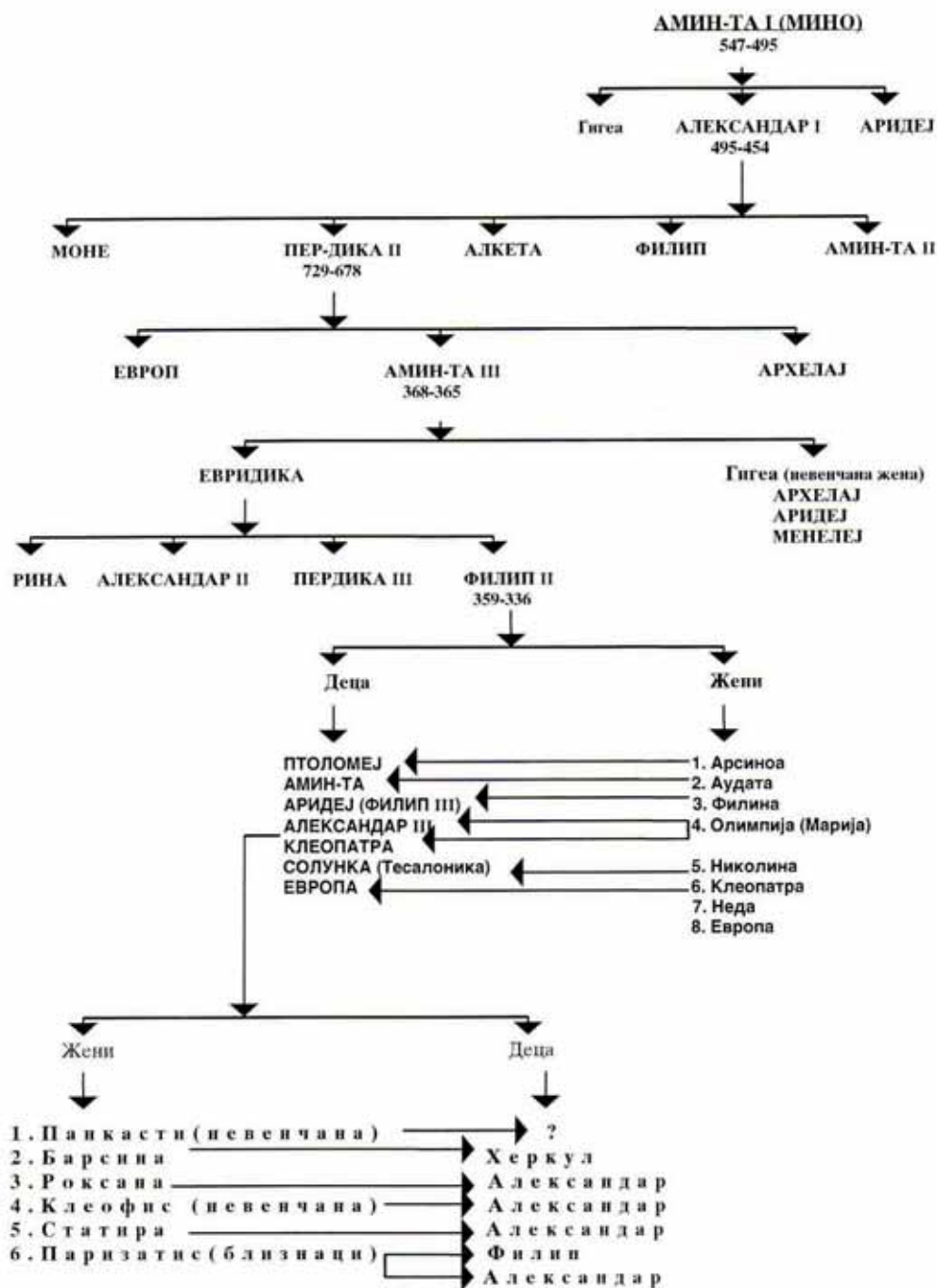
3. Истражувајќи ги историско библиографските податоци за детството на Александар и неговата личност која го тресела тогашниот свет, дознаваме и други многу интересни податоци значајни за неговиот развиток и воспитување. Во интерес на темата во продолжение ќе објасниме: кои биле Македонците?, каков бил нивниот живот?, како било политички организирано нивното општество?, кои биле нивните главни градови и каква била организацијата на царскиот двор?, какво било влијанието врз неговата личност на неговиот татко царот Филип-II, на неговите другари и пријатели, на неговата мајка-царицата Марија, на неговите воспитувачи и учители-особено Леонид и Аристотел?, како и влијанието на македонската култура, традиции, верувања и обичаи, врз младиот Александар?.

За успешна реконструкција на таа епоха, покрај темелното проучување и собирање на материјали, обиколувајќи ги местата каде се случувале настаните, мораше со големо умење да ги соединуваме објективноста и културните обичаи, воените, моралните и филозофските карактеристики по кои се распознава една епоха. При тоа требаше да се внимава од претераното литераризирање, а сепак раскажувањето да биде интересно и без изневерување на историските факти. Сигурно е дека по две илјади и двесте години подробностите не е лесно да се проверат. Но можно е да се увериме за знаењата со кои тогаш располагале Македонците, кои многу народи подоцна поради историски и планетарни промени си ги присвојувале како свои, китејќи се со туѓи перја како што велат Македонците до денешен ден.

4. Македонците живееле околу Средоземното море. Тие биле културен, цивилизиран, градителски и побожен народ. Според **Платон** во делата "Тимај" (или општествено уредување) и "Критија" (или за Атлантида), како и според делата на други стари и нови автори, кои

Родословие на Александровата царска династија

МА

45 вековен царски континуитет

Име	Година	Татко/Нуако	Палата
1. МИНО	околу 1.500 г.п.н.е.	Сер А.Евипс	Кносос
2. МАКЕ и ДОНЕ	околу 1.400 г.п.н.е.		Пела
3. МИХО	10. ПАН		Гортина
4. НИКО	11. ПЕТАР		Атланти
5. РИСТО	12. МАТЕ		Вардир, рид
6. ТАНЕ	13. ЈОВАН		Од нив се преземени имињата на многу пророци и апостоли
7. ГОНЕ	14. НУФРЕ		
8. ИЛО	15. ГОРТ		
9. ПЕЛАГ	16. МАРКО		
КУМРАНСКИ ЗАПИСИ			
17. КАРАН	825-797 г.п.н.е.	ПЕРДИКА I АРТЕЈ I ФИЛИП I АЕРОП I АЛКЕТА АМИНТА I АЛЕКСАНДАР I ПЕРДИКА I АРХЕЛАЈ I ПЕРДИКА II АЕРОП II АРХЕЛАЈ I АРИДЕЈ АРХЕЛАЈ I АМИНТА III АМИНТА II АМИНТА III ПЕРДИКА III АМИНТА IV ФИЛИП II ФИЛИП II АЛЕКСАНДАР III АНТИПАТЕР КАСАНДАР КАСАНДАР КАСАНДАР ГОНЕ КИТАН ДИМИТРИЈА I ПТОЛОМЕЈ И ЕГИПЕТСКИ ПТОЛОМЕЈ СИЛНИ МЕЛАГ АНТИПАТЕР II ДИМИТРИЈА I ГОНЕ I ДИМИТРИЈА II ДИМИТРИЈА III ФИЛИП V ПЕРСЕЈ ФИЛИП VI	
18. КОИН	797-774 г.п.н.е.		
19. ТИРИМ	774-729 г.п.н.е.		
20. ПЕРДИКА I	729-678 г.п.н.е.		
21. АРТЕЈ I	678-640 г.п.н.е.		
22. ФИЛИП	640-602 г.п.н.е.		
23. АЕРОП I	602-576 г.п.н.е.		
24. АЛКЕТА	576-547 г.п.н.е.		
25. АМИНТА I	547-495 г.п.н.е.		
26. АЛЕКСАНДАР I	495-454 г.п.н.е.		
27. ПЕРДИКА II	454-413 г.п.н.е.		
28. АРХЕЛАЈ I	413-399 г.п.н.е.		
29. ОРЕСТ	399-396 г.п.н.е.		
30. АЕРОП II	396-393 г.п.н.е.		
31. ПАВЗАНИЈА	393-370 г.п.н.е.		
32. АМИНТА II	370-368 г.п.н.е.		
33. АМИНТА III	368-365 г.п.н.е.		
34. АРТЕЈ II	365-363 г.п.н.е.		
35. АЛЕКСАНДАР II	363-359 г.п.н.е.		
36. ПТОЛОМЕЈ АЛОП	368-365 г.п.н.е.		
37. ПЕРДИКА I	365-359 г.п.н.е.		
38. АМИНТА IV	359-359 г.п.н.е.		
39. ФИЛИП II	359-336 г.п.н.е.		
40. АЛЕКСАНДАР III	336-323 г.п.н.е.		
41. ФИЛИП ИНИ АРИДЕЈ	323-317 г.п.н.е.		
42. АЛЕКСАНДАР IV	323-310 г.п.н.е.		
43. КАСАНДАР	315-297 г.п.н.е.		
44. ФИЛИП IV	297-297 г.п.н.е.		
45. АНТИПАТЕР	297-294 г.п.н.е.		
46. АЛЕКСАНДАР V	297-294 г.п.н.е.		
47. ДИМИТРИЈА I	294-288 г.п.н.е.		
48. ПИР	288-287 г.п.н.е.		
49. СИМОН	287-281 г.п.н.е.		
50. ПТОЛОМЕЈ СИЛНИ	281-279 г.п.н.е.		
51. МЕЛАГ	279-279 г.п.н.е.		
52. АНТИПАТЕР II	279-279 г.п.н.е.		
53. ОСТЕН	279-277 г.п.н.е.		
54. ГОНЕ II	277-239 г.п.н.е.		
55. ДИМИТРИЈА II	239-229 г.п.н.е.		
56. ГОНЕ III	229-222 г.п.н.е.		
57. ФИЛИП V	222-179 г.п.н.е.		
58. ПЕРСЕЈ	179-168 г.п.н.е.		
59. ФИЛИП VI	168-148 г.п.н.е.		
60. АЛЕКСАНДАР VI	148-142 г.п.н.е.		

се занимаваат со најновите светски научни сознанија во чиј опсег припаѓаат Македонците и Македонија, македонското царство уште пред 9-10.000 години пред Ристос, претставувало "воскреснување" на една "нова Атлантида", која се ширела во вселенски размери.

Атлантида првата и единствената империја на светот, била создадена пред 11.500 до 12.900 години пред Ристос. Нејзинот најголем централен дел исчезнал во катаклизма, по која било создадено Средоземното море. Пред тоа просторот што го заземала Атлантида бил центар-средишен дел на континентот. Некои истражувачи тврдат дека Атлантида се наоѓала во центарот на континентот, односно средишниот дел и оттука настанало името Средоземие или Средоземен басен. Таа била држава (царство-империја) на Македонците.

Илиа(Хомер) нив ги нарекол како тука изникнати луѓе. Тој ги именувал како прастари, а некаде во текстовите на својата Илијада и како Пелазги. Ваквото негово именување подоцна им послужило на голем број хроничари да ги нарекуваат како Белазги или Паластои. Зошто Македонецот Илиа (Хомер) не ги нарекол чисто крвни Македонци е прашање кое побудува размисла.

Наше мислење е дека тоа е резултат на самиот превод?. Самиот факт што во преводот се вметнува името бели Европејци, (очит апсурд бидејќи тогаш не постоела Европа), е доволен доказ за сомневање, дека преводот е фалсификат.

Затоа досега за Македонците кои биле жители на Атлантида се тврдело дека биле неопределена популација со неодредена територија на живеење. Ваквото тврдење имало цел да го уништи доказот дека Македонците биле матрица од која гранирала и се раширила белата раса во светот.

Платон, користејќи го текстот на Солон, што му го раскажал роднината Критиа, според досегашните на виделина познати преводи и преводи од преводи, прв зборува за Атлантида во истоимениот дијалог со Критиа. Додека пак откопувањето на историјата "Атлантида - прататковина на

Локација

Катаклизма

Реконструкција

древните Македонци", во современото го направиле голем број автори-истражувачи на корените на денешната таканаречена Западна цивилизација: професорот Харолд Ламб тврди дека Македонија била место на првата населба во Европа.

Според записите од д-р Хамонд, Македонија пред Ристос била втора најгуста населена област со Македонци по Индија. Тие живееле во средоземскиот басен се до денешната Александрија во Египет.

Хокс, тврди дека и Палестина, Ирак и Иран се најмалку 1280 години помлади од Македонија. Според пронајдените коски во околината на Солун е потврдено дека Македонците живееле организирано пред Потопот Библиски, кој настанал помеѓу 11.650 и 11.542 година. Доказот постои во Питралона на Халкидичкиот полуостров во пронајдениот череп од Македонец.

5. Древните Македонци воопшто не знаеле за теоријата дека човекот настанал од човеколики мајмун. Денешната научна мисла е поделена околу ова прашање.

Кларк и неговите истомисленици тврдат дека човекот не потекнува од "човеколикиот мајмун", како што се мислеше до неодамна.

Тие мислат дека човекот и некои видови мајмуни, најверојатно потекнуваат од иста праживотна форма. При тоа тврдат дека "пред да се појави човекот, во светот постоеле повеќе различни човеколики креации, во науката познати како "Хоминиди".

Меѓутоа, каде и кога за прв пат се појавиле и се развиле "Хоминидите", без македонските докази останува една од најголемите светски мистерији.

Големиот број на цртежи, знаци и симболи откриени последниве години на голем број карпи и во пештери расфрлени по целата територија на Македонија, сугерираат дека нивното потекло се наоѓа во средоземниот басен.

Знаците само ја потврдуваат тезата, дека на овие простори се појавиле првите човекови креации на Земјата односно "Хоминидити". Оттука нема да се погреша ако се тврди дека Македонците се првите Хоминиди на планетава Земја.

Современите научни методи и техники за откривање на потеклото и староста на карпите, како и потеклото на знаците и симболите на нив, не уверуваат уште повеќе за потеклото на Македонците како први човекови креации на планетава Земја. Тие сугерираат дека древните Македонци знаеле кои сè и од каде сè. Тие ја знаеле светата тајна дека Бог создал сè. Тој создал повеќе врсти на човекови раси белата, жолтата, црната и црвената и дека токму тие, Македонците се основата на белата раса на планетата Земја. Исто така, Тој создал повеќе врсти на животински и растителен свет (мајмуни, змии, коњи, лавови, кучиња, дрва, треви, цвеќиња и т.н.).

6. Денес низ целата македонска територија, може да се најдат на карпи во пештери, на надгробни споменици, како и на царски престоли, што ги користеле македонските цареви, нацртани знаци со разни облици на прямо-предавателни антени. Тие укажуваат дека Македонците имале контакт со неког во вселената-универзумот.

Досегашните научници од оваа област тврдеа дека тоа се делови од човеково тело, други тврдеа дека се непознати предмети, трети, ги анатемисуваа луѓето што се занимаваат со откривање на истите, а пак четврти дека, овој знак е тесно поврзан со раѓањето и одржувањето на животот. Последниве на овој(ие) знак му доделиле гласовна вредност АНХ.

Според нив зборот АНХ значи: живот, жив, вечен живот и живот кој не умира. Тие тврделе дека тој е амајлиски знак кој го користеле Египјаните од династичките периоди. Него го поседувал секој цар, император, фараон, секој Бог,

7000-2000 години стари, Артефакти за македонско, културно и цивилизациско наследство на симболи, знаци и писмо

култен симбол

плодност,
раѓање

универзум

природен
потенцијал
и обнова

симболи
на царската
династија

цврстина

држава-ред

градителст

обогување

Севишност

лок. Осинчани

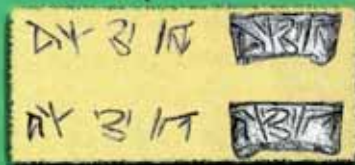

лок. Јамиште

лок. Дупјак

лок. Говрлево

лок. Ксантос

лок. Кносос и Пилос

Богиња и божествено битие, за да им го одржува животот. Дека наводно го подарувале на царевите и фараоните, а исто така и на душите кои биле ослободувани во судниците и тие што го добивале живееле над сто илјади години.

Овие учени, намерно или ненамерно оставиле трага. Таа е во нивното тврдење дека, Египћаните овој знак го прифатиле во првиот век од новата ера, кога го примале Рисјанството, иако наводно бил од паганско потекло. А, забораваат дека истите тие, токму Македонците ги нарекувале пагани. Ако Македонците биле пагани, тогаш овој знак е македонски. Понатаму, во Аниевит папирус (2 изд. табла 2), објаснувањата се дека, таканаречениот АНХ се подига од главата, рацете кои поаѓаат од него носат сончев диск.

7 Компаративните анализи на откриените знаци со сончев диск покажуваат дека, култот на Сонцето-Македонците особено го почитувале и во архајското време, кога го носеле како диск прицврстен на долг дрвен стап (Максим Тирски). Вака прикажан симболот на сонцето бил носен во процесија при извесни свечености посветени на сонцето. За ваквите тврдења, во Македонија постојат голем број археолошки докази. Некои од нив може да се забележат врз сочуваните монети, каде претставата на сонцето е изведена во вид на круг со радијално поставени зраци или е тоа мал круг со средишна точка.

Последниов, упростен приказ на сонцето е всушност хиероглифскиот знак на досега познатиот египетски Бог Ра, а пак македонскиот е Бог **Ма**. Нешто подоцна, овој шематизиран приказ на сонцето, научниците кои ја прифатиле шемата на договорот помеѓу Атина и Рим тврдат дека, тој се трансформира во ликот на Зевс (Зеус, Деус)-Аполон.

Според други истражувачи, сега под влијание на Белград и Софија, а подоцна на Москва, Париз и Лондон, во соларниот симбол - Свездата кај Пајоните (читај Македонците) се крие функцијата на ова божество.

Атинско-Римската формула на вметнување нивно зборче во речениците со кое се менувало вистинското значење функционираше се до 1991 година, до моментот кога на светската сцена се појави иако само на еден дел од својата територија-Република Македонија, како самостојна и суверена македонска држава.

Се појавија нови македонски мислители, публицисти, археолози, архитекти, истражувачи и писатели, кои на виделина пред светската научна јавност прават напори за разобличување на ваквите договори.

Договорот да ја нема Македонија и Македонците, освен со присвојувањето на македонската цивилизација и култура, функционираше и во лингвистиката, со лингвистички фалсификати повеќе векови. Фалсификатите тешко ги забележувале лингвистите, а уште потешко обичните читатели, на пример: во текстовите на античките хроничари има реченица - "Едно момче од Македонија". Додека во филмот за Александар Македонски со Richard Barton во главната улога-вметнат беше зборот "greek" така се создаде фалсификат кој гласеше: "One greek boy", т.е "Едно грчко момче"; или друг пример на антимакедонизам е бришењето на македонското име Ристо. Тоа вековно се правело со додавање пред и по именката на други букви. Така наместо Ристо се добивало - (А)ристо(фан), (А)ристо(тел) или (Х)ристо(с).

Денес, на почетокот на XXI-от век, со примена на современите методи во природните науки, особено од електрониката, компјутеристиката, интегралните кола и чиповите, се забележуваат големи сличности на овој АНХ со Скиптарот на македонските цареви, односно со електронскиот знак на Транскомутаторот или Хиперболуидот, кој служи за транспортирање и трансформирање на електромагнетните бранови.

Совпаѓањето на древниот симбол на вечниот живот со македонскиот космички приемен Резонатор, само ја потврдува неговата неуништивост и вечност.

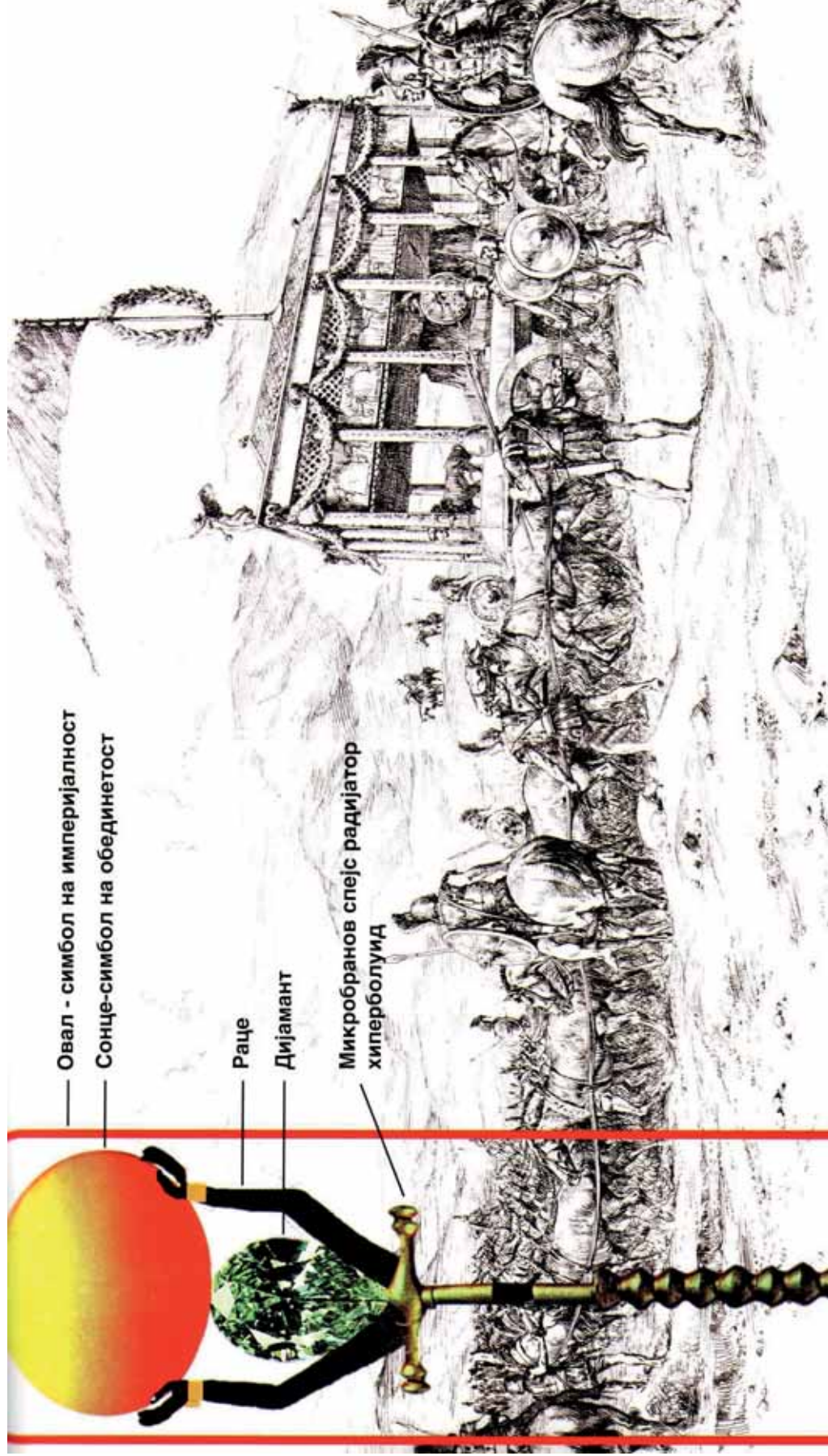
— Овал - символ на империјалност

— Сонце-символ на обединетост

— Раце

— Дијамант

— Микробранов спејс радијатор хиперболуид

Пренесување на ковчег со Александар Македонски од Вавилон
кон . . . . ., придружуван од чувари на душата

Македонски АНХ

Ако досегашните тврдења и објаснувања за симболот ја следеа легендата за Озарис, со појавувањето на светската сцена и на македонската научна мисла, веројатно во догледно време ќе следи период на друго научно толкување за симболот на вечниот живот.

Нашето скромно објаснување како прилог на македонското е: над него се наоѓаат две раце кои го држат симболот Сонце. Сонцето и вечниот живот се во директна врска. Асоцијацијата овоземна е, дека тоа не храни, сонцето ни дава живот и сонцето обезбедува поколенија. Додека пак, астролошката размисла оди во прилог на констатацијата, дека тоа е знак на непрестаната врска-контакт на Севишниот (макро-космосот) со човекот на земјата-Македонецот (микро-космосот).

За овој генетски код на мудрост, знаење, дијалектика, разбирање, екологија, за неуништивост на материјата и за **панта-реи** (Пан значи универзум, значи сè), кај Македонците не постои сила што може да го избрише. Затоа кај Македонците од памтивека постоел култот кон сонцето, а не некакви лингвистички-профитерски, историски објаснувања од белосветски патеписци и хроничари за него. Важно за македонскиот симбол е, што тој секогаш треба да оди во Овал-бидејки тоа е знакот на царството, империјата и симболот на обединетост.

8 За неверните читатели и идни аналитичари, за илустрација еве еден пример на светска научна иронија, со која биле прекрстувани Македонците и нивната земја Македонија во целокупната преведена Европска литература за митологијата. Тоа е таканаречениот Пелашки мит за настанување на светот и **бидејки немале одговор, направиле договор кој гласи:** На почетокот на сите работи, божицата Еуринома се подигнала гола од Хаосот и бидејки не нашла цврсто тло под нозете, таа ја одвоила водата од небото играјки на таласите осамено. Во тие момен-

ти на игра се појавила големата змија Офион, која ги обвиткала нејзините божествени бутови и се споила со неа.

Тоа е приказната како Еуринома затруднела. Потоа, таа се претворила во гулабица и играјќи на морските бранови снела сѐопшто јајце, кое седум пати го обвиткала змијата Офион по наредба на Еуринома. Така тоа се скршило и од него излегле Еуриномините деца-сите работи кои постојат, како што се: сонцето, месечината, планетите, свездите и земјата со своите планини, реки, дрва, билки и животни. Подоцна змијата Офион почнала да се фали дека таа создала се и затоа Еуринома ја згмечила, а од скршените заби од земјата изникнал првиот човек наречен Пелазг, прататко на сите Пелазги кои изникнале од земјата Аркадија, а потоа изникнале сите други народи. Интересно е што составувачите на овој мит не можеле да ги уништат или избришат сите траги, па така денес е откриена лагата дека Пелазг е прекрстен Македонец од земјата Македонија.

Доказот за ова тврдење може да се најде во европскиот превод на темата Илиада од Хомер (Илиа). За неа се тврди дека е напишана на пелазгиски јазик и дека Пелазгите се основа за сите други народи на земјата. Фактите покажуваат дека во VII-от век пред Ристос постоеле градот Илиј и писателот Илиа. Тие заедно со македонските песни собрани од усмените преданија, многу векови покасно биле прекрстени. Со овој фалсификат на европските нунковци Илиј станал Троа, Илиа - Хомер, а Македонците - Пелазги.

9 Значи Илијада не била напишана на пелазгиски јазик, како што тврдел во 1815 година, германскиот лингвист L.F.Pasof, туку на македонски. Кога би знаел Александар за ваков договор, колку лаги и фалсификати се напишани и тони хартија потрошени низ вековите против него и неговите Македонци, сигурно три пати би се завртил во гробот.

Договорот против Македонија изгледа вака: " Тоа што

во астрономијата и другите егзактни науки значи Универзум или Космос-во науката за Митовите ќе се нарекува Хаос, а во Библиските текстови Бог. Космичката прашина во Митологијата ќе се нарекува божица Еуринома, а во Библијата ќе биде Ева. Космичкиот гас во Митологијата ќе биде именуван како змијата Офион, а во Библијата Адам. 12-те митови во митологијата, во Библијата ќе бидат 12 апостоли".

Македонците велат: вистината доаѓа полека како загатка и оттука нашето истражување за Александар се заснова врз еден стремеж, да се каже на денешните Македонци и другите народи во светот вистината за Македонија, Македонците и Македонизмот како философија на живеење и владеење.

Дефинитивно, ако не се каже вистината и ако во светот не се имплементира македонската Бона Фидес, ќе продолжи отворениот циклус на нови војни, страдања, сиромаштија и ужаси на планетава земја.

Значајно е да се каже дека Македонците во тие древни времиња знаеле кои сè, дека се свети луѓе, луѓе на светлината. Нив господ Бог ги надарил со дарба и длабочински сили за правење чуда. Тие биле свесни за ова и затоа правеле само добрини, граделе, помагале, дарувале, создавале, просветлувале и го одржувале македонскиот сончев култ ширејќи ја Добрата Волја како начин на живеење и надеж.

Нивните учени луѓе им ја кажувале историјата, за тектонските промени на Земјата пред настанувањето на континентите, кога планетава се нарекувала Гондвана и за нивните принудни преселби. Според нив во стариот свет, македонското царство и цивилизација се наоѓало на просторот на денешното Средоземно море.

По создавањето на средоземното море пред 11.500 години Македонците биле принудени да го напуштат царството и да ги населат четирите брегови на морето. Од нив се создале Пелазгите, Маите, Египјаните, Сумерите, Европјаните, како и остатокот од народот на Маите во Јужна Америка и сите Азиски народи сè до Индија.

Претор, МА-македонски
Бог на сонцето

Мозаик од XII век во
катедралата на Отранто,
на кој е представен
Александар Македонски
со митски животни кои
го носат на небото

Второто македонско царство се простирало на една многу пространа област во која биле главните реки Дунав, Дњепар, Дон, Волга. На Исток се протегало се до Каспиското море, на Југ до Нил. Оваа преселба траела скоро илјада години и се случила пред 4.000 години кога завршил Потопот библиски. Македонците од новото возобновено царство биле принудени да скитаат помеѓу средна Европа и Западна Азија и нив подоцна Велс ги прекрстил нарекувајќи ги Аријци. Истите, Германецот Х.Х. Џонстон ги нарекол аријски Руси.

За Херберт Вент и Франц Боп во 1866-та година, тие биле Индоевропјани, а пак за Н.Ј.Мар тие биле пранарод од кој потекнувале Индоевропјаните. Според записите својот нов подем царството го постигнало од VIII до IV -от век, пред Исус, почнувајќи од царот Каран и завршувајќи со царот Филип-II таткото на Александар III Македонски.

10. За стабилизирање на ова второ славно македонско царство околу Средоземното море, требало да поминат повеќе стотици години. Воспоставувањето на кралствата на новите територии почнувајќи од Крит, Египет, преку Феникија, Сирија, Ерменија, Силиција, Карија, Кападокија, Фригија, Лидија, Пафлагонија, Битванија, Хелеспонт, Тракија, Паонија, Линкестија, Дарданија, Малесија, Пелагонија, Алмопија, Перхабија, се до Атина, Коринт, Спарта и уште некои приморски и островски провинции, не одело така лесно, бидејќи децата работеле против своите браќа и родители.

Тоа не било царство составено од прост збир на кралства или градови држави, туку било царство со една нација Македонци. Во царството се живеело среќно, имало развиен систем на комуникации, образование, култура, патишта, трговија, панаѓури, силна армија и градска полиција.

За оваа македонска култура, како и за континуитетот на древното македонско писмо и цивилизациј постојат голем

број археолошки докази. Почнувајќи од дворци, мозаици па сè до познатото писмо на плочките од Кносос, Пилос, Обелискот од Ксантос, печатот од Говрлево и во илјадниците плочки со обележани знаци на древномакедонскиот гласовен систем пронајдени во денешна Р.Македонија, Р.Турција, Сирија и целиот медитерански басен. За жал и цивилизациска грешка, некои англиски и германски археолози во последниве два века правеле разни конструкции оваа македонска култура и писмо да ги скријат и пред светот да ја прикажуваат како микенска или минојска култура и писмо.

Според записите на Кумранските плочки, царот Каран (825-797), бил првиот македонски цар Обединител на новото македонско царство. Неговото влијание и неговата јурисдикција се простирала врз сите кралства и кралеви подеднакво. Седиштето на царската палата се наоѓало во Троја(Илиј). Овој голем македонски цар многу векови подоцна станал идол за други македонски цареви, а најмногу за царот Филип II и неговиот син Александар III Македонски, кој тргнал по неговите патишта за повторно создавање на Обединетото македонско царство.

Во царството јазикот, верувањата и обичаите биле исти или слични, додека заедничкиот живот се темелел врз здрави меѓучовечки основи. Во него имало модерен начин на општествено живеење, развиена индустрија, развиени мелиоративни системи за наводнување, стопанство, шумарство, занаетчиство, сидарство, рибарство, бродоградителство, култура, уметност и писменост.

11. **Начинот на живеењето** на Македонците во царството и неговата содржина бил со зачудувачка убавина и нивната главна одлика била големото разбирање. Во таа смисла, Македонија била во центарот на силата со еден светлоглед кој се однесувал за целиот свет. Македонското разбирање и македонскиот компромис во тоа време биле фасцинантни и биле во служба на човештвото и

Apres quant il
 fu d'age le Roy
 phé le fist met-
 tre a l'escole a copier
 me d'enfans de gentils homes
 Lequel Alixandre en l'age de
 en paroler les surmontoit tout
 et aussi faisoit il d'estre sen-
 alable en bien.

Аристотел и ученикот Александар-приказ од француската книга
 "За вистинската историја на добриот цар Александар"
 "Le livre et la vraie hystoire du bon roy Alixandre"

светската цивилизација. Тоа разбирање, со едно зачудувачко мајсторство во управувањето и раководењето на луѓето, од денешна дистанца и толкување на историските настани открива генетски особини кај Македонците на љубов, другарство и почитување на човек кон човек, како главни сили и двигатели. Не постоеле никакви забрани кон другите религии никој од народите не морал да се откажува од својата религија и да ја заменува со друга религија, туку напротив се живеело во слога, разбирање и толеранција. Така народите на овој дел од континентот во текот на многу векови припаѓале само на една македонска култура.

Македонците таа култура ја изградиле врз својата традиција како нејзин фундамент. За ова постојат чисти траги, чисти извори и споменици од секаков вид. Освен тоа, Македонците биле и втемелувачи на локалната самоуправа, систем на водење и управување со надзорници како негови намесници "Сатрапи".

Во царството во званична употреба имало воведено еден јазик, тоа бил македонскиот. Сите овие факти се во прилог на констатацијата дека Македонците во тоа време потпирајќи се врз македонската филозофија и традиција само ја продолжиле идејата за постоење на државата и нејзиниот развој единствено врз хармонични односи на луѓето и заедниците во неа. Улогата на Македонците и целата нивна концепција на работа влијаела врз развојот на македонизмот како систем и македонска филозофија на владеење и управување. Оваа филозофија подоцна навлегла длабоко во Римската империја.

Оставените траги и аргументи покажуваат дека сите овие векови по победата на Рим врз Македонците, македонската филозофија, култура, уметност, право, музика, фолклор се присвојува, краде и фалсификува. Сепак, македонското дејствување останало како пример за следење од страна на сите народи од тој свет, до мигот кога македонизмот повторно ќе стане светски систем на владеење и управување.

12. Македонците биле стар народ, со специфично, но и променливо општествено уредување, со свои стари праисториски владетели, кои се викале Зетови и кои, како најстара форма на владеење го имале "Зетувањето". Подоцна во развиениот династички период, т.е. во IV-от век пред Ристос, создале односно ја возобновиле историската империја на три континенти, со територија голема 3,8 милиони квадратни километри, која низ сите овие поминати над 24 века до ден денешен остави свое единствено и забележително влијание врз развојот на културата на човештвото. Тие ја основале европската наука, ги имале достигнато литературните родови како што се епот, трагедијата, комедијата, лириката, епиграмот и продолжителните форми на уметноста како и градењето храмови со пластична уметност, боење на вазни и сл.

Нивниот идеал за лична слобода и самостојност ги реализирале во уредена држава. Во неа бил овозможен силен развој на духовната и политичката сила на поединецот. Преку ослободувањето на далечниот исток, во македонската мисла биле вратени представите за корените на сопственото културно, материјално и духовно богатство. И, повратно, македонскиот дух извршил силно влијание врз ориентот и повторно го проширил македонизмот како светска култура и цивилизација. Во оваа света мисија Македонците биле попречени од Римјаните.

Пред нашиот дух повторно се појавуваат легенди и херои од старата историја при преминување на границите на Македонија. Како изгледала таа земја, нејзиното изобилно богатство, историски непроценливо и кога истото горело во битките, додека Европа немала своја историја.

Македонците со царот Филип, а уште повеќе неговиот син Александар кој се воспитал и задоил со македонизмот ја вратиле старата слава, сјај и моќ на македонската предпотопна цивилизација, како македонски цивилизациски дар. Тие и ја вратиле славата на таа цивилизација и на својата империја.

Секојдневие во царското семејство

13. Македонците биле горд народ со силно развиено национално чувство. Според зачуваните извештаи кон средината на 359 г.п.н.е. во Македонија живееле 4.000.000 слободни луѓе, околу 500.000 биле, слуги (момоци-склавини), мажи, жени и деца (**Serv, Serve, Slav**). Фундаментални наследници на тие Македонци сме ние од крајниот југ на Македонија до крајниот север на Русија. Сè си има историска и научна основа, ништо не е илузија или романтизам. Склавите биле необразовани Македонци и тие биле слуги и момоци кај побогатите Македонци. Тие служеле во домовите, работеле во полето и ги извршувале најтешките работи.

Досегашните пишани текстови за **Аристотел** кажуваат дека тој се залагал за неминовно постоење на робови, споредувајќи ги со алатките кои му се потребни на човекот. Тоа не е докажано и има индиции дека ваквата мисла, нему намерно му е ставена во уста од македонските "пријатели", за да ги представат Македонците како лоши газди и свирепи експлоататори, преку Македонецот Аристотел. Подоцна од фактите за владеењето на македонските цареви, може да се забележат спротивни факти тие секаде биле дочекувани како ослободители кои масовно ги ослободувале робовите, прво земајќи ги како војници, а потоа и подарувајќи им дел од воениот територијален плен.

Повеќе од илјадагодишното второ царство на старите (древни) Македонци, со плеада на македонски цареви успешно егзистирало на планетава земја во еден континуитет, со помал или поголем успех и покрај сите предизвици од внатре и од надвор. Никогаш во македонската царска ложа на владеење и управување, немало прекин на царските намесници, без оглед на успешноста на царството во самиот момент. Според досегашните сознанија тоа царство својот врв на моќта го достигнало освен со царот Каран и со најмладиот македонски цар-Александар III Македонски.

Славата на Александар Македонски била толкава, што и самиот Јулие Цезар му завидувал. Постои извештај како Ј.

Цезар во еден храм во Шпанија се расплакал пред сите во храмот. На прашањето од свештениците зошто плаче, одговорил дека тој, императорот Гај Јулие Цезар на 34 годишна возраст, е никој и ништо, а Александар Македонецот на 33 годишна возраст веќе владеел со целот свет и станал многу славен. Само да потсетиме дека овај настан се случил два и пол века по Александар Македонски, кога римската империја господарела со светот.

14. Стремежот да се откријат карактерните особини, верувањата, уметноста, фолклорот, етнологијата и традицијата на древните Македонци, за да се види во каква животна средина растел и се воспитувал Александар, беа мотивите за трагање по докази неафирмирани до денешен ден.

Генерално, доказите сеуште се наоѓаат под земја во археолошките наоди и над земја - во народното творештво, во зачуваните преданија, ритуални обреди, празници, песни и друга книжевна граѓа, која се пренесува низ вековите од генерација на генерација.

Според археолошките гробни наоди-златни маски, ѓердани, надградници, нараквици, обетки, вазни, садови, шлемови, статуи, откриени на македонските локалитети, како и според начинот на погребувањето, може со метод на историско набљудување на мотивите да стекнеме слика за менталитетот на древните Македонци.

Лавот се среќава како честа претстава на гробните прилози од нашите некрополи. Често е прикажан како апликација на шлемови, надградници и разни златни апликации, (Види гробни наоди од Требеништа), на златните плочки од Синдос и една бронзана апликација откриена во Македонија, која сега се наоѓа во Берлин, датирани од првата половина на VI-от век пред Ристос.

На повеќе триножници од бронзените садови ногарките се обликувани во лавовски шепи. На голем број апли-

кации, на вазни од злато и бронза, како и на главчините на разните видови белегзии се наоѓа лавот во различни големини, форми и представи.

Лавот е специфика во древните времиња на македонските простори и представува симбол на македонскиот идентитет. Македонците за Лавот негуваат земен култ, како што за 16-то кракото сонце негуваат воздушен сончев култ. (Херодот споменува дека персиската војска предводена од Ксеркс била нападна од лавови).

Неговата симболика, секако лежи во јаката природа на лавот, но исто лежи во империјалноста, достоинството, гордостта, храброста и супериорноста на македонската цивилизација, добрата волја и позитивната енергија на Македонците.

15. **16-кракото Сонце**, како сончев симбол бил во најголема мера составен дел на орнаментиката во разни видови апликации кај Македонците. Познато е дека тие особено го почитувале сонцето и кон него имале изградено посебен култ, тн. **Култ кон сонцето**. Сонцето преставувало светлина, енергија, живот, активитет и хармонија.

Посебно, ваквото сонце има своја мистична тајна, што ја разбираат само Македонците и таа се пренесува од колено на колено како најголема светија. Македонците биле воспитувани дека се деца на вселената, а вселената ја создал Господ токму во оваа форма што е потребна за живот. Родителот на вселената преку неговите интелигентни жители им дава живот на децата на вселената, кои се стремат кон тоа да личат на своите родители. Не се сите деца во универзумот сосема слични, поради малите разлики во природните величини и бојата на кожата. Меѓу овие деца на вселената, само некои се приспособени повеќе од другите зачетоци во развојот на животот, до напредното ниво на интелигенција. Најдобри се оние што се најрепродуктивни, а оние што најмалку одгова-

раат се безживотни и непродуктивни. Така се одвива процесот на "природна селекција". Затоа сите македонски кралеви и цареви имале многу жени кои требало да раѓаат по многу деца како света должност.

Одговорот на овој стар филозофски проблем, за кој Алберт Ајнштајн рекол: "Најнеразбирлива работа за вселената е тоа што таа е разбирлива", го дава професорот Едвард Харисон од Универзитетот Масачусетс во своите две дела: "Космологија" и "Темна е нокта". (THE TIMES-Лондон, 1996, "Колку сме стари" и "Не сме настанале случајно").

Тој тврди дека тоа е точно, но денес на ова наше цивилизациско ниво, не постои начин да се докаже или да се оспори оваа теза. Сепак, смета тој дека таа е добра основа за дискусиите на филозофите и за изучувачите на вселената.

Според научните методи и техники на егзактните науки овој симбол во себе го содржи **македонскиот систем** на живеење и владеење. Секој детал на него-внатрешните кругови, внатрешната 10-крака розета, сината и лилаковата боја, 8-те помали и 8-те поголеми зраци има свое значење со толкувања.

Континуитетот на толкување е изразен преку неговиот развој и проширување. При тоа, типично за македонскиот систем, за разлика од досегашните толкувања за наводната звезда од исток е што тоа претставува систем на верувања и почитувања.

Системот е во непрестано животно пулсирање на најзменично примање и давање енергија. Таа пулсира во бранови, со што прави спој на лугето со Бог, преку енергијата и обратно на Бог со лугето.

Македонскиот систем претставува збир (спој) од геоцентричен и хелиоцентричен пулсирачки систем. Неговата ефикасност е условена од неговите подсистеми, нивната взаемност, едновременост, континуираност, но и зависност.

Четири темели (фундаменти) на системот се: енерги-

МАКЕДОНСКИ МОДУЛ НА ГЕОЦЕНТРИЧНО-ХЕЛИОЦЕНТРИЧЕН ПУЛСИРАЧКИ СИСТЕМ НА ЖИВЕЕЊЕ И ВЛАДЕЕЊЕ

мир
љубов
ум
Интерес
надеж
слобода
другарство
градителство
добронамерност
почитување
едноставност
трпеливост
кутливост
сила
достоинство
бесколебливост

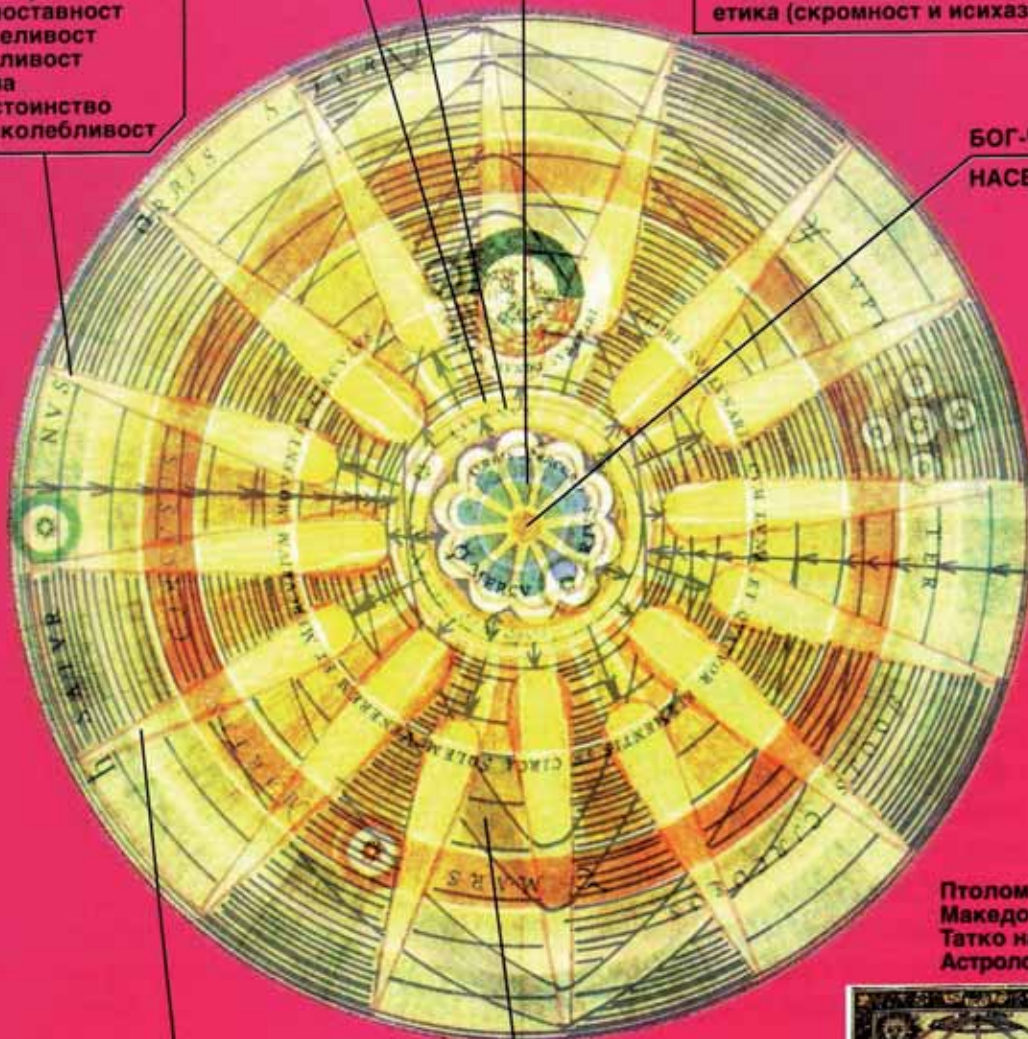
ЕНЕРГИЈА

ЗЕМЈА

ВОЉА-МБФ
ВЛАСТ

хармонија (не експанзионизам)
екуменство (поврз. на народит
активитет (воља за прогрес)
дипломатија
демократија, а не демагогија
толеранција и дијалог
дарежливост
економ. и култур. поврзување
наука
етика (скромност и исихазам)

БОГ-ЧОВ
НАСЕЛЕН

ГЕОЦЕНТРИЧНОСТ
(Спој на човекот со Бог)
оттука е симболот за
вечниот живот

ХЕЛИОЦЕНТРИЧНОСТ
(Спој на Бог со човекот)
оттука е импресијата за
пирамидата

Птоломеј-
Македонец
Татко на
Астрологија

јата, земјата, човекот и душата (вољата), како што се гледа во предходната илустрација.

Во светско историска смисла македонската култура на градителство, јазик и религија, како потсистеми беа тие кои ги чуваа Македонците да не го изгубат идентитетот. Оттука секое погрешно однесување на било кој во светот кон 16-кракото македонско сонце, е рамно на самоубиство или харикири. Во македонската археолошка ризница постојат голем број и други артефакти, преку кои може да се носат согледби за општите и поединечните карактерни особини на древните Македонци.

16. Народното творештво, книжевноста, верувањата, преданијата, обредите, празниците, песните, постите, благословите и здравиците на древните Македонци претставуваат граѓа која во себе носи некои законитости, како најдобра брана од фалсификати. Ако сакаме да се запознаеме со тие законитости, ни останува една можност да се наднесеме над текстот, добро да го слушаме гласот на усниот раскажувач или добро да ги гледаме празничните обредни ритуали, ослушкувајќи го низ просторот и времето шепотот на традицијата.

За тоа ќе земеме само неколку примери: Македонците верувале само во Бог (универзум), и дека се тие Божји чеда создадени од Него. Погрешни се учењата за наводно паганство или верувања во 12 или 8 богови (Атинско-римско или Египетско на Монето). Доказот е во Керамичкиот печат од Локалитетот "Церје", близу до селото Говрлево, датиран од времето на неолитот-6.000 години пред Ристос. На печатот светските археолози прочитале дека пишува: "С,л с бо с,м", што значи "Сал со бога сум" или "Само со Бога сум".

Овој доказ ја потврдува тезата дека Древните Македонци ја практикувале Првославната средишна идеја, дека "Бог стана човек за да човекот стане Бог", бидејќи според неа големината на човекот не се состои во тоа да биде

микрокосмос, односно мал свет во големиот, туку со своите дела да биде голем во големиот свет. Со овие идеи се воспитувал и Александар.

17. Друга потврда за континуитетот на македонскиот систем за опстанок и развиток се сите славски песни, кога се крева славскиот леб и кога се пее Господе помагај ни, како и сите славски песни кои се во слава на Бога. Оттука постоеле разни видови песни кај Македонците од древнина до ден денешен. Имале песни што ја опеваат пролетта, како враќање на животот, преку враќањето на природната вегетација или таканаречени Коледарски или Гурѓевденски песни-почнувајќи од Божиќ, Бадник, па песни за раѓањето на Исус Ристос-кога се раѓа се најавува, па песни за Водици-кога според верувањето е крстен Исус Ристос.

Треба да се каже дека имале и песни со семејна содржина, песни што го воспеваат домот и семејството, песни од зимски циклус итн. Освен овие песни за природни појави, постоеле и кратки фолклорни жанрови, меѓу кои посебно се истакнувале Богословите. Тие биле народни умотворби засновани врз магичната моќ на зборот. Таквите посебно се истакнувале во разни прилики, особено во свечени моменти-при сечење на обредниот леб.

Пред почнувањето на вечерата се кажувале вакви народни умотворби, значи богослови и здравици. Најповеќе ги кажувале оние луѓе кои имале дарба. Тоа биле посебно надарени луѓе, како што вели М.Цепенков кога "ќе земат чаша и ќе почнат да кажуваат да ти е мило да ги слушаш и секој што ги слуша верува дека така ќе биде". Македонците имале свадбарски песни, а специфичноста била во тоа што имале различни песни зачувани и денес во чест на нункото, свекорот, бајрактарот и др.

18. Македонците имале многу празници. Празници со кои се прославува-весели; празници за промена на статусот на младите; празници за пока-јување и пост; празници посветени на душите на мртвите; празници

со народни елементи-Чумин ден, Волчи ден и др. Анализата на празникот Волчи ден покажува дека Македонците биле против жртвувањето на крвни жртви. И, затоа Рисјанството не било за крвни жртви, ова е една од светите рисјански тајни, бидејќи Ристос се жртвувал за сите. Преданието вели: На 13 ноември (Волчи ден), се празнува и се седи дома, за да не дојдат волци да ја нападат стоката. Објаснувањето е дека некој човек го бркале волци, човекот за да се спаси се качил на едно дрво. Меѓутоа волците не си оделе и чекале под дрвото-се додека човекот не им го фрлил палтото (како жртва), кое тие го распарчиле, се смириле и заминале.

Со фрлањето на палтото или некој друг шеј од себе, Македонците верувале дека човекот се ослободува од лошото. Александар Македонски го знаел ова верување и така го смирил пастувот Буцко (Букефал). Тој му ја свртил главата кон сонцето и тој морал да ја навали кон земјата, во тој миг Александар на земјата пред неговата глава ја фрлил неговата наметка од рамењата. Жртвувањето на наметката го смирило коњот. Бабарите и празникот Еремија се наследство од волчиот празник.

Во македонската традиција секое семејство е мала црква. Постојат многу обредни елементи (предмети), кои ги применуваат Македонците од времето на Александар до денес. Така и тие го потурувале виното врз лебот. Ореот имал привлечна моќ кон Бога, за душите на умрените, па затоа не случајно истакнато место во инвентарот на погребувањата во античките некрополи му припаѓа на накитот изработен со ореови ливчиња, а остаток од тоа е ставањето ореови гранчиња врз надгробните споменици за празникот Слегување на Светиот дух-Духовден. За темјанот како ритуален предмет се верувало дека неговиот мирис ги брка лошите дермани (демони) и ја прочистува куќата.

Остаток од пред Ристосовото време се славите и нивната поделба на семејни, селски, посни и мрсни. Многу важно е што од тогаш до денес Велигден никогаш не паѓа во

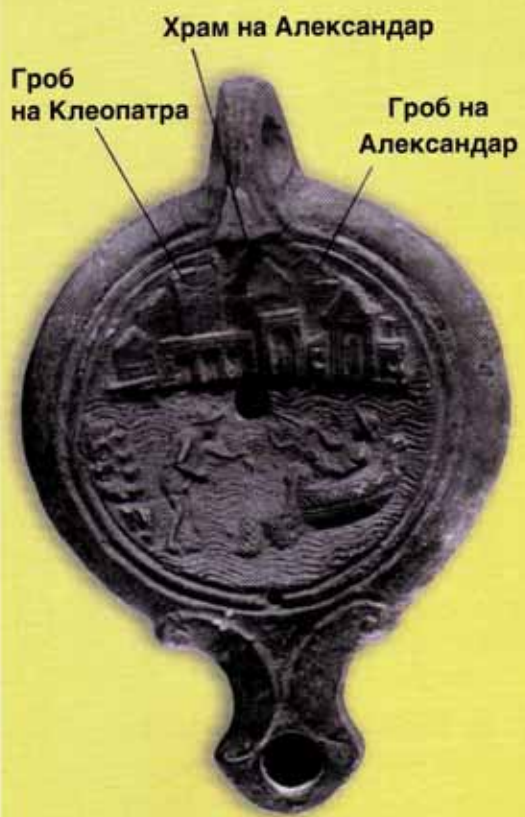
пост, а пак Преображение секогаш паѓа во пост (**ова не сочувало**).

Во чест на пченицата, верувањата биле дека ако се стави зрно пченица во земја, по иструлувањето, над земјата изникнуваат многу нови зрна пченица. Доказот е од Александровиот јасновидец **Аристандер** (М.Дрион): Леонид главниот воспитувач на Александар не му дозволувал да јаде зрна пченица, добро сомлени и натопени во млеко. Ова верување за пченицата подоцна го презело Ристанството(во причеста). Пченицата е знак на Ристосовото воскресение, знак на секое воскресение, како и на општото воскресение.

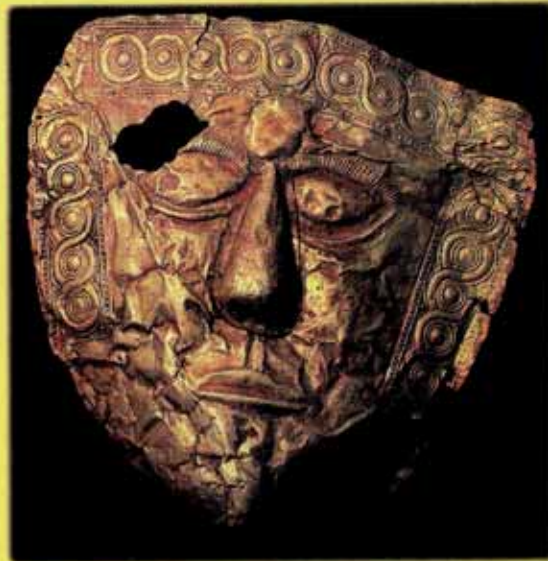
19. Македонската традиција се гледала и во начинот на погребувањата. Постојат докази од долината на **Мумиите** кај Липково-Куманово, дека Македонците ги мумифицирале со млечот од пчелите своите умрени. Исто така Македонците имале една специфична особина да се самоубиваат за да ја постигнат целта. Сите други убиваат за да ја постигнат целта. Примерот со Клеопатра е типичен за тоа. Таа се самоубила само да не стане плен (заробеник) на Рим. Откако не и успеала целта да ја врати славата на македонското царство преку мажењето со двата браќа-прво со Кајсер, а потоа со Антонио, кога римските легии поново влегле во Александрија-Египет, таа се самоубила.

Важна компонента во етничкото единство на една популација претставува погребувањето. Според карактерот на археолошкиот материјал од некрополите во Требеништа, Кутлеш, Микена, Панаѓуриште, Теба и Коптос (кои денес се наоѓаат во Р. Македонија, Грција, Бугарија и Египет), имаме ист начин на погребување. Македонците практикувале обичај да го обложуваат со златна маска лицето на своите покојници.

Римска ламба
(изгубен град до Александрија)

Македонски златни маски

20. Вторите докази за организацијата и локацијата на царските палати и македонските градови во Кносос, Пилос, Троа, Цариград, Еге, Пела и др, повторно се во археолошките наоди: Градот **Ere** бил главен град на Филиповото Македонско царство. Тој станал духовен и културен центар на царството, од каде што тоа започнало да се шири. Со растењето и зацврстувањето на македонското царство се обединувале и Македонците во еден силен народ, а со тоа се ширело и името на царството и територијата.

Според археолошките ископини сите овие дворци и градови имале големи одбранбени зидови, театри, плоштади, фонтани, убави куки со големи балкони и со многу цвекиња, палати, потоа пронајдени се многу гробови и гробници со слики на нив. Некрополи, наоди од гробовите, градски споменици, мозаици, театар. На епиграфските споменици од тоа време се среќаваат чисто македонски имиња-Александар, Птоломеј (македонска династија од која потекнува и царицата Клеопатра). Во градот се живеело со мошне богат уметнички, културен и трговски дух. Сето тоа во целина остава еден инзвореден впечаток за високото културно ниво во кое се наоѓала македонската држава.

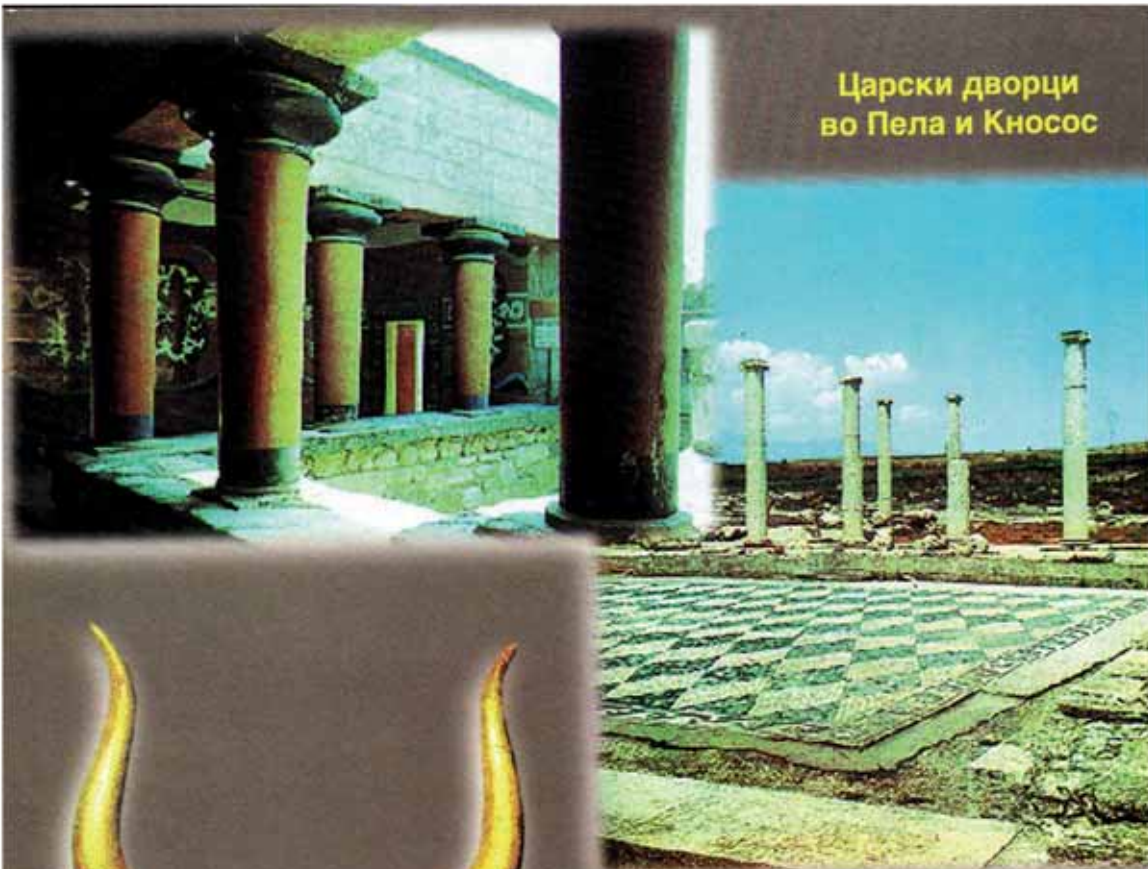
На ниедно друго место во Европа не е прикажана уметноста и градилството од XII - IV век п.н.е., како што е во царската палата во Кносос на ридот на денешен Крит, како и во царските гробници во Кутлеш - денешна Грција, во долината на македонските цареви. Тука има сјајни изразни форми, како што се архиктетурата, градежништвото, уметничкото сликарство, изработка на златни украси и др.

За градење на сите тие објекти биле потребни добри архитекти, зидари и голем број на занаетчии што ги извршувале сите занаетчиски работи на објектите. Дел од тие пронајдоци се наоѓаат во музеите во Етничка Македонија, дел се уништени а пак дел се украдени и продадени во сите светски музеи во светот.

Во 1200 год.п.н.е. царот Мино ја изградил палатата на Кносос во македонски стил. Тоа царство било центар на една

Царски дворци
во Пела и Кносос

Кносос

Микена

Говрлево

ЦИВИЛИЗАЦИСКИ
КОНТИНУИТЕТ

империја која домонирала во Егејското море со својата флота.

Значајно е што во 400-та год.п.н.е. кога главниот град на македонското царство се протегал од Палатица кон Пела царот Архелај го изградил како "најголем град во Македонија" и што целата структура на градот се карактеризирала со елемент на големина. Неговиот комплекс на палати врз ридот на градот опфаќал површина од 60.000 м². Околу 250 години Пела била културен центар на Македонскиот свет и место во кое твореле прочуените уметници од таа епоха (Зевко, Апел, Лисип, Теохари).

Градот Пела својот најголем развој го доживеал под Александар Велики и тој бил наречен "Метропола на Македонија и престолнина на Филип и Александар".

Со археолошките истражувања се откриени луксузни приватни куќи со прочуените подни мозаици, свети арени, плоштади, пазар со површина од 70.000 м², гробишта, светилишта и други наоѓалишта.

21. Кносос, Пилос, Троа, Требеништа, Палатица и Еге, со своите непроценливи уметнички наоди, кралски гробници, натписи на гробовите, величествените палати, театри, живеалишта и градски сидини, даваат целосна претстава за високото културно ниво на македонските царства. Така на ниедно друго место како во Кносос и Палатица не се открива сличноста на македонската уметност, иако меѓу нив според доказите постои разлика од најмалку 10.000 години, во сите нејзини блескави изразни форми: архитектура, градежништво, уметничко сликарство, обработка на метали, изработка на украси.

Благодарение на фактот што главните градови на древна Македонија располагале со голем број работилници каде работеле квалификувани и искусни работници кои изработувале уметнички предмети, денес, дел од тие пронајдоци се изложени во музеите на Лондон, Атина, Солун и Истамбул.

Возбудата што ја чувствува секој посетител на овие дворци и градови е единствена. Пред неговите очи историјата оживува. Во XV-от век пред н.е. македонскиот цар Мино владеел низ средоземното море.

Тој бил господар и просветител на земјата за која Шлиман мислел дека е Микенска, а пак Сер Артур Еванс тврдел дека е Минојска, никако грчка и дека прекрасните градби во внатрешноста на палатата, како и ризницата на Атреуз во Микена се дело на големиот македонски архитект Дедал од Кносос. Така во палатата на Мино на Кносос може да се видат познатите македонски розети, делови од слики и фрески со македонски ритуали и свечености, како и македонската спортска игра сочувана до денес наречена-долга магарица.

Истиот впечаток се добива и од светиот гроб на македонскиот цар Филип-II, кој починал во 335 год п.н.е. од златната урна со македонски штит и монети со познатото шеснаесеткрако сонце на нив-Симбол на македонските цареви како украс на урните: шеснаесет сончеви зраци со централна розета.

Во внатрешниот дел на урната се пронајдени остатоци на покојникот покриени со венец од златни дабови лисја, железен панцир, празничен штит, македонски железен шлем, кралска дијадема, наметки и оружје, предмети кои биле оставени на Филип-II... големиот војсководач. Тој ја направи Македонија најголема сила во Европа.

Бил убиен во театар на 47 годишна возраст. Во тој театар, син му Александар Велики бил прогласен за крал и ги започнал освојувањата на Исток и ја изменил судбината на целиот свет.

Во кралските гробници во Палатица се сочувани најзначајните класични уметнички сликарски дела, повеќе релјефи и цртежи на камени надгробни плочи на обични граѓани кои преку нивните имиња сведочат за македонскиот идентитет.

22. Александар растел и се воспитувал во царскиот дворец во Пела. Овој центар зрачел култура. Тој бил седиште на филозофи, скулптори, лекари, глумци, поети но и полтрони-паразити како што имало секогаш околу моќните луѓе.

Во дворецот живеело семејството на царот со царицата, личната гарда и дворјаните посебно за царот и посебно за царицата.

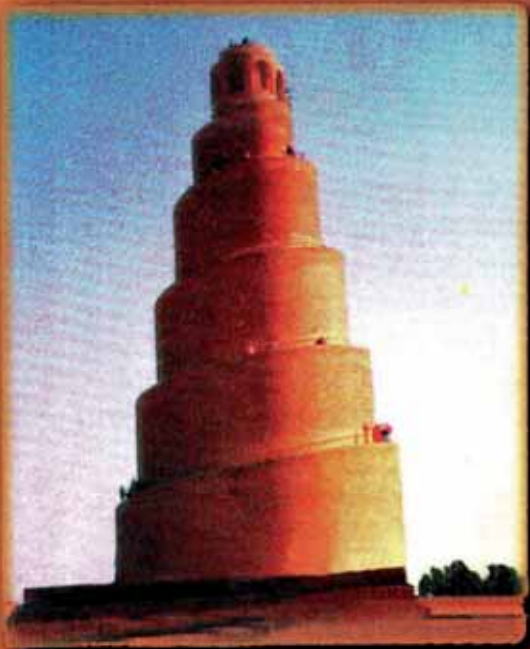
Царските одаи биле во даборези, мозаици, скулптури а пак ходниците и дворовите биле поплочени со мермер со многу цвеќиња и фонтани. Царското семејство имало посебен имот-земја, рудници, работилници за производство на оружје, работилници за ковање пари, визби за чување на храна, пијалок и др.

Кога Македонците имале дворци со прекрасни палати низ Европа шетале диви животни. Децата во учењето особено биле воспитувани за значењето на родителите, за создавањето на, вселената и сонцето. Царот имал и доверливи луѓе околу себе, како советници односно како неформален совет т.н пријатели. Во дворот живееле царските деца и групи на интелектуалци, писатели и мудреци и што е најважно освен толеранцијата тие учеле и за љубовта меѓу луѓето.

23. Царот издавал Закони и за неговите одлуки праќал писма до неговите потчинети во кралствата на царството. Тој исто така испраќал и извршители на неговите закони. Македонскиот цар бил **примус интер парес**, претставувајќи го народот кој му ја делегирал власта.

Во практичните работи царот бил водач во сите воени акции. Иако тој бил и **врховен судија**, има податоци дека сите македонски цареви практикувале владеење-не со сила туку со закон. Исто така има податоци, дека слична копија на

Самара, кула како инструмент на
македонско право

Флоренц,
Александар Македонски
(бронза)

Беграм, споменик што
го изградиле народи-
те на Азија во чест на
Александар
Македонски

древната македонска монархија многу покасно било германското главаторство што го опишале Цезар и Тацит, кое подразбирало избран главен командант чија што власт во мирно време првенствено била повеќе функција на личниот углед и моќ отколку на неговата положба.

Царот имал и религиозна функција. Тој бил **врховен свештеник** и учествувал на религиозни празници. Голем празник кај Македонците, бил кога требало да одат во војска, а кога се тргнувало во походи, имало масовен празничен обред, на кој обавезно присуствувал царот-истурајќи вода од некој сад. Македонците верувале дека со тоа походот ќе биде успешен и лесен како што тече водата. Друг поголем празник на кој присуствувал царот во својство на врховен свештеник бил 22-ри март, празникот Младенци. На тој ден биле склопувани голем број нови бракови и тогаш царот сите нив ги благословувал.

24. Царската одежда се состоела од десет делови. Тие биле: стихар (првата кошула), епитрахил, појас, нараквици, сакос (кај обичните граѓани бил од дебело ткаено платно, додека пак царскиот бил од свила), наколеник, омофор, набедреник, царско жезло, скиптар- (транскомутатор) и митрата-златната царска круна со апликации од дабови ливчиња-симбол на вечноста. Царски бои биле: пурпурната црвена, златно жолтата, белата и лиљаковата-како што бил цветот на афионот.

На царската наметка од левата страна се наоѓало 16-то кракото сонце-симбол на создавачот, а пак кралевите имале симбол на лав. Македонските цареви имале 8 видови облека:

Едната била за пред војската; другата за пред народот; третата за пред Собранието; четвртата за по дома; петтата за во кревет; шестата исклучиво за во воени походи; седмата за веселби и слави и осмата кога седеле на царскиот престол и кога издавале важни закони и наредби.

Доказот за ова се наоѓа кај денешните одежди на македонските рисјански архиепископи, кои немаат ама никаква врска со римските фустани (туники). За нивна жал, а наше задоволство баш во овај детал се открива вековната лага за Александар и Филип.

Сите статуи и цртежи за нив се со римска облека. Тие се антидатираны и како такви запишаны во архиви и кај разни хроничари.

Царската постела била украсена со скапоцени камења, свили, слонова коска, килибар, дијаманти, злато, а пак ногарките на царската постела биле во форма на лавовски глави.

25. Македонската пирамидалност била карактеристика на тогашното државно уредување. Македонците претставувале конститутивен дел на државата. Тие имале големо народно Собрание и пред него царот положувал клетва дека ќе владее според законите.

Народот во државата бил поделен на четири слоеви, како четирите страни на светот и како четирите страни на пирамидата.

Македонците ги знаеле тајните на симболот на животот и тајните на триаголната сила. А, штом го знаеле аголот на триаголната сила, за што има археолошки докази од локалитетот Панаѓуриште во Хиперболуидот, значи тие знаеле за трансмутацијата, ласерот и процесот на реинкарнација, што се случува на секои 2.000 години.

Сегашнава цивилизација се темели врз римско-атинските верувања во видливи вредности, додека пак македонската цивилизација била фундирана врз невидливи вредности.

Во македонската филозофија тоа биле вредности на доброто, љубовта, надежта и вредности на милоста на Севишниот, добрината, благоста, топлината на духот и душата.

26. Македонците имале богат и содржаен јазик со многу дијалекти. Древно македонските натписи во неолитската населба откриена на брегот на Костурското езеро во селото Дупјак од 1853-1854 година, се автентичен доказ на древен македонски натпис со старост утврдена со Ц-14 метода од 5.260 г.п.н.е. Професорот по праисториска археологија на Солунскиот Универзитет г-дин Г.Х.Хурмузјадис во 1996 година го објави овој Македонски натпис од дрвената штичка.

Во 1997 година македонскиот истражувач Васил Иљов, оваа запишана форма ја дешифрира како "ШУПЛИВО СЕДМО КОЛИШТЕ". Тоа било остаток од проектна задача на некој мајстор кој требало да го замени шестиот кол Столб на наколното живеалиште на Преспанското Езеро.

Во 1998 година, еден од авторите на овој труд, во преведениот "Тестамент на Александар Македонски", за прв пат пред светската научна мисла го идентификува и откри македонското писмо од 1.000 години пред Христа. Тоа се наоѓа на 35 тонска карпа и се нарекува Обелиск од Ксантос, како најголема тајна на белиот човек и на сегашната светска цивилизација.

Тука не се работи за теорија, туку откритие, кое многу ги збунува професорите, на кои тоа не им е јасно. Најголемата важност на ова писмо е фактот дека тоа е произлезено директно од клинестото писмо, т.н писмо на Хититите. Досегашните научници познати во светската научна мисла како Хитолози, до откритието за Ксантос овие текстови погрешно ги читале криејќи ја вистината за македонскиот јазик напишан на оваа карпа.

Авторот открил дека десетина илјади такви споменици се наоѓаат расфрлени низ Турција и северна Сирија и чекаат некој да ги открие. Тоа бил јазикот на најголемиот владетел на стариот век Македонецот-Александар и неговиот татко Филип-II, кого Атинѓаните го избоделе со ножеви, во знак на благодарност што со нив постапувал човечки мислејќи дека се негови деца. Затоа, тој вели: "Значењето на моето

открытие е што тоа се потпира врз видливи докази, познати како светски мистерии или тајни. Со таквиот метод на идните научници им се презентира видлив материјал со кој ќе се занимаваат во следниот 21 век".

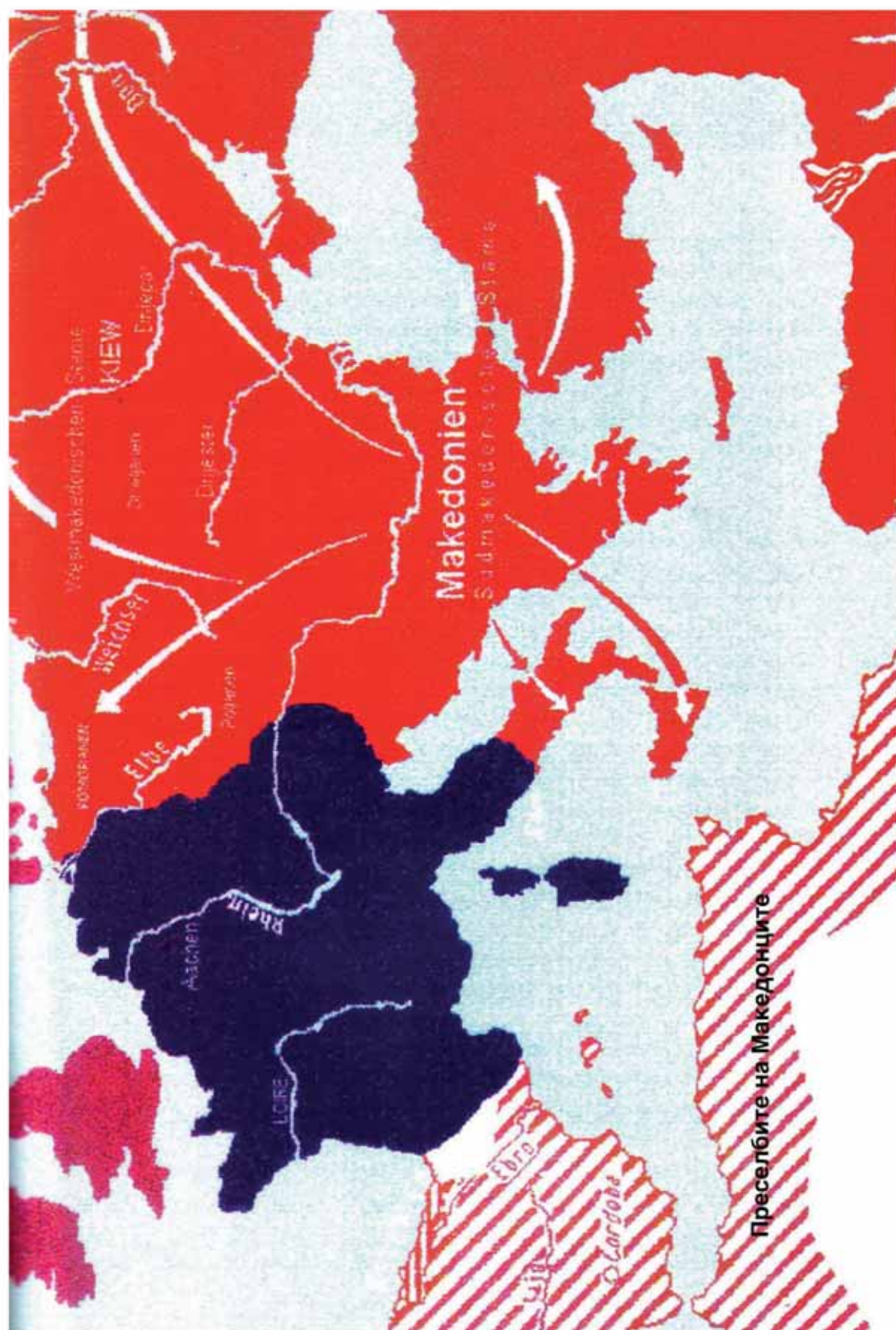
За што се работи и во што се состои забуната: Најголемата досегашна историска **дваесетвековна лага** беше, дека на Балканот кириличната писменост ја донеле некакви Словени во VI-от век од нашава ера. Доказите се во Библијата, која е збир на записи од 1000 години пред Исус, до II-от век од нашата ера, каде се споменуваат Македонци и Македонија, како и во Никеја (325), прв во низата Вселенски собори кои го направиле темелот на догматскиот и канонски систем на рисјанската Црква, на кои се зборува за Македонци и македонски свештеници присутни на овие собори од I-от до III-от век.

Значи XVI века пред наводните преселби и некакви движења на народите на Балканот, односно на Македонските простори живееле Македонци.

Втората забуна беше што не се кажуваше, дека до крајот на последниот милениум пред Ристос на европските простори, името Грци воопшто не постоело. Во тие времиња, тие всушност биле одродени Македонци, кои се населиле на Атика која не била плодна и добра за населување.

Едновременно почнале да крадат сè од своите Македонци, уништувајќи цели македонски градови, дури и ги бришеле во целина Македонците како народ. Подоцна оваа нивна алчност ја реализирале преку Рим помагајќи ја Турција 500 години да завладее со добар дел од Европа. За ова сеуште можат да се напишат многу книги.

Дешифрираниот материјал јасно става до знаење дека древните Македонци имале развиен степен на образование, имале свои учители, свои училишта, филозофи, сите степени на науки-Виши и Нижи, писмена администрација итн .т.е. се што е неопходно за да се обави усмена и писмена комуникација во едно организирано и хармонизирано Матри-

јархално и Патријархално општество. Оттука е јасно дека Македонците имале одлични познавања за јазикот и тоа не само за фонетиката, туку и за морфологијата и синтаксата.

Според тоа може да се констатира дека на почвата на Македонија писменоста била развиена уште пред таа да се појави во Феникија. Според тврдењата на др. Харолд Карман, Феникијците, Етрурците, Критјаните (Кносос) и другите народи писменоста ја примиле од Македонците и Македонија која била центар на светската писменост.

27. Македонија е вистински резерват т.е жив музеј на палеолингвистиката, резерват на прастарата карпеста уметност и писменост. Македонскиот јазик бил црковен јазик во Ристанството. Денес во светот македонскиот јазик го зборуваат над 600.000.000 луѓе кои живеат во: Русија, Чешка, Полска, Словачка, Словенија, Србија, Хрватска, Украина, Бугарија, БелоРусија и денешна Македонија. Досегашните научни познавања за оваа македонска вистина се сомнителни и затоа следниот XXI-век, македонскиот етнички простор ќе биде интересно и предизвикувачко поле за светски научни испитувања, но да се надеваме на македонски поглед и мисла.

Македонскиот јазик оставил и други траги кои се присутни до ден денес, тие се забележуваат во имињата на кралевите, имињата на области, реки, планини, и до ден денес останале чисто македонски како Александра, Петра, Пела, Кос-мос. т.е. искривен мост и многу други.

Досегашното сомнително палеографско презентирање на дел од полигенетскиот развој на писменоста придонесе за фаворизирање на некои подоцнежни културни средини и народи, како наводни првобитни жаришта за извоз на цивилизации и цивилизациски супстрати, а вистинските извори на континуираното дисциплинирано писмо и автентичната култура од палеолитот па до денес на балканските простори или биле непознати за пошироката научна јавност или се ми-

нимизирале нивните вредности, или се оставени на маргините на културните интеракции културниот континуитет на човештвото, што од своја страна, придонело некои народи да си придадат поголема тежина и да се испроектираат во што е можно подалечно минато.

Фаворизирањето на средниот и блискиот Исток, како наводни пронаоѓачи на главниот систем на дисциплинираното писмо и на други иновации, како и наводното ширење на цивилизациските бранови од Исток кон Запад на т.н индоевропска популација, денес стануваат сè понеаргументирани и крајно дискутабилни, неубедливи и неодржливи теории.

Постоењето на човекот на Балканскиот Полуостров најмалку од околу 350000 г.п.н.е., **ПРВОТО ФОНЕТСКО ГОВОРЕЊЕ** т.е комуницирање меѓу луѓето со артикулирани гласови од околу 30.000 г.п.н.е., постоењето на т.н **СИНТЕТИЧКО ПИСМО** од околу 13.000-11.000 г.п.н.е. и постоењето на **ФОНЕТСКО ПИСМО** најмалку од околу 7.000 г.п.н.е., односно во континуирано траење најмалку од околу 9.000 години, го прави Балканскиот простор, односно **МАКЕДОНСКИОТ ПРОСТОР**, многу интересно и предизвикувачко поле за научни испитувања.

28. Животот на Александар Македонски е тесно поврзан со неговиот татко Филип-II и со неговата земја Македонија. Александар бил гение во секој поглед. Неговата генијалност произлегувала од неговото опкружување.

Најголемо влијание врз неговиот развој имал неговиот татко Филип-II со неговите сваќања за уредувањето на македонската држава.

Филип-II со неговата концепција на раководење и развој на државата развил цел систем на задачи, мерки и активности, ја развил дипломатијата за постигнување на це-

лите по мирен пат, а некогаш употребувал и сила за да ја постигне целта.

Хроничарите подвлекуваат дека во тоа време во Европа немало така силен карактер и силен војсководител. Тој бил и главен судија и неговата егзекуција неможел никој да ја оспори, значи и во тоа време имало развиен судски систем со кој раководел исто царот Филип-II.

Филип со својата мудрост успеал да ги обедини 16-те македонски племенски владетели кои сакале да си поставуваат свои кралеви. Тие биле: Адриани, Илири, Дардани, Трибалци, Моесијанци, Одрисејанци, Тракијци, Халкидијци, Пеонци, Линкестејци, Орестијанци, Малесијанци, Пелагонци, Алмопијанци, Елиметејци и Пердикејци).

Во 357 г.п.н.е. Филип- се заљубил во една принцеза. Принцезата се викала Марија. Таа била многу млада, нејзините очи и целата става ѝ биле прекрасни и била од областа наречена Закаменска. Дури подоцна наречена Малесија (изворите не го прецизираат местото на раѓање. Но, има индикации дека била родена во околината на Караорман, западно од денешното село Збажди и јужно од село Локов, некаде во срцето на Малесија.).

Марија била многу мудра и била ќерка на македонскиот крал од Малесија-Неоптоломеј-I. (Тој умрел во 360 г.п.н.е. Пред тоа Кралот од Малесија бил награден со титула "АРАМБАША". Оваа титула била воведена во македонското царство и се доделувала како почесна титула на странци, дипломати и за воени заслуги). Од овој брак се родил Александар. Тој бил воспитуван и учен од најпознатите тогашни учители во царството, меѓу кои бил и Аристотел.

29. Целосните согледби околу формирањето на Александровата личност, не би биле сеопфатни ако не се анализира влијанието токму на Аристотел. Тој бил најпознат и најпочитуван учител во маке-

донското царство од градот Стагира. Филип му понудил на Аристотел пријателство, претстој, имот и почести, само да дојде и да го припреми Александар за царскиот позив. За тоа тој му испратил писмо, пишувајќи му дека ќе биде многу среќен ако дојде во Пела-царската престолнина и Александар биде негов ученик. Аристотел се согласил и така во Пела пристигнал човекот со универзални знаења, посигурен во царството на својот дух, отколку царот во својата моќ.

Аристотел верувал дека ништо на светот не може да го плати неговиот труд, посветен на оние што имаат власт и владеат, учејќи ги на правилата како да владеат со себе. Токму затоа првиот Филипов поклон бил новата изградба на градот Стагира, почитувајќи ја како родно место на филозофот. Тој го известил царот дека може да го учи Александар, но поставил и определени услови. Тие биле: да се создадат услови за предавања надвор, на воздух и да се обезбедат други ученици на неговите часови. Филип, се согласил и го преселил Аристотел во Миеза, место во близина на Стагира. Истовремено тој одлучил заедно со Александар овие предавања да ги посетуваат и други млади луѓе од најплеменитите семејства во царството.

За таа цел во шумата биле изградени убави згради, во кои биле сместени учителот, неговата жена, неговите ученици и нивните слуги. Тоа било некој облик на царско престојалиште, каде бил целосно суверен филозофот. Шумата била испресечена со широки алеи, а насреде во шумата била изградена некоја тераса на столбови, во облик на ротонда (тркалезен градежен објект со кубе). Тука Аристотел седел во средина, а пак учениците ги заземале местата околу него. Исто така тој често имал обичај да разговара и да предава шетајќи, обожувајќи го Александар, оти овој имал посебна способност за ораторство.

Александар имал природна дарба за брзо сфаќање на сите науки.

На Аристотел му биле доволни само три години да го научи Александар на сè што му било потребно да знае за гео-

метријата, географијата, моралот, правото, физиката, медицината, историјата, филозофијата, ораторството, логиката, астрономијата, дијалектиката, хидрографијата, теофонијата и политиката за управување со царството, за кога ќе станел цар, да не биде тоа само по името, туку да може да се мери со било кој човек од неговото царство. Аристотел посебно се ангажирал на ова поле, често велејќи, дека најголем срам за еден цар е ако тој не е способен и не може да прати ни лекар, ни филозоф, ни геометар ни логичар кога му зборуваат од својата струка или специјалност и ако во тие разговори тој не може да го даде своето лично мислење.

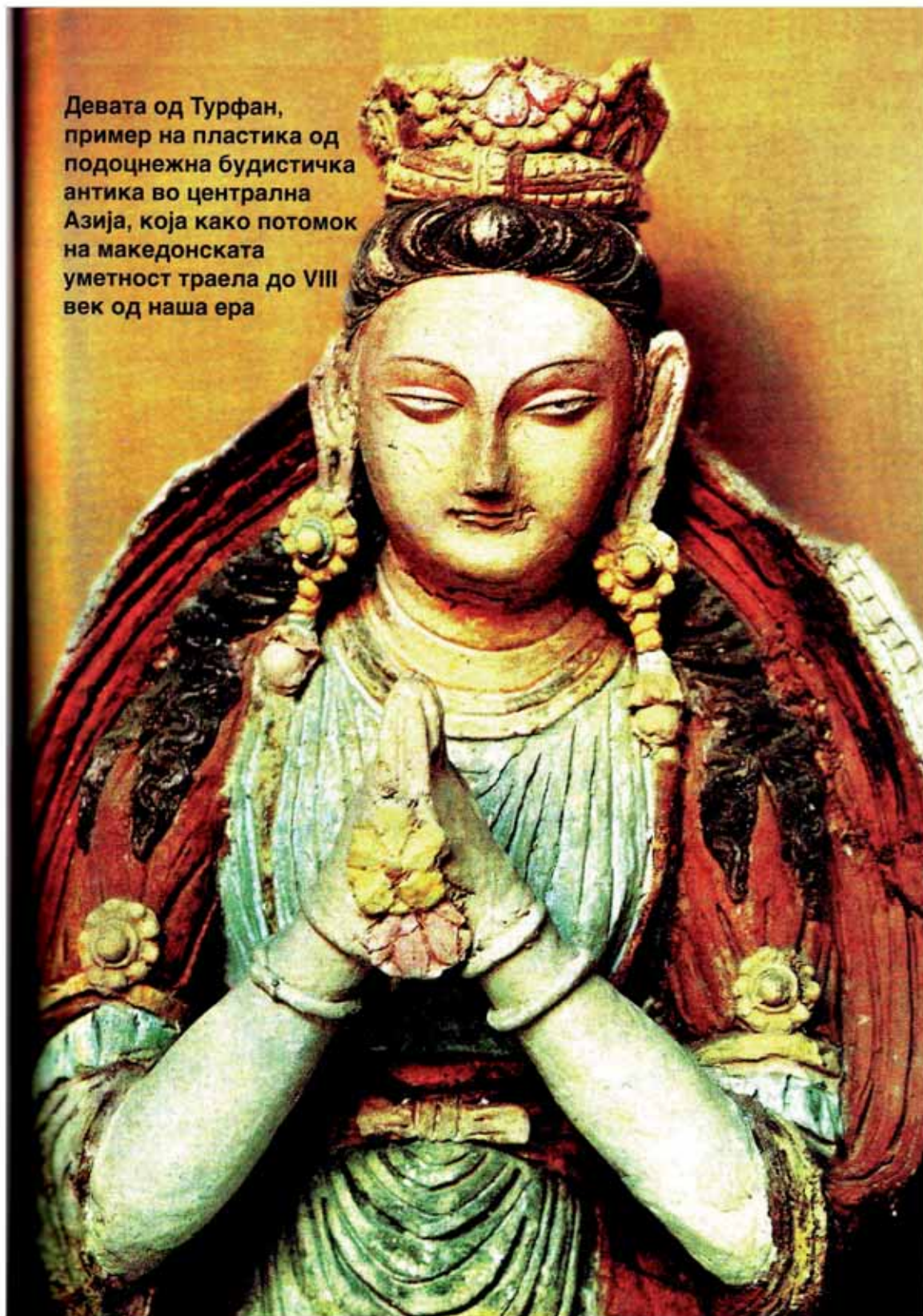
Аристотел во желбата да им ги открие тајните на политиката и управувањето со царството се користел со **метод на асоцијации**. На овај начин се развивало сопственото мислење, преку дијалози и со загатки во прашањата. Значи тој поставувал индиректни прашања, во кои имало некоја мудросна вредност и одговорите требало да бидат во истиот стил. Тој таканаречен **македонски стил** на дијалози и мислења зачуван е и денес кај Македонците. Пример: Ако некој лаже во некој разговор, се вели "отвори го пенџерето", или ако некој многу лаже се вели "отвори ги вратата и пенџерето".

Ваквите одговори биле тесно поврзани со големи предзнаења, истражувања и експериментирања. Интересно, кај Александар било, што тој, за разлика од другите ученици имал особина во одговорите да трага по причините на појавите и изворите од сознанијата на вечноста и метафизиката. Ваквиот феномен кај младиот принц, Аристотел се обидува уште повеќе да го развие, за да Александар, добие сознанија за непознатите природни појави, тајните на животот, постоењето и создавањето.

Најголемата заслуга на Аристотел е што тој бил најзаслужен за формирањето на личноста на Александар, кој со голема желба тргнал сите овие знаења да им ги посее на народите во целиот свет.

Девата од Турфан,
пример на пластика од
подоцнежна будистичка
антика во централна
Азија, која како потомок
на македонската
уметност траела до VIII
век од наша ера

30. Александар Македонски веќе во својата шеснаесета година било многу убаво момче, висок околу два метра со развиен граден кош, силни и развиени мускули. Кожата му била светла, односно млечно бела боја, со дискретно руменило на брадата.

Главата со долгата сина коса ја држел секогаш исправена, а неговите едното смеѓо и другото сино око секогаш испитувачки го гледале небото, и секогаш гледал двострано на работите.

Неговиот глас имал длабоки вибрации, а недоразбирањата или расправиите секогаш завршувале со долги беседи, зошто тој поседувал силна говорничка способност.

Тој секогаш одел многу брзо и, така ги навикнал подоцна да одат неговите трупи и истражувачи. Бил познат мајстор во јавањето на коњи. Бил одличен во фрлање на копје и во ракување со било кое друго оружје.

Развиен, културен и мудар како Македонец, **Александар со својот дух, со својата визија, својата верба и надеж, тргнал по светот за да му ја врати изгубената мудрост.**

ВТОР ДЕЛ

Експедиција Градигелство

31. Јулското утро во 334-та било сончево кога во царската кујна појадувале царицата Марија и принцот Александар. Тие разговарале за писмото испратено од царот Филип. Царот Филип го молел Александар да му се придружи под градот Перинт, да ја вратат славата на старата македонска престолнина. Марија со нејзиниот мајчин милозвучен глас и македонско царско достоинство низ дијалог го советува својот син Александар.

%

М. Александар ти имаш Аманет од твоите пра-пра дедовци, да тргнеш на својот истражувачко-ослободителен и просветителски пат. Ти си синко одбран од Севишниот, со твоето образование, мудрост, логика и знаење да ја реинкарнираш македонската цивилизација и култура.

А. Мајко, јас сум вечно благодарен на Севишниот, на тебе, на татко како а моите учители. Мислам дека сум целосно подготвен да го исполнам македонскиот Аманет и да тргнам да ги барам границите на нашето македонско царство.

%

М. Значи сакаш да тргнеш по дедовските огништа.

А. Не само тоа, сакам исто така да го исполнам Пророштвото на Египетските фараони како наше наследство. Имам информации од Египет дека Артаксеркс II Окос, со своите армии го окупираше Египет, го заземал светиот град Мемфис и направил големи штети на храмовите на Богот на сонцето. Фараонот Нектанебо II, побегнал и се скрил во Етиопија, каде му се изгубил трагот. Кусо време по неговото бегство, пророците го изрекле Пророштвото: фараонот отишол, али тој повторно ќе се врати не во лик на старец, туку во полна своја снага, како син на Сонцето и ќе ги избрка освојувачите.

%

М. Синко тоа ќе успееш да го направиш, единствено ако го примениш македонскиот систем на владеење.

А. Знам, уметноста на македонското владеење е да ги мотивираш луѓето. Само така ќе успеам да ја вратам славата и сјајот на првата предпотопна македонска цивилизација и култура, што Платон во своите дела "Тимеј" и "Критија" ја прекрстил во Атлантида.

%

М. Не само Платон синко. Многу не прекрстувале и многу не присвојувале, затоа ти си сега одбраниот, повторно да направиш од раселените Македонци светско царство-спојувајќи го Истокот и Западот.

А. Мајко, твојата молба и аманет со твој благослов верувај ми дека јас ќе ги остварам.

%

М. Ти го имаш мојот благослов, имаш јасна цел, имаш силна волја, имаш луѓе, имаш пари и затоа ќе успееш да ги обединиш Македонците, кои по потопот и создавањето на Средоземното море се најдоа разделени на четирите страни од водата. И не само тоа, ќе мораш да им ја вратиш вербата на одбран народ и верата во Севишниот, чија реинкарнација си ти, да им донесиш љубов, верба и надеж.

А. Јас тоа само со дела ќе го правам. ќе градам градови, пристаништа, улици, театри, библиотеки, храмови, канали и мелиорации, споменици и брани. Тоа ќе биде религија на верување во самите себе, како вера во Севишниот светлината и просветеноста.

%

М. Нека ти е со среќа патот синко. Истражувај, создавај, гради, шири добра волја меѓу луѓето, учи ги луѓето да прават добри дела, да си помагаат, ослободувај, не убивај, шири ја македонската култура и филозофија. Тоа се твоите звездени сончеви патеки.

А. Мајко ти благодарам на топлите и убави зборови. Пред да се поздравиме, јас ти ветувам дека редовно ќе ги добиваш моите писма, каде и да одам, во тоа те уверувам.

32. Пред да ја поведе македонската експедиција кон Азија, Александар во 340-та го опседнал Перинт, а Филип го назначил за свој Намесник. Во 339-та Александар имал успешна мисија кај Медера-по долината на Струма. Во 338-та Филип и Александар ја победуваат атинската и тебанската коалиција кај Херонеја, а во 335-та Александар ја потчинил целосно Атина и ги покорил сите балкански градови (држави).

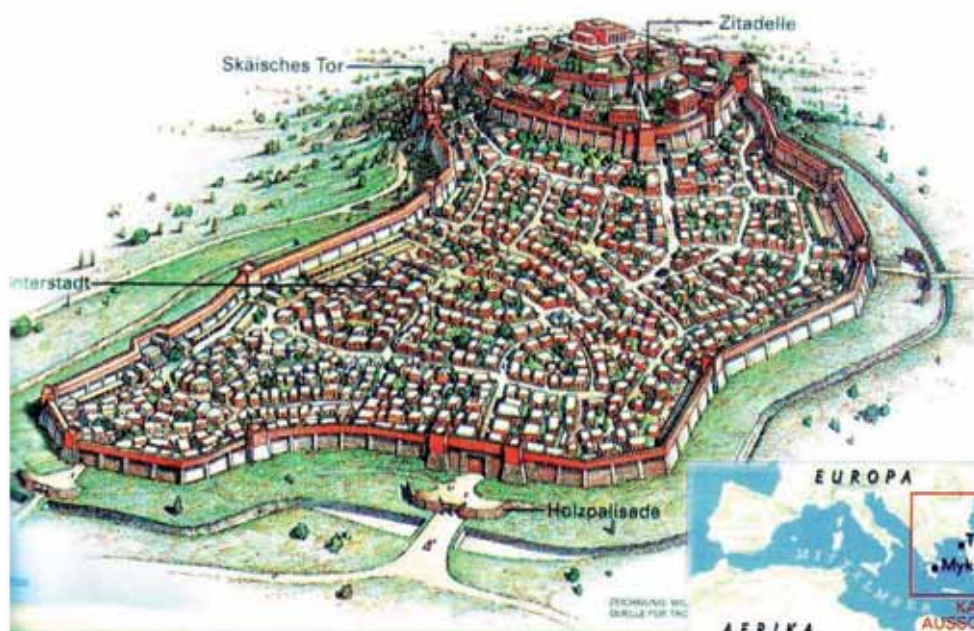
Во **334** година, кога на небото излегувале свездите, **тргнала научно-истражувачката експедиција.** Таа била составена од македонската војска и истражувачи од сите области, меѓу кои имало: хроничари, географичари, геометри, археолози, геолози, ботаничари, астролози, морепловци, свештеници, јасновидци, доктори, писатели, филозофи, скулптори, инжењери, архитекти, физичари, хемичари, математичари, глумци, пејачи, играорци и други професии која се упатила по Царскиот пат кон Дарданелите. Александар одел во колоната качен на својот познат коњ Буцко (**Букефал**), во раката го носел својот хиперболуид, а во мислите имал само една голема размисла за создавање на **Македонска Унија.**

Во знак на тргнувањето, што се подготвувало подолго време, во градот Амфиполи, што се наоѓал на двата брега на реката Струма пред устието во Белото море, била изградена голема лавовска порта. Низ лавовската порта требало симболично да поминат сите Македонци од експедицијата, за патот кон сонцето да им биде полесен и побрзо да се вратат.

33. Патувањето било мошне пријатно. Времето било совршено, се чувствувал само здивот на слабото ветре што ја галело немирната површина на водата, додека сонцето ја греело црвеникавата земја на денешниот наречен азиски брег и гратчето Илија (Троја). Според податоците, тогаш најголемо било царството на Персијанците. Тоа се простирало од Црното море до Индија

Анфиполи-почеток на експедицијата на Александар Македонски

Троја (Илиј), прв ослободен град

и од реката Јаксарт до пустината Нил. Царството било поделено на безброј сатрапии кои истовремено биле и вице-кралства, чии управувачи често се сметале за прави монарси, под општо суверенство на Големиот цар.

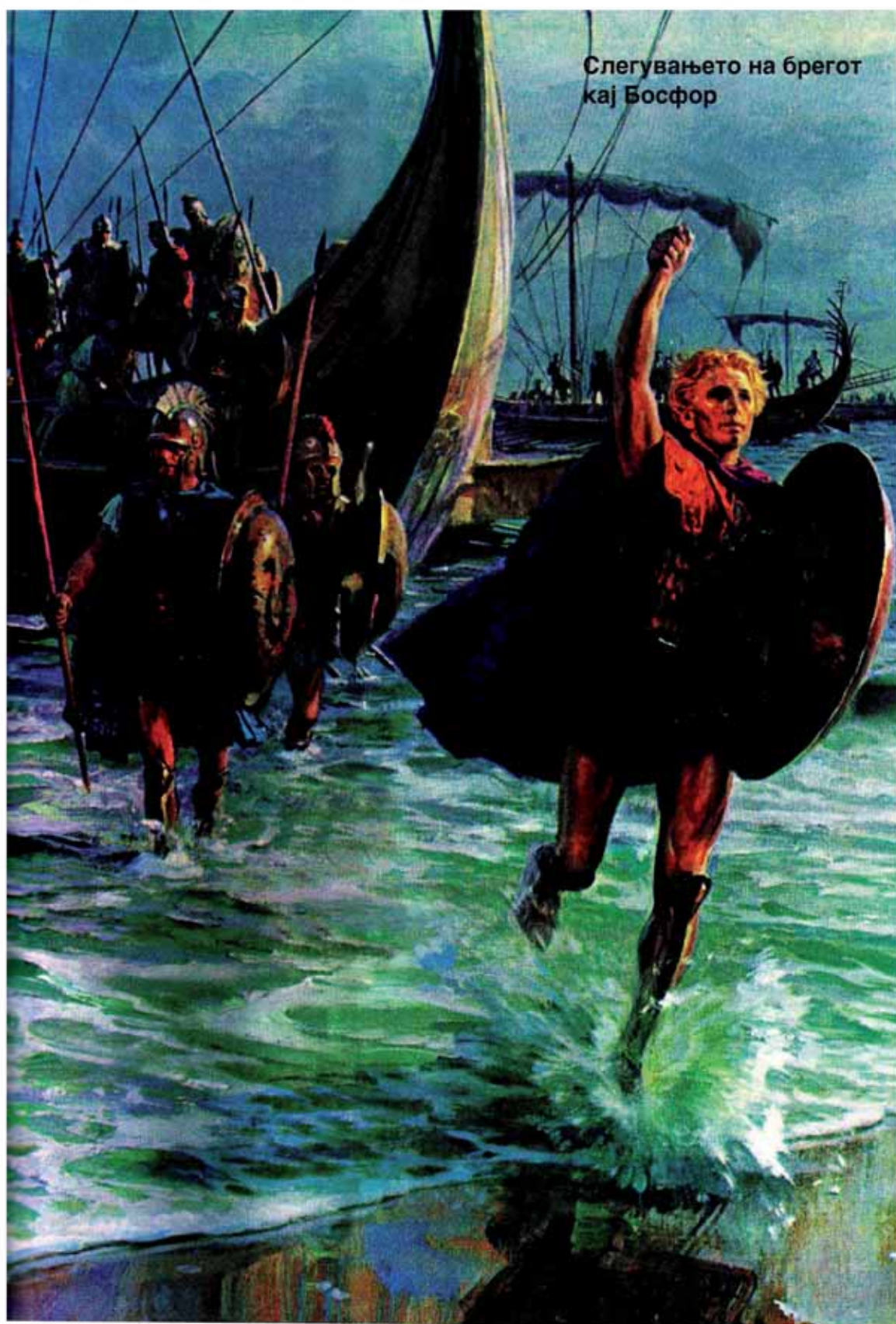
Персиски суверен сега веќе не бил Артексеркс III, цар кој на престолот дошол истата година, кога Филип II ја презел власта во Македонија. Најголеми штети за светската историја од тој Артексеркс биле уништувањето на се што постоеле пишани документи и летописи од храмовите. Тој од таквите храмови направил штали за стоката и коњите. Неговиот Хилијарх (Голем везир или прв министер), евнухот Багоас, го отрул него и сите негови синови, освен еден кој се издигнал на престолот под името Арсес.

По две години владеење, Багоас го убил и Арсес. А, за Арсесов наследник Багоас го определил еден од принцовите на колатералната млада династија, кој се викал Кодоман, надевајќи се дека тој ќе биде повеќе покорен и него го крунисал во титула цар Дарије III; првиот гест на Дарије Кодоман на самата прослава на неговото крунисување бил на неговиот создавач Багоас да му поклони пехар, во кој имало ставено отров.

Таа иста година се афирмирале двајцата цареви на Македонија-Александар III и на Персија-Дарије III. Од тогаш судбината на Македонија и на Персија биле управувани од движењето на исти ѕвезди.

34. Доаѓањето до брегот на царскиот брод било обележано со фрлањето на златен пехар со вино во брановите на морето. Младиот цар Александар тоа лично го направил. Тогаш тој имал дваесет и една година и девет месеци. Македонската војска, според оние што ја наведуваат најмалата бројка, имала 30.000 пешаци, Фаланга која била наоружана со копјата наречени-**Сор и Оса** и 4.000 коњаници, а според други таа броела 50.000 војници.

Слегувањето на брегот
кај Босфор

Веднаш по пристигнувањето на брегот Александар и неговата експедиција тргнале кон тврдините на Троа(Илиј), да ги видат историските Скајски врати. Кога тамошните трговци и рибари им ги покажале реликвиите од старите времиња, тие ги ококориле очите бидејќи биле слични со нивните, особено штитовите, харфите и куповите од стариот крај.

Александар бил многу задоволен од виденото и ги задоволил жителите на Троа, да почнат да ги обновуваат старите сидини и истовремено им ветил целосно ослободување од плаќање на данок. Новиот обновен град наредил да се вика во чест на неговото име троатска Александрија.

По ослободувањето на **Троа**, пролетта во **334**-та година, Александар тргнал кон нови истражувања. Извидниците на Парменион ширеле вести дека од исток доаѓаат силни чети азиска војска.

Додека по победата на реката **Граник**, почетокот на јули **334**-та година, на која загинале дваесетина негови компаниони, Александар наредил кај познатиот скулптор Лизимах веднаш да излие за нив дваесет бронзани статуи и истите да бидат поставени во светиот град Дион под Олимп. А, за неговата мајка Александар наредил да и се испратат најубавите заробени персиски теписи, златни пехари и пурпурни свили што ги нашле кај Персијанците.

35. Веднаш после оваа битка Македонците многу брзо ги ослободиле: градот Сард, кој важел за бисер на персиската власт, па градовите Халикарнас и Милет. Ја ослободиле Фригија, а пак Александар многу лесно го одврзал познатиот гордиев чвор во градот Гордион, кој, според тогашните кажувања некогаш бил престолнина на кралот Мида.

По победата кај Граник, Македонските колонии по должината на брегот, кои плаќале данок на Персија, го пречекувале Александар како ослободител. Трговијата цве-

тала и плаќањето почнало да се врши со пари исковани во Македонија со Филиповиот лик. Македонската монетарна унија почнала да се реализира и наскоро потоа, никој не можел да се служи со друго платежно средство освен со парите исковани од сребро со ликот на Александар, во сите делови на македонското царство. На тој начин кај овие македонски народи им се вратила вербата кон почитуваната македонска цивилизација, за која само слушале, а сега им се појавила како реинкарнација на Македонија.

36. Во престолнината Сард, Александар поставил камен темелник на светилиште на самиот рид во чест на Севишниот. По неколку дена Македонската експедиција стигнала во Ефес, во градот чиј голем храм изгорел на денот на неговото раѓање, а чии пророци ја прорекле неговата судбина, според кажувањата на неговиот јасновидец Аристан.

Александар определил данокот што порано го плаќале на Персија, во иднина да се уплатува на благајната во храмот. Двата славни уметника од тоа време, архитектот Дине и сликарот Апел веднаш го започнале градењето на големото светилиште. Потоа, Александар тргнал кон Хали-карнас, оној град во кој пред три години порано, во времето на своето несогласување со татка си Филип, го испратил глумецот Тасе во својство на пратеник да ја побара раката на принцезата, која Филип ја имал таксано на неговиот полу-брат Аридеј.

Во пребогатата Карија, татковината на Херодот, се наоѓал прочуениот гроб-мавзолеј на кралот Маузола, изработен по наредба на кралицата Артемиза. Артемизината сестра Ада, толку многу била восхитена од Александар, што одлучила него да го посвои, да го одреди за свој наследник и му ја поклонила тврдината Алинда Карија. Набргу потоа Ликија, Пизија и Памфилија биле ослободени без големи напори. Дури веќе не се знаел ни бројот на градовите кои се-

кој ден му се поклонувале на Александровиот авторитетот и неговите екипи. Додека пак персиските гувернери или бегале или се служеле со сите средства да се доближат и да преговараат со Александар.

Од друга страна населението масовно излегувало по улиците во пресрет на Александар поклонувајќи му се како на Ослободител. Како награда за тоа, а во спомен на победата над персискиот крал кај **Ис** на 12 ноември 333. и заробувањето на неговата мајка, царицата Сизигамбис, неговата жена царицата Статира и двете ќерки-принцези, 13-годишната Статира и 10-годишната Дрипетис, Александар го основал својот трет нов град-Александрија.

37 Во овој период Александар се оженил со Барсина, која му родила син кого го крстиле Херкул. Истовремено дозволил, сликарот Апел, да ја земе за жена неговата љубовница Панкасти, во која тој се заљубил цртајќи го нејзиниот портрет. Инаку Александар ја сретнал Барсина меѓу заробениците по освојувањето на Дамаск. Таа му се обратила на македонски јазик, велејќи му дека ни на сон не би помислила дека ќе го сретне после петнаесет години, кога како малечка живеела во царскиот двор во Македонија. Во тоа време кога се родил Александар, нејзиниот татко персискиот принц Артабаз дошол во Пела, барајќи помош од царот Филип за соборување на Артаксеркс Окос.

Отпочеток, Александар не можел да се сети на Барсина, но таа многу добро се сеќавала на неговата мајка, како и на многу други лица од македонскиот двор. Со овие евоцирања на минатото таа го вчудоневидела и затоа ја повикал на вечера и од таа вечер тие биле неразделни.

Барсина имала дваест и осум години и била пет години постара од Александар. Таа веќе два пати била мажена и два пати останувала вдовица. Нејзиниот последен маж бил славниот војсководител Мемнон, кој умрел на Лезбос, а неа ја

оставил кај Дарие како залог на својата верност кон персискиот двор. Неговата одлука да ја земе Барсина за своја жена, сликовито го покажува карактерот на Александар. Имено тој гаел големо почитување кон Мемнон, а особено ја почитувал неа затоа што била образована, била добро упатена во персиските и македонски работи, а впрочем и нејзината мајка била Македонка. Таа била многу убава, имала особен шарм, милозвучен глас и имала кралска крв. Таа веќе чула за таинствените пророштва кажани за Александар и го признавала како богочовек испратен на земјата да донесе мир, среќа, радост и љубов.

Александар се оженил со Барсина и ја направил царица. Записите дека тој не сакал да именува царица се конструирани, за да се прекине царскиот континуитет и по женска линија.

38. Во градот Библос Александар во чест на нивната покорност им дозволил да си одберат свој крал. Тие тоа го направиле и го избрале Абдалоним, кого Александар богато го наградил. Со ваквиот гест тој сакал на дело да покаже дека сите останати градови, ако вака се однесуваат слободно ќе си избираат кралеви од своите граѓани. Затоа, откако и Сидон му изразил покорност, Александар го издиктирал познатото **писмо** и познатиот одговор, до избеганиот крал Дарие, после битката на Ис, кој гласел:

"Од царот Александар до Дарие", во него тој го потсетува својот противник дека тој не дошол во Азија со намера да и донеси војна, тука да ја уништи војната и злото. "Бог ми помогна со своето оружје во оваа праведна работа да ја ослободам цела Азија, а тебе да те совладам во една праведна битка. Бидејќи ти си валкан борец, само ако дојдеш во својство на молител, ти давам збор дека ќе ти ги вратам твојата мајка, жена и деца, без откуп, бидејќи сакам да ти докажам дека не само што знам да победувам, туку знам и победените да ги задолжувам. На крај, ако уште еднаш ми

пишеш писмо, немој никако да заборавиш: дека не само што му пишуваш на еден цар, туку на својот цар!"

39 Падот на Тир (332 од I до VI), тој единствен град кој шест месеци не дозволувал Александар да влезе во него, предизвикал силен впечаток и Александар примил нови понуди за мир од персискиот крал Дарие. Овој пат Дарие на Александар му ја признал титулата цар, а во **писмото** кое му го испратил пишувало:

"Освен десет илјади таланти кои ти ги нудам за откуп на своето семејство, ти ја нудам за жена својата постара ќерка Статира и во мираз и ги давам сите краеве кои се простираат помеѓу Хелеспонт и реката Халис. Ако се притиснуваш да ја прифатиш ваквата понуда, не заборави дека фортуната најчесто не се задржува на едно место и во колку луѓето се на поголема позиција, во толку повеќе се изложени на завист. Внимавај, како некои птици кои со природна леснотија одат во облаците, ти да не се вивнеш на ветерот на една луда амбиција која многу лесно ја заведува смелоста кај младите. Во твоите години не постои ништо потешко од воздржувањето во така големата среќа.

Независно какви губитоци ќе претрпам, сепак ми остава огромен дел од мојот бродолом. Јас нема секогаш да бидам стегнат помеѓу две стени. Ние ќе мораме да се сретнеме и на отворено поле, каде со твојата шака на луѓе ќе осетиш голем срам пред моите развиени трупи.

Пред да успееш до мене да дојдеш, треба да ги поминеш реките Тигар, Еуфр-ат, Аракс и Хидасп, кои претставуваат исто силни бедеми на моето царство. Кога ќе ги поминеш Медија, Карманија и Ба-ктрија, уште ќе ти преостане да поминеш во Индија, која се граничи со океанот, меѓу народи со кои ти ќе имаш време и да остариш, дури и без борба само да ги поминеш сите тие провинции. Впрочем немој да се брзаш мене повторно да ме сретнеш, зошто за тебе, тоа, секогаш ќе биде многу рано".

40. Во тоа време Александар ја прифатил покорноста на Библос, а Сидон сам се предал. Иако сите млади генерали го убедувале да ја прифати понудата на Дарие, Александар му наредил на Умен, веднаш да напише друго **писмо** со одговор:

"Тоа навистина значи дека покажуваш голема накло-
нетост, кога ми нудиш нешто што не е твое и кога сакаш со
мене да делиш нешто што веќе целосно си го изгубил. Земји-
те кои ми ги ветуваш веќе се добиени со мои победи и на
победникот му припаѓа правото да донесува закон, додека на
победениот му станува единствено да го прифати тоа. Ако
пак, Ти, сèуште не сакаш да знаеш кој од нас двајцата е гос-
подар, јас ти нудам тоа да го решиме преку битка.

Кога се во прашање парите, воопшто не е потребно ти
да го определуваш нивниот износ, зошто се што ми е потре-
бно јас ќе земам од тебе. Што се однесува пак до твојата
ќерка, без твоја дозвола можам да се оженам со неа кога
сакам, бидејќи таа е во мои раце. Ти напоменувам дека јас не
поминав преку Хелеспонт со така мали претензии и не се
припремав така долго за ослободување на Македонците, за
да се задоволам со така мали победи, а пак твоите реки не
можат да не уплашат, бидејќи ние поминавме многу пого-
леми води преку морето. Било каде да бегаш, ќе ти ја следам
трагата и нема сила што ќе ме спречи во тоа. Како што зем-
јата не може да има две сонца, така ни Азија не може да има
два цара."

41. Дипломатско-правната анализа на овие Алек-
сандрови писма ја покажува неговата спремност,
желба и волја, бескомпромисно да ги совлада
сите пречки во неговата ослободителна и истражувачка экс-
педиција.

Ваквиот цврст став и карактер биле стекната од
учењето и советите на **Аристотел** и неговиот политички реа-

лизам. Во тој однос тој видел дека тиранијата и недемократските режими, често водат кон војна.

Ваквото негово мислење било целосно против некои тогашни тврдења, дека во овие војни треба да се бараат корењата на најстарите идеологии на колонијализмот. Втор аргумент во прилог на нашиот став е што кај Александар немало никакви експанзионистичко-географски цели, зошто тој не ги делел народите на цивилизирани и варвари, какви што биле советите на Атињанинот Платон, кој тврдел дека цивилизираните народи можат слободно да ги покоруваат варварите. Психолошките аспекти на Александровите пораки, може да се наречат како тактички методи за заплашување на противникот и аналогно на нив цврстата изразена супериорност, да се натера противникот на капитулација и мир без војна.

42. За одбележување е една вековна конструирана приказна за наводната покорност на Александар кон некој висок Самаријански (еврејски) свештеник. Измислената лага гласи: Пред да тргне Александар кон Газа и Египет, уште додека бил зафатен со опсадата на Тир, тој се обратил за помош на Самаријанците (Евреите) кои ја одбиле неговата понуда. Александар им порачал, дека за тоа ќе ги казни и ќе ги научи Самаријанците (Евреите) на кого треба да му се покоруваат. Меѓутоа, покасно штом со своите единици влегол во Самарија и штом ја видел големата црковна поворка на чие чело одел високиот свештеник, Александар наводно се одвоил од придружбата и клекнал пред него, како пред бог, односно пророк кој наводно му се јавил на сон.

Оваа конструкција за Самаријанците (Евреите) како одбран народ е чист аргумент, како "треба" да се читаат старите записи. Прво, тој бил навреден од нив. Второ не постоела сила во тоа време што ќе го натерала Александар да клекне пред некој. И трето, во тоа време тие се нарекувале Самаријанци. Дилемата е кој, кога и зошто во сите преводи

нив ги прекрсти во Евреи. Друго прашање е, што Александар не бил злопамтило и што на Самаријанците (Евреите) им дозволил да живеат според законите на нивните пра-пра татковци. Исто така, тој ги ослободил од плаќање на данок секоја седма година. Затоа, сите народи на Ерусалим, во него гледале ослободител, **го поистоветувале со** единствениот за нив во психата мемориран **Бог** и многу од нив молеле да бидат примени во неговите трупи.

43. Во Египет народот масовно излегувал пред ослободителот, чиј пат бил една голема процесија на веселба и почитување. Се раскажува дека во Египет Александар ги слушал предавањата на филозофот Псамо и од сите негови тврдења дека особено го прифатил тврдењето оти со сите луѓе владее Бог, зашто она што управува и владее во секој поединец човек има боженствено потекло. Александар уште подлабоко во своите филозофски сфаќања тврдел: "Навистина, Бог е заеднички татко на сите луѓе, меѓутоа само најдобрите од нив ги избира за свои сопствени деца."

Во Египет, Александар е прогласен за **фараон** и церемонијата за неговото прогласување се одвивала на следниот начин: Тој бил одведен во храмот кој се викал Хаит-Ља-Птах, од каде потекнувал и самиот збор Аигиуптус, зошто Пта бил Бог-култ кој ги поседувал сите човекови особини. Крунисувањето се извршило во внатрешноста на храмот, во присуство на посветени личности. Првиот Птаов свештеник, наречен занаетчија, со помош на своите многубројни помагачи и капелани, му го слекле неговото одело. Потоа Александар бил причестен со света вода. Првиот Птаов свештеник ја ставил својата рака на него и ги миропомазал оние места на телото низ кои тече главната животна енергија, т.е. местото на интелигенцијата, моќта и волјата.

Александар бил облечен во фараонска одора, а потоа го одвеле на престолот каде седнал. Околу вратот и рацете

му ставиле свет гердан и нараквици. На главата му ставиле круна од Амон **Ма**, кој го носел дискот на сонцето поставен од рогови од овен, па круна од исток, круна од запад, круна од север и круна од југ и на крај фараонската тијара, направена од две споени круни, кои носат на челото свиткана кобра.

Во рацете му дале скиптар со глава на овен и крст на животот, и додека пред него палеле темјан, прв пат е изговорено гласно неговото име, односно името на новиот фараон, онака како што тоа треба да биде вклесано на камењата по храмовите, како и сите згради кои тој ќе ги подигне, основа или обнови за текот на неговиот живот.

Потоа Александар седнал во владетелската носилка наменета за процесијата и откако шеснаесет носачи ја подигнале неа, новиот фараон излегол од храмот како жив Бог и божји посредник да се изложи на обожување на народот. А, оние кои имале моќ да ги распознаваат и невидливите работи, можеле да забележат околу неговото чело-широк златен нимбус, чии зраци го окружувале се до рамената.

44. Анализата на записите за чинот на крунисувањето покажува, дека Египћаните добро знаеле сè за Македонците и македонското царство. Запишано е дека по крунисувањето во храмот, Александар се наведнал и ја бакнал статуата на последниот египетски фараон **Нектанебо II**, за преку устата да го преземи зди-вот на својот претходник.

Според Калистен, роднината на Аристотел кој одел заедно со Александар и имал задача да ги запишува подвизите на Александар (осуден на смрт и распнат, во Мараканда-Самарканд, за лажно пишување и заговор против него), во тоа време низ Египет кружела легенда, дека Александар е навистина син на фараонот **Нектанебо II**, кој имал тајни односи во Македонскиот царски двор со мајката на Александар. Друга легенда била, дека во времето пред да остане Марија

(Олимпија), во благословена состојба, фараонот Нектанебо бил во Македонија и со помош на магии една ноќ влегол во собата на царицата Марија (Олимпија), за да го зачне својот син Александар. Интересен е церемонијалот на крунисувањето на фараонот, зашто тој скоро во целост е задржан до денес, а извесни ритуални предмети кои се служеле при крунисувањето и денес служат кај нас во разни верски и просветителски обреди.

45. Седиа гестаторија на која го носат Папата при свечените церемонии, има ист облик на седиштето од процесиите на фараоните, кое всушност, и тогаш се нарекувало "сед". Големите лепези од нојви перја со кои се мафта пред поглаварот на католичката црква и тоа во крајот каде нема големи жештини нити многу инсекти, слични се со оние со кои се ладеле египетските суверени. И самата понтификална тијара претставува еден од облиците од капите на фараоните при обавувањето на свештените ритуали. Треба да се каже дека папската тијара се до XIV век била украсена само со две круни. Овој амблем на трето владеење го додал Јован XXII, папата кој бил добро упатен во магиите и просветените науки.

Исто така, церемонијалот при крунисувањето на македонските и египетските владетели од тоа време го презеле верно многу европски кралеви и масонски ложи. Така, француските кралеви се до последниот век биле крунисувани според овој церемонијал. При крунисувањето на сегашната англиска царица може да се препознаат многу елементи од овие ритуали. Истражувањето на ваквите сличности при крунисувањата, открива дека современите таканаречени западни царства, како и Римокатоличките востолчувања имаат воспоставен континуитет од Египет, се до современево.

Додека пак за Македонските востолчувања, конструирани се тези, дека биле со влегување во реките Вардар, Струма и Брегалница, со што проектирано е востолчување,

слично на покрстувањето на Исус во реката Јордан. Ако било така, во тој случај западните лингвистички објаснувачи нека се определат, или за една или за друга опција. Ваквите фалсификати во науките сигурно бараат нови современи одговори како акт на самоспознавање, а не нови нејаснотии и енигми.

46. Македонците и Александар во Египет останале осум месеци. Пролетта во 331-та година, тие го напуштиле Египет преку Сииската пустина. По победата кај **Гавгамела**, чие име значи "племна за камили", на 1-ви октомври истата година, кога по втор пат персискиот крал Дарие се спасил бегачки од битката, Александар дошол во Вавилонија.

Во главниот град Вавилон, Александар бил пречекан како ослободител. Била организирана процесција од свештеници и чиновници кои пред излезениот народ на улиците му посакале добредојде во Вавилон. Тие му дале голем број подароци од сјајен метал со скапоцени камења и извезена облека. Главната улица во градот била послана со цвеќиња од кои се ширел опоен мирис. Александар побарал да му се покажат сите чуда кои се наоѓале во овој легендарен град. Така, тој ги посетил познатите висечки бавчи за кои му раскажувале во царскиот дворец во Пела, како и огромните тераси, потпрени на столбови и засадени со многу ретки дрва и цвеќиња, кои некогаш ги засадил кралот на Вавилон од љубов кон една девојка.

За Александровите придружници, по шестмесечни тешки искушенија, Вавилон бил вистинско место за одмор. Во него имало безброј меани во кои тие се гостеле и уживале. Инжењерите, војсководителите, офицерите со високи рангови, научниците и познатите уметници кои го прателе Александар биле исто така чести гости.

Богатите Вавилонци биле гостоприемливи луѓе, тие самите ги канеле гостите дома, каде богато ги нагостувале.

За градбите во самиот град, познатиот скулптор Лисип им објаснил на Македонците дека тие циновски градби се направени само од глина. Градејќи од земја, Вавилонците се обидуваа да ја избегнат површината на земјата подигајќи ги своите градби во скалести пирамиди на повисоко ниво, каде што воздухот е посвеж. Таква една градба била наречена Кула Баб-Ел-Господова врата-наменета за поминување на Македонците, кои според нивните јасновидци морало еднаш да дојдат и да го побараат својот род.

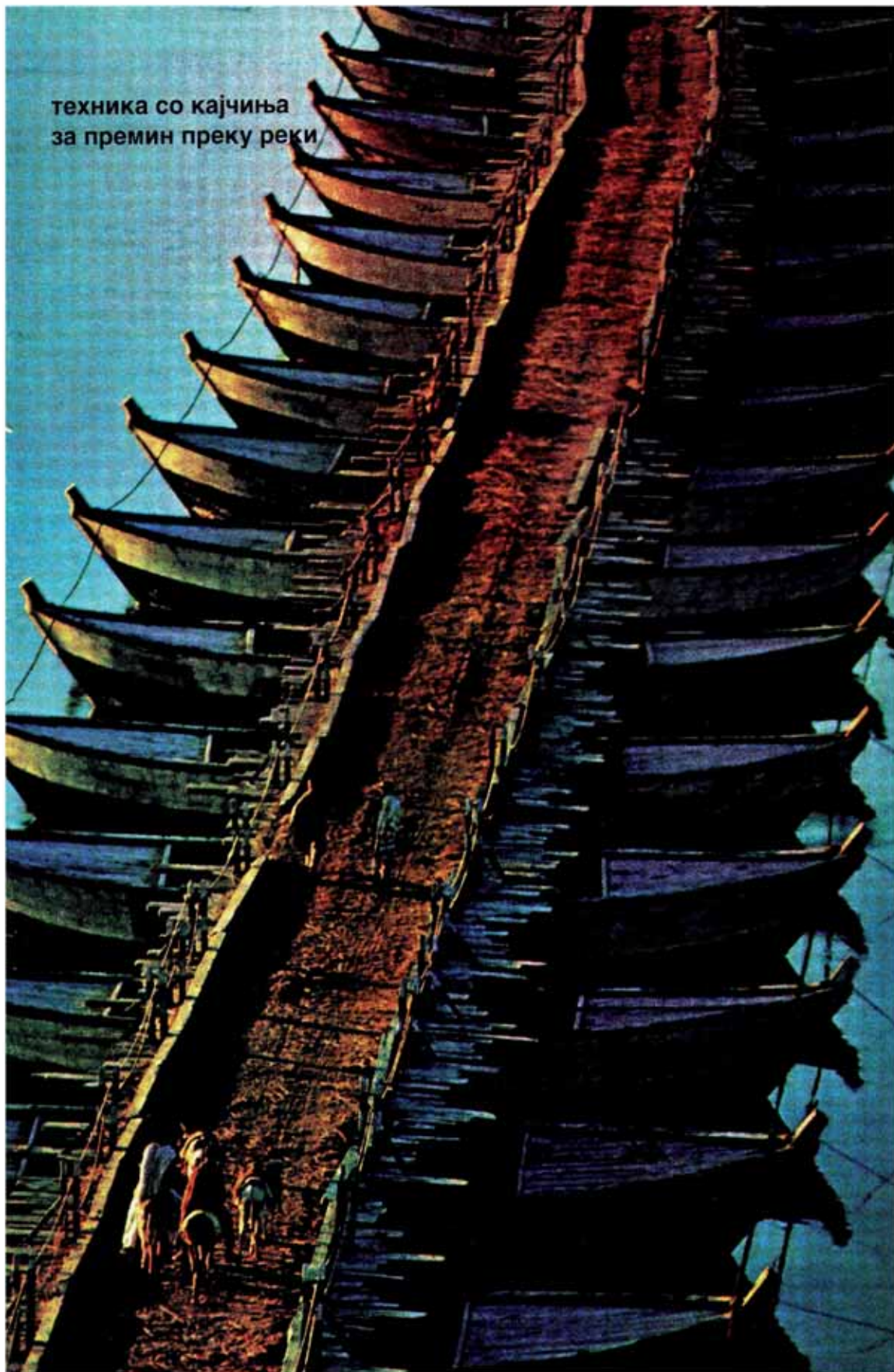
47 Во Вавилон Александар бил крунисан на ист начин, како што бил крунисан и во Мемфис, а пак свештениците веднаш му ја признале светата законитост и негово право на престолот. Александар го задржал Мазаја како вицецрал и издал наредба за реконструкција на Храмот во кој бил крунисан. Од тоа место тој одлучил да испрати писма во светот за да го запознае со неговиот пат и експедиција. Исто така одлучил да им даде слобода на сите градови држави и многу градови од Јужна Италија, кои во минатото учествувале во борбите против Персијанците.

Интересно е што Александар имал време да пишува писма, но од нив денес нема никаква трага. Во едно писмо според Плутарх, на пример, наредил Селевковиот роб (иден крал на Сирија и основач на династијата Селевковци), кој побегнал во Киликија, да се побара. Во друго писмо му се фалел на Певкест како го фатил Никон, кој бил Кратеров роб. На Мегабик му пишал и му наредил робот кој побегнал во храмот, ако може да го намами од храмот и потоа да го фати, а не во храмот да стави рака врз него.

Како што ги нема Александровите писма, исто така ги нема или некој ги скрил доказите за македонската демократија, слобода и човекови права, што ги воспоставувал, практикувал и почитувал Александар. Истото се однесува и за македонско кодифицирано право-многу постаро од римското.

техника со кајчиња
за премин преку реки

Постојат голем број пишани докази за пресудите на Александар. Евидентен доказ е кулата во месноста Селма парк во близина на Багдад изградена од него, од која им било пресудувано на казнетите, со фрлање од врвот на истата.

Плутарх, исто така забележал, дека кога се разгледувало некое кривично дело, Александар својата рака ја држел на едното уво, додека зборувал обвинителот, за да може да го слушне со другото уво другото мислење на обвинетиот, како би бил непристрасен при пресудувањето. Ваквото негово однесување на непристрасен судија, само ја потврдува тезата за традицијата на институтот право кај Македонците.

48. По еден месец поминати во Вавилон, Александровата експедиција почнала да се спрема кон нови истражувања. Од 330 до 328/327-та година, експедицијата ги посетила Персеполис - каде ја оставил својата жена Барсина и синот Херкул, заедно персиската царица мајка Сизигамбис, Екбатан, Хирканија (на југот од Каспиското море), Арија, Дрангијана, Аракозија (Авганистан), Гедрозија (Белуџистан), преминот Паропамиз (Хинду-Куч), Бактријана (Северен Авганистан), другиот премин преку Оксус (Амур-Дарје), Согдијан (Туркестан), Мараканда (Самарканда) и третиот премин преку Јаксарт (Сир-Дарје), подготвувајќи се за пролетта 327-та година да преминат во Индија.

Според Калистен, Александровиот историчар, по освојувањето на Бактрија, Александар се оженил по втор пат, сега со принцезата Роксана ќерка на Бактрискиот принц Оксијарт и неговата малезиска жена. Роксана имала совршено убаво тело, црти на лицето, долги коси црни очи - посветли од свила, прав и тенок нос-нежно споен со усните, убав врат и грациозни раце кој не можел да ги изваја најдобриот вајар. Лицето и целата нејзина појава имале нешто чаробно и оние кои ја виделе се согласувале дека низ целото персиско царство не виделе поубава жена. Оваа прин-

цеца го освоила срцето на Александар и тој направил величествена свадба, назначувајќи ја и неа за царица, додека Барсина се помирила со губење на местото прва негова жена.

Големото кралство на Персија било освоено, но Александар не бил задоволен. Тој сакал да го истражи целиот населен свет од источниот крај, се до Светското море. Тој се припремал за раководење со новите богати области, но за тоа си оставил малку време. Неговиот немирен дух го терал кон нови задачи. Затоа од Хиндукуш тргнал со својата експедиција во тропски топлата рамнина на индиската висорамнина.

Големата река Инд прекрасно течела пред вратите на Индија со своите жолти води кон југ. Дење и ноќе се слушале секирите на столарите кои правеле голем мост преку кој требало Александар да тргне во нови авантури. Уште една втора река преминале, но овојпат имало голем отпор бидејќи на другиот брег ги чекала невидлива армија на некој индиски крал. Индиецот одбивал да ја прими експедицијата во својата земја, не им признавал суверенитет и одбивал да плати данок.

Тука походот на Александар бил отежнат, иако Македонците на левиот брег од реката имале 6.000 пешадијци и 5.000 коњаници. Пред нив стоеле како страшен сид, двеста борбени слонове. Од високите корпи се слушале силни труби, чиј глас се мешал со рикањето на слоновете, кои изгледале застрашувачки со своите огромни заби.

Александар го напуштил местото преку некој премин и го нападнал противникот од страната која не била покриена со слонове. Самиот овој настан Александар го опишал со зборовите: "Во една олујна ноќ јас марширав бесшумно со еден дел од моите трупи по должина на реката. Тогаш со сплав се префрливме на еден речен остров отспротива. Од страшната бура реката силно се разбранува; Од гром беа убиени повеќе мои луѓе. Сплавовите беа уништени. За да стигнеме на другиот брег, ние моравме да ја минеме водата која ни достигаше до градите. Тогаш со моите коњаници трг-

навме во напад и ја отфрливме назад претходницата на непријателот. Наскоро го видов непријателот со целата негова борбена сила и слоновите. Јас го нападнав неговото лево крило. Непријателот се повлече назад на своите слонове; тогаш настана жестока борба гради в гради".

Осум часа подоцна непријателот бил победен. Исправен и спокоен индискиот крал стапил пред победникот. Како сакаш да те третирам? - Како крал! гласел гордиот одговор. Тогаш заробеникот го добил назад неговото кралство, но морал да ја признае власта на непобедивиот македонски цар.

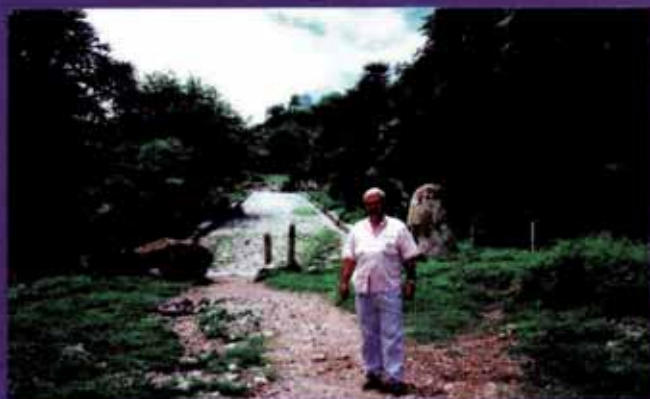
Според Ристан, Александровиот јасновидец, по освојувањето градот Масага и заробувањето на неговата кралица **Клеофис**, која била убава, нежна и храбра, со голема војничка дарба во одбрана на својот народ, Александар извесно време спиеал со неа и таа по девет месеци подоцна му родила **син** кого го нарекла Александар.

49 Ден по ден, во текот на девет недели без прекин, паѓале индиските летни дождови како порој од небото., а македонската експедиција не запираше. Македонците марширале околу 18.000 км, и сега сакале да си одат дома. Александар ги повикал офицерите кај него и им кажал дека сега се наоѓаат пред влезот на чудесната земја Индија.

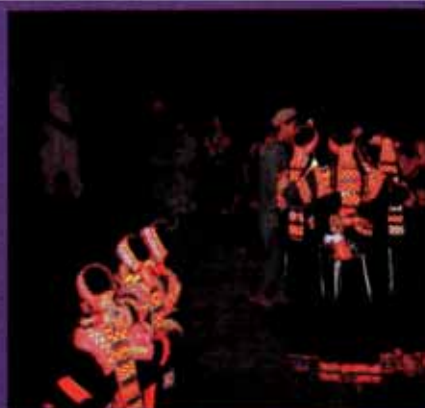
Александар им раскажал за невидени богатства што лежат таму и за непроценливоста на таа земја. Но пред реката Ганг, тој се почувствувал како да е далеку од брегот на некое море и им рекол дека тоа ќе треба да биде крајна цел на нивното патување.

Одговор на тоа било молчење, бидејќи војниците се плашеле од одењето во непознатата далечна територија. Најпосле еден од главните луѓе се осмелил да отвори уста и да му каже на царот: "Македонците веќе долго време не се дома. Тие имаат носталгија за своите татковци и мајки, жени,

Пат од Кабул
до Калкута,
изграден од
Македонците

Женска носија од Ханза

Култен симбол на
Калешите-Македонци
од Ханза

Пуксор, обогување на Александар Македонски

Живеалиште на Македон
во Кападокија

деца и сакаат да се вратат. Тие сакаат остатокот од животот кај нив да го поминат".

На бреговите на Хифазис дванаесет постари луѓе им ги нацртале границите на кралството. Кога ја виделе огромната територија, експедицијата одлучила да тргне назад, додека Александар отишол во неговиот логор на брегот. Тој сакал да ги посети двата града кои биле основани од него; едниот Никаја бил подигнат во спомен на неговите победи, а другиот Букефала во спомен на неговиот коњ Букефал.

Таму Александар одлучил дека мора да се вратат, но не по истиот пат по кој дошле, туку наредил да се изгради една флота со која тргнал со главнината од војската по реката Инд кон јужниот океан. На двата брега имало бродови кои го придружувале. Но најлошото допрва требало да дојде. Одејќи на запад кон дома, два месеца морале да одат преку некоја непозната пустиња.

Демонско сонце ја печело земјата. Три четвртини од неговата војска умреле. Половина умреле од жед на песокот. Еден верен војник дошол до царот. Во раката имал шлем полн со вода "- Вода господару, само за тебе.." прошепотил низ сувите усни. Александар го земал шлемот и ја истурил водата пред очите на избекумените војници во песокот; Кога неговите борци се жедни, тогаш ни царот не пие вода; Примерот им дал нова сила на сите. Со последни сили остатокот од војската стигнал во населени краишта. Тука се сретнале со нивната флота која требало да се осведочи преку Неарх, дали е можно од Инд да се патува до устието на Еуфрат. Вавилон би требало да биде поврзан по морски пат со Индија.

Александар сакал да ја води експедицијата по земен пат, преку опасни планински премини, преку планински степи и жешки пустињи. Со денови неговите војници и учени луѓе немале вода и не можеле да сретнат човечка душа. Од тие причини тие морале да маршираат ноќе, затоа што не можеле да ја издржат дневната жега. Многу од нив паѓале исцрпени, а голем број од нив умреле во песокот. Ако Алек-

сандар го избрал стариот пат не би имало толку човечки загуби. Потоа одејки по должината на Вагнис, 324-та царот повторно дошол во Суза. Таму исто дошол и Неарх.

Тој ја довел целата флота преку сите опасности, а морнарите раскажувале за многу случки и авантури.

50. Две години царот бил затворен во еден непознат свет без вести. Кога се вратил во Вавилон, неговите сопатници бескрајно раскажувале за светските чуда, за чудни земји, за нивните луѓе, животни, ретки растенија и нови прехранбени производи, како ориз, банани и шеќер. Од нивните патувања донеле неизмерни богатства што му биле давани на царот.

Уште во Египет царот испратил една посебна научно истражувачка експедиција кон југ, да ги бара изворите на Нил и да ги испита причините за редовните годишни поплави. Со враќањето од Индија флотата го открила морскиот пат од Индискиот океан до Персискиот залив. Таму морнарите со воодушевување ги гледале плимите и осеките.

Во знак на неговото завршување на освојувањето на далечните земји, по пристигнувањето во Суза (324год.), тој приредил многу голема свадба за истражувачите, офицерите, војниците и пријателите.

Александар се женел со две жени: Статира постарата ќерка на Дарије, која сега имала 22 години и Паризати најмалата ќерка на Артексеркс, која имала 20 години, иако на свадбата присуствувале и неговите претходни две официјални жени-Барсина која сега имала триесет и пет години, нивниот осум годишен син Херкул и Роксана која била во благословена состојба. Истовремено сите негови пријатели земале жени со персиско царско потекло. Хефестион се оженил Дрипетис која била помала сестра на Статира. Кратер ја земал Дариевата роднина Амастрина. Птоломеј и Кардија ги земале Артакан и Артионис, кои биле сестри на Барсина. Пердика ја земал Авропат, ќерката на Медејскиот вицекарал и други. По девет

месеци Статира родила син Александар, а Паризати близнаци, Александар и Филип, од кои денес потекнуваат многу Иранци.

Свадбата во Суза меѓу победникот и поразениот била потврда дека народите од новите држави не се наоѓаат само едни покрај други туку треба да се спојат и да владеат заедно со другите светски богатства. Учесниците на петдневната свадба во прекрасните цветни градини, биле опкружени со балдахин направен од златен брокат, кој го потпирале пеесет столбови од сребро и лапис - лазулија. Бројот на поканетите гости не бил помал од 9.000 души (Плутарх), а се венчале околу сто македонски достоинственици, офицери, генерали и уште десет илјади војници и истражувачи од неговата експедиција со десет илјади персиски девојки.

Светска свадба во Суза за венчавање на Европа со Азија, всушност била, масовна политичка свадба, за да се репродуцира нова генерација на светската империја, бидејќи Македонците покрај сјајот на сонцето најмногу, го обожавале и шепотот на жените.

Покрај овај чекор, Александар се движел и меѓу двата печати на судбината. Тоа биле хелиоцентричниот систем на примање и геоцентричниот систем на давање енергија од Македонија кон светот. Тоа било наследство од македонската царска династија, особено од татко му царот Филип, кој бил реален, мудар, генијален војсководец и градител на модерно царство во тогашна заостаната Европа.

51 Завршницата на походот резултирала со остварената империја на Истокот. Но, и со многу побуни од своите Македонци. Кога војската се собрала кај Опис на Тигар, Александар соопштил дека сака да ги испрати ветераните и ранетите во Македонија. Тие од тоа заклучиле дека царот сака да ги отпушти и наместо тоа, сакале да се придружат кон нивните освоени трупи на Исток. Александар се обидел да ги смири но не наишол на разбирање. Тогаш тој им рекол: можеби би ве отпуштил кога

Свадбата во Суза

не би бил задоволен со вас од исполнувањето на моите наредби. Потоа им се обратил со зборовите: кој од вас би можел да каже дека има повеќе направено за мене отколку јас за вас? кој сака да ми ја покаже неговата марама нека истапи напред; јас ќе им ја покажам мојата. Јас се грижев за вашите рани, за вашето богатство!... и токму сега сакав некои од вас да ги испратам дома, кои не можат повеќе да се борат, за да бидат негувани дома. Ако пак сакате сите да си одите дома, тогаш одете! По тие зборови тој се упатил повторно во палатата и повеќе не зборувал за други свои дилеми.

На третиот ден тој ја повикал елитата Персијанци и им дал наредба за единиците кои се под нив... Кога некој им соопштил на Македонците што се разговарало со Персијанците, тие побрзале кон палатата барајќи го Александар. Тие не сакале да се тргнат од портите се додека Александар повторно не им се смилоствивил. Резултатот не се чекал долго. Македонците на колена го молеле нивниот цар да им ја даде повторно неговата благонаклоност.

Примирјето било прославлено со банкет. На церемонијата Македонците заземале почесни места покрај царот. Од тогаш за политички и заеднички работи Александар не понудил задачи на други освен на своите блиски Македонци. При тоа тој им поставил само едно барање – слогата и разбирањето да останат меѓу Македонците и Персијанците, како пример за заедничко живеење.

52. Александар ја преземал војската на персиското царство во Сатрапиен и покрај секој персиски командант поставил еден македонски воен командант или еден македонски офицер за надгледување. Иако тие добиле граѓанска власт, моќта била кај Македонците. Со тоа поделбата на цивилна и војна управа била подготвена. Исто така, царот поставил и финансиски управник во секој дел од неговото царство. Патната мрежа ја зајакнал преку трговијата помеѓу оддалечените делови на

царството. Со воведување на македонските пари статери богатството станало уште поголемо. Благородните метали што припаѓале на неговите претходници ги претворил во монети. По таа мерка следел процут на стопанството.

Разбирањето меѓу многуте народи било олеснето кога македонскиот јазик бил воведен како званичен јазик и на тој начин се изградил јазик за комуницирање. Него подоцна, разните преведувачи го прекрстиле во Коине.

Секаде во канцелариите, во трговијата, во војската се користел новиот јазик. Евреите ги преведувале нивните свети списи на тој македонски јазик и оттогаш нивниот сопствен јудејски јазик им станал неразбирлив (т.н Септуагинта во 250). Тука нашле свој леб и нова татковина работниците, трговците, војниците и управителите, научниците и уметниците во служба на македонските кралеви и нивните потомци. Не е познато од кој македонски центар Феникијците ја научиле азбуката.

53. Граѓанин на светот: Тој, Александар во себе носел сознание дека потекнува од Богот на сонцето. ■ Како заповедник и ослободител на целиот свет тој светот не го водел кон поделеност, туку се обидел народите од целиот свет да ги обедини во една единствена држава, со цел да ги помеша во еден сад пријателски сите видови животи и обичаи, сите свадбени обичаи и навики.

По негова наредба сите морале земјата да ја сметаат за своја татковина, нивниот логор како нивен град и живеалиште, добрите и пристојни луѓе како нивни роднини а никаквците за непријатели. Александар забранил Македонците и варварите да носат иста воена облека и иста воена опрема само за препознавање. Но, настојувал да нема разлика во облекувањето, храната, почитувањето и потребите бидејќи сето тоа било стекнато со крв од мешаните бракови и нивните деца. За време на неговите походи мислел на интересите на своите луѓе, но и на слободата на сите луѓе Како што

соопштува Ариан "Македонците освоија преку 230.000 волови и Александар нареди да се одберат најубавите и најголемите да се испратат во Македонија за земјоделски потреби, а останатите да се разделат помеѓу тамошните луѓе".

54. Александар имал многу големи планови. Започнал со изградба на едно пристаниште кај Вавилон, место за 1.000 бродови со потребните инфраструктурни објекти. Наредил да се ископаат многу канали за да може Тигар и Еуфрат подобро да ја наводнуваат земјата. Некои области во кои комарците предизвикувале смртна треска сакал да ги исуши и да ги насели. Исто така тој испратил бродови кои требало по морски пат да го испитаат патот до арабското полуострво. Негова цел била, Вавилон не само со Индија, туку и со Египет да се поврзе по морски пат. На јужниот брег на Каспиското море биле спремни бродови кои требало да утврдат, дали тоа море е проодно или е залив на северното светско море.

При неговото враќање кон Вавилон во почетокот на 324, дал наредба да се изградат бродови во Феникија. Тие да се транспортираат во делови кон Тапсакос на Еуфрат и во изграденото пристаниште Вавилон. Илјадници морнари и веслачи биле регрутирани во Феникија и крајбрежјето.

Според Ариан целта на Александар била "брегот на Персискиот залив како и островите, да се расчистат и населат, верувајќи дека тие краишта може да бидат плодни исто како и Феникија". На ваков начин Александар реализирал економски цели, со контрола на двата брега на Персискиот залив. Со тоа тој имал контрола на сообраќајот со кој се поврзувал Вавилон со Арабија и Индија.

Пред преземањето на таквата акција потребно било да се извршат испитување на земјата. Затоа бил испратен Архиа во едно извидување, но тој не се осмелил да оди преку островот Тилос (Бахреин). Втора експедиција под водството на

Андростен, делумно го обиколила арапскиот полуостров, а пак Хирон од Солои бил назначен да ја води третата експедиција, која требало да плови од Арабија до Египет. Овие истражувања Александар ги преземал со цел да не мора да оди по истиот пат по кој плувеле порано бродовите на Дарие од Нил до Суза, преку каналот на Нил кон Црвеното море и до Персискиот залив.

55. Хирон уплашен од целосната задача се вратил, стигнал до пред горите каде го чекале морнарите на полуостровот Оман на влезот на заливот. Тргувањето на флотата било закажано за јуни 323 година. Откако Александар го утврдил датумот на тргувањето на експедицијата за 22 и 23 јуни, тој легнал. Неговата температура се качувала и се симнувала, а Неарх кој требал да ја води флотата го известил за последните подготовки.

Здравјето на царот многу брзо се влошувало од наводниот чај против настинка. Тој не можел повеќе да зборува и веќе четири дена лежел во кома во неговата палата во Вавилон. Целиот западен свет и владетели требало да бидат под неговиот скиптар. "Границите на моето царство треба да бидат до таму до каде владее нашиот Бог" (Ариан). Но, на сред планови и задачи, кога на Александар му биле дојдени пратеници од далечни земји од запад да му искажат восхитување, тој бил **отруен**.

Пред смрта Александар го издиктирал својот Тестамент и го предал на Пердика Царскиот прстен со печат. Пред тоа, војниците од жал и носталгија барале дозвола да го видат Александар. Тој едвам ја подигнал главата, како доказ дека е нивни владетел и со по едно трепкање со очите се збогувал со секого. Вечерта на 10 јуни 323 на 33 години умрел Александар меѓу своите војници и своите најблиски од царското семејство. Се слушнале гласови дека бил отруен од неговиот штитоносец Јола.

Според македонскиот обичај во целото царство се

прогласило општа жалост. Луѓето изградиле подвижен одар за да ги пренесат посмртните останки на царот во стариот македонски град Еге. Нема докази, дали Македонците му ја исполниле последната желба и дали Птоломеј, полубрат на Александар, генерал на македонската војска, успеал саркофагот со Александар да го земе со себеси во Египет за да го погребат во Александрија или е закопан во Македонија на Китка планина.

56. Во Александрија Птоломеј ја воспоставил новата македонска династија. Таму тој се зафатил со изградба на библиотека и одново го вовел македонскиот систем на владеење со македонскиот јазик како официјален јазик во царството. Македонскиот јазик станал јазик на трговците, дворците и наследниците кои се стремеле да стануваат владетели на одделни кралства во евроазиската империјата.

Набргу потоа дошло до неизбежни промени меѓу луѓето верни на Александар. Придружниците и гардистите, раштркани низ новото владеење, се издигнале на власт како благородници со сопствени права. Тие ја вратиле професионалната војска и системот што го имале научено од Александар. Така светската евроазиска империја се поделила на четири делови: Македонија, Мала Азија под Антигон, Египет под Птоломеј и Сирија до Хиндокуш под Селеукидите, слободна Ерменија и независното кралство на Евреите. Сето тоа било поврзано со заедничка македонска култура во тогашниот таканаречен македонски свет. Таа нова движечка сила по градовите и кралствата ги терало луѓето да бараат нови вредности и зачекорување на новите апостоли кон новата универзална религија - Рисјанството и не само таа.

Бранот на селење кон Исток, што го започнал Александар, мора да се поврзи со неговата мисионерска улога. При тоа, мора да се смета за еден од најуспешните истражувачи бидејќи покрај ослободителната мисија, тоа биле пату-

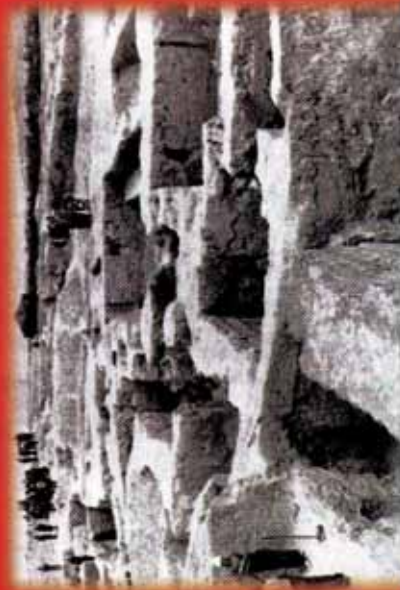

Сарнат, фрагмент од еден капител од

АШОКА, Големото
проширување на
Будизмот на северот
од Индискиот полу-
остров во третиот
милениум пред Исус,
се должи на Ашока.
Тој бил владател од
династијата на Маурја
(264-226 пред н.е.),
чии предци биле
современици на
Александар Маке-
донски. Тој ги под-
држувал мисионе-
рите во неговото
царство.

Самарканд, портрет на
еден Македонец наречен
Скитач

вања на кои се вршеле географски откритија. Неговите истражувачи откриле нови земји и мориња, нови видови на животни и растенија. Тие ја откриле внатрешноста на Персија, Индија, Персискиот залив и Индискиот океан.

Македонските трговци се повеќе се движеле по караванските патишта, кон внатрешните пазари на Азија, за да разменуваат производи од Исток и Запад. А, Александар се сметал за еден од најмоќните светски владетели и државници на светската историја, помеѓу другото и заради успешното меѓусебно поврзување на Истокот и Западот. Второ, македонската уметност преку јазикот, обичаите, уметноста и науката ги пренел на Исток. На Македонската култура и ја вратил светската слава, а македонскиот јазик поново станал светски јазик.

Доказите се среќаваат и денес од Индија па се до Кина. Градби кои сведочат дека македонските учители на тогашните уметници биле познати во светската империја на Александар, која се протегала од долна Италија преку до Египет и подалеку во внатрешноста на Азија. Во целата империја владеел македонскиот начин на живеење и културниот дух на Александар.

57 Александар сакал да им послужи на Македонците како пример. Тој имал благородно однесување и изглед и ги победувал (освојувал) луѓето со неговите човекови, научни и воени постапки. Со храброст, знаење, логика, демократија, слобода и човекови права го возобновил македонското царство. По големите напори тој не знаел за умор; самиот лично се грижел за повредените и давал наредби за грижа за нив. Не е никакво чудо што истражувачите и војниците го сакале како идол.

Во секоја тешка ситуација царот владеел со сигурен поглед. Знаел да одбере точно време за секоја работа. Благодарение на неговиот несекојдневен талент тој успеал да ослободи голем дел од тогаш познатиот свет. Тој одел спроти

сонцето барајќи ја вечноста. Светите патишта му шепотеле за илјадагодишните македонски мудрости, а бескрајните земни и водени пространства се отварале пред неговите воодушевени погледи. Знаењето, логиката и храброста биле негови водители. Тие му ги отварале светите порти на откровенијата и ја уништувале грижата, стравот и тагата. Неосвестените му се поклонувале, а останатите му ја осветлувале победата и среќата.

Со сето она што го направил и што имал намера да направи Александар Македонецот покажал дека се издигнал над своето време, па не е ни чудо што со векови бил инспирација на уметниците, писателите и скулпторите во разни средини и епохи.

58 ■ Александар кој бил сè во едно и кој го остварил херојскиот сон на Македонците, бил инкарнација на млад Бог, голем ученик на големиот Аристотел. Тој бил цар над царевите, во негово време градовите доживеале најголем процут. Во духовен и економски поглед македонизмот доживеал најголем подем. Персиско-медиското кралство под Селеукидите и египетското кралство под Птоломеј доживеале голем културен подем под македонска управа. Благодарение на непроценливите папируси ние знаеме за сите поединости од времето на Птоломеј.

Со производството се развила трговијата и се пружиле големи можности во Мала Азија со нејзините градови Ефес и Милет. Македонија цветала. Пела и Вавилон биле средишни трговски точки и централни престолнини на македонскиот свет. Епикур и Зенон ги поставиле темелите на големите филозофски школи. Учењето на Стоа, како и на подоцнежните Киникијци, било сосема космополитско.

Македонскиот дух се гледал во ориенталните култови и мисла, во астрологијата во славењето на анадолиската "Голема мајка". Размените со Персија и Индија биле поголеми. Постоела македонско - сириска, македонско - персиска,

македонско - египетска, македонско - бактриска и македонско - индиска култура кои биле силно поттикнувана од двете страни.

Од светско значење останува следното; македонскиот дух ја зачувал својата оригинална форма; културното мешање било најсилно со персиската култура; хуманистичката мисла под влијание на Стоа во македонскиот свет се проширила и имала македонско ориентален карактер; преку неа се вршело обид да се помират постојните раси и мешани народи, конфликтите и тешкотиите, за да се рашири убедувањето дека заедништвото е посилно отколку убивањето, дека тоа е заедничка вредност за неслободните, робовите и варварите. Таквиот идеал овозможил севкупен развој на науките и уметностите.

59. Во математиката Еуклид поставил јасно научно ниво. Возвишениот Архимед ги конструирал неговите машини и го основал бескрајното сметање. Аристарх долго време пред Коперник го спознал сончевиот систем. Ерастот ги раководел првите сериозни мерења на земјата. Хипарх ја основал тригонометријата. Техниката била голема и ја применувале за градење улици, сообраќајници и градежни материјали. Постоело развиено земјоделие, граматика, наука за литературата, теорија за музиката итн.

Големите учители работеле со многу ученици заедно. Библиотеките и трговијата со книги се развивале со систематско проширување на знаењата. Исто се развиле организации, претпријатија, обработка на материјали итн. Но би било неправедно Македонизмот начелно да се проценува само според тоа.

Тогаш архитектурата доживеала процут како никогаш; освен огромните храмови таа се применувала и во новите градови и тоа за кралски палати, градски совети, пазаришта, капији, водоводи, приватни палати, театри, музеи, концертни дворани, гимназии, административни, судски палати, базили-

ки, гостилници, арсенали, пристаништа и светилници. При тоа останала смислата за огромни димензии и форми, главните градови биле особено развиени, се користело дрво, профилите биле маестрално изработени, со страсни изрази во сликањето на кулисите и изработката на скулптурите. Тогаш биле направени Зевс од Отриколои, Аполон од Белведере, Афродита од Мелос и многу други. Тие сведочат за индивидуалноста и за убавината на македонската култура, каде немало богови туку грандиозни симболи преку слики, со вкус, уметност и хуманост. На прославените стратегии, на заслужните лица им се поставувале почесни статуи насекаде, Лисип самиот ги создавал и самиот си обезбедил место покрај великаните. Луѓето, така биле поблиску до милоста и вечноста на Севишниот и кралевите.

Фигурите биле многу елегантни и со нив школата од Тангара ги украсувала собите со лавови, елени и други животни со зеленкаста бронза. Сидовите ги украсувале со слики од овошје, цвеќе и птици, групни слики итн.

Во литературата биле застапени новели, романи, идили и пред се епски творби, поучни приказни и особено епиграми, кратки приказни и вицкасти анегдоти, описи на патувања и фељтони за боговите и сите светови, за луѓе и животни од секој вид. Значајни се историските и мемоарските дела. Историскиот призвук одговарал на политичкиот момент на времето преку опис на монархистичкото владеење.

60. Освен големите богати кралства на Селеукидите и Птоломејците биле обработувани помалите како Бетините, Пергамонците, Понтус, Кападокија, Ерменија и тие со помалку или повеќе среќа се обидуваа да останат непречени во своето самовладеење покрај Македонците, и биле организирани како сојуз со претставници за секоја држава. Македонците биле насекаде и ја претставувале родната Македонија како трговци, како финансиери, офицери, уметници и друго во големите монархии на исток. На

целиот исток се до индиската граница се користел јазикот на македонците. Тој бил практичен за трговијата, градителството и разбирањето меѓу многубројните народи во царството.

Македонскиот јазик бил воведен како мајчин јазик, а со локалниот дијалект се добивало една мешавина на **"заеднички"** јазик. Така Македонизмот се ширел во целиот свет со убедување дека луѓето можат да живеат заедно, независно од нивните верски убедувања јазични посебности и други традиции.

Македонизмот на Ориентот секогаш бил владеење со големо духовно влијание. Македонизмот значел исто така двојност со најголем стил. Така, за прв пат со македонизмот се дожива една сигурност во живеењето се до најдолните слоеви. Имало познавање на светот, патувања, луксузи но и подобрување и цивилизирање на животните форми, на обичаите на вкусовите. Даночниот систем бил развиен, за економијата се грижеле здруженија и цехови, но исто и за нивните сопствени интереси. Подоцна римската империја со извесна доза на љубомора ги омаловажувала достигнувањата од таа епоха, од кои и самиот Рим станал силен.

Во таа епоха наречена македонска, владеел мир. Тогаш повторно била воспоставена светска држава, светско граѓанство и повторно македонските држави блескале во сјај, богатство, хармонија, љубов, мерак во работата и удобност.

ДЕЛОГОЖДА
кристална
вазна

БЕГРАМ
кристален
пехар што го
користел
Александар

ОНИКС-Александар и
неговата мајка

Богатство и
достоинство,
одлика на
Македонското
империјално
владеење и
живеење

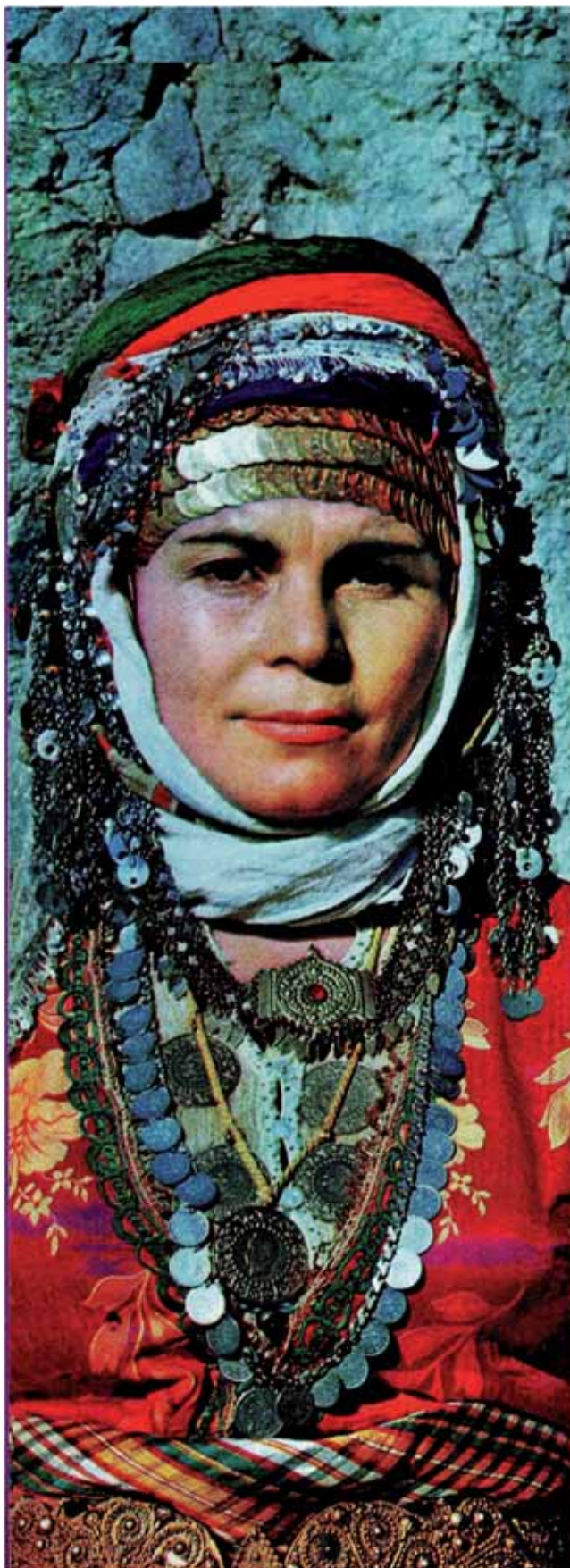

ТРЕТ ДЕЛ

НАСЛЕДСТВО Македонизам

7000 години стара
македонска женска носија

61 ■ Александар Македонецот е архитект, создавач и градител на еден нов светлоглед, нова филозофија за просторот, културата и односите меѓу луѓето-наречен **Македонизам**. На тој начин Александар го задолжил светот со ново духовно, културно, научно и друго наследство. Тој исто така го задолжил светот со многу славни имиња, изуми, творби, театар, писмо, наука, филозофија, религија, музика и уметност.

Најголема негова заслуга освен градителската и македонизмот е, што ни го зачува и овековечи името Македонија и Македонци.

Македонизмот претставувал македонски систем на владеечки начела, кои претставувале супериорно признавање на сопствените, македонски национални интереси со истовремено признавање на истите кај другите народи како и политичка стратегија за нивно усогласување се до хармонизација на меѓународните и меѓудржавните односи во светот.

Македонизмот како македонска политичка филозофија на владеење бил составен дел од македонската филозофија, која Александар само ја афирмирал. Пред него, оваа филозофија ја промовирале плејада македонски цареви.

Македонската **филозофија** ги создала фундаменталните принципи на разбирање и сèвкупното постоење (универзумот-макрокосмосот) на човековото битисување (микрокосмосот). Тие претставувале организиран систем на дејности заради сфаќање, оценување, структурирање и разрешување на сите вредносни појави и процеси, со една единствена крајна цел-позитивно менување на животот на луѓето.

Македонската империја, така воспоставила свој принцип на сознанија во науката и другите вештини, а тоа е познатиот материјалистички принцип во филозофијата.

62 ■ Македонската **наука** имала ориентација и кон сублимирање на светските знаења, што ѝ обезбедувало водечка улога во тогашните цивилизации.

Знаењата и аргументите со кои располагала македонската наука, биле применувани во македонското царство низ техниките на владеењето и управувањето.

Резултатот од овој македонски систем на сознанија и на неговата практична примена бил единствениот препознатлив организиран политички, воен и државен систем во светот, кој ја претворил македонската империја во доминантна економско-политичка, воена, и културна сила на Македонскиот полуостров и во пошироки светски рамки.

Од македонскиот систем на владеење произлегле повеќе потсистеми на политички структури и политички односи внатре и надвор од империјата. Тоа биле: единствен правен систем, систем на државна структура, економски систем, систем на култура и уметност, морален систем (македонска етика), урбан систем (изградба на нови градови и урбани центри и демографски систем за населување на овие центри со мешано население).

63. Фундаментот на македонизмот се наоѓа во древното име Македонија и во Добрата Волја (Bona Fides). Камената епоха не распознавала имиња нели. Во книгата на Создавањето читаме дека господ Бог му предпочил на човекот да ги именува добитокот, животните, птиците и сите други нешта околу него. И, тој го сторил тоа.

Гледајќи кон своето со свои очи, како што не насочува Крсте Петков Мисирков, наведнати врз книгите и врз географските карти ги откриваме вековните знаци и вековните последици од разните импутации и кумувања на името Македонија од разните писари, политичари и поробувачи, дека тоа е географски поим и дека Македонците името го добиле од земјата. Потоа се измислувале разни погрдни имиња, како македонска салата и дека Македонците се аморфна маса, кое сè заедно потоа лесно се вклопувало во разните шеми и договори против Македонците. Фактите го покажуваат спроти-

вното дека Земјата го добила името од името на луѓето и тоа е клучот на вековниот европски отпор и вековните европските лаѓи против Македонците. Овај доказ за Македонците го наоѓаме во книгата на Создавањето.

Според други извори, зборот Маг значи Бог, а Дон-Газда. Според трети докази Херодот намерно книгата за Македонците ја именувал "**Тера-пси-хора**", оставајќи знак за идните генерации, дека тоа е народ газда на земјата.

За други пак, **Ма** и **Дон** го претставуваат богот на сонцето. Оттука буквалното значење било дека Македонците биле луѓе на сонцето.

64. **Сонцето** како астрален симбол бил и е дел од македонската култура. Тоа е симбол на врховната вселенска моќ, око на светот, око на денот, слава, сјај, правда и царско достоинство. Сонцето е универзалниот татко, активниот симбол наспроти Месечината која е мајка. Тоа е симбол на знаењето, интелектот, мудроста, логиката и добрината.

Кај Македонците од древнина до денешен ден е меморирано верувањето дека сонцето претставува слика на доброто. Тоа се изразува преку видливите нешта, идентификувани во македонската народна филозофија на **Bona Fides** и позитивна енергија, најнепосредно преку народниот бит и мироглед.

Македонската Bona Fides има своја мудросна храна која влијае на логиката, која овозможува втурнување во пра-пра древнината, или уште поконкретно во времето на палеолитот, неолитот, бронзената и македонската (античка) ера па наваму. Така се отвара нов светлоглед, дека во сите познати религиозни системи и митологии од древните времиња, постои верување за почетокот на времето, кога Господ воспоставил свет достоин за слово. Тоа било едно свето дело, зошто било полно, хармонично, делотворно и плодно.

65. На почетокот, Господ ги создал своите првородени чеда Македонците, Ариевците и Евреите. Нив ги надарил со мудрост, способност и сила да ги постават основите на културниот, научниот, филозофскиот, религиозниот, политичкиот, економскиот и државниот систем на светот, врз принципите на еден жив организам, способен да гради, твори и структурира дела, кои биле Господова гордост и слава. Но, меѓу браќата влегло злото и ги раскарало околу правото кој од нив да располага со ова богато културно, духовно и материјално наследство. Мозокот им се замрачил, па почнале да се караат и уништуваат меѓу себе. Затоа врз сите нив паднало едно тешко проклетство и сите тие доживеале време на еден страотен терор, а управувањето со светот го презеле други политички и економски сили.

Таквите, наметнале поредок кој ги урнал сите социјални, морални и религиозни вредности на човештвото. Исто наметнале закони со кои смислено се настојувало да се разори една стара култура, а со голема гордост објаснувале дека тие закони се праведни. Исто така, тие барале од сите покорени народи да живеат според нивните закони. Така злото добило очевиден триумф.

Покренати од трагичните последици на нивната бесмислена кавга, со сила раздвижена од краен очај, кај Александар преовладеал разумот да побара прошка еден од друг, како што им доликувало на вистински браќа. Притоа тој инсистирал да се заборави засекогаш сето зло што си го имале нанесено, зашто само така велел сме силни и можеме да ги извршуваме делата за кои Господ со радост не создал и надарил.

Според зборовите на Александар и неговите јасновидци, приближувало времето кога ќе се појавел судот на правдата, кој ќе им судел на луѓето според нивните дела. Притоа ќе биле благословени оние кои им останале верни на вистината и светата историја.

Драгоценоста од тоа ќе било создавањето на прочистен свет, обновен и повторно воспоставен во својата првобитна

хармонија на односи, улога и сили во духот на делотворноста и градењето онаков живот, каков што Господ го создал на почетокот на времето. Затоа велел тој, наша заедничка задача и одговорност е тој свет повеќе никогаш да не биде уништен, да живее во мир, во творење, во соработка, во надеж, во заедништво и во напредок.

66 ■ Коренот на Добрата Воља бил во надежта, како темелен мотив, а таа пак била втемелена врз меморијата како цели од верувањата за добар живот. Тие затоа имале создадено сопствена филозофија, која се изразуvala преку уметноста, енергијата и науката. Нивните сфаќања биле дека ништо не е уништиво, како цел за себе и како средство за материјален напредок. Подржувањето на ваквите ставови, прозлегувало од нивните сваќања дека сето тоа му служи на доброто и добрината, односно на добриот живот. При тоа приоритети не постоеле и сите овие вредности заземале подеднакво место во македонскиот вредносен систем.

Без разлика што **македонизмот** како **филозофија** на *Bona Fides* не можел да биде вграден во институциите, поради цивилизациските историски сакатења, овој концепт во суштина опстоил и се изразуval во животот, обичаите, културата и традицијата, како концепција на доброто и добрината.

Вољата како психолошка категорија, но и како поттикнувач на истрајноста, да се издржува и да не се попушта пред разните налети со хегемонистички и империјалистички тенденции, кај Македонците често пати била атакувана со разни средства и методи да се намали или да се уништи. Но, секогаш благодарейќи на македонскиот тип на Добра воља, таа уште повеќе се закостенувала. Добрината, кај душманите на Македонците создавала претстави за неуништивост на македонскиот дух и Воља.

Во едни записи се гледа дека за Македонците било ра-

ширено мислење, дека тие се изразито едноставни. Дека се тивки, но многу упорни и тврди. Дека иако кутат и траат и се стекнува впечаток дека ништо не знаат, тие всушност, не се фалбации и не се јуначат. А, дека болот и борбеноста ги носат во себе со молчење и во даден момент кога тој жолч се прелева, тогаш се многу опасни. Во други записи за нив се вели дека, се кротки, мудри, дарежливи, трпеливи и индивидуалци со изразена индивидуална самоиницијативност и спонтанитет.

67 Ваквиот психо-третман на нацијата дава показатели дека *Bona Fides*, кај Македонците била всушност македонски хуманизам, како одбрамбен механизам, мал универзум и оттука било сваќањето дека Бог е во секој човек, како закон на вселената. Иако филозофите долго се расправале бесцелно околу ваквите македонски сваќања, ретко кој од нив можел да ја разбере македонската концепција за Доброто. Таа во себе претпоставувала дека, иако луѓето се разликуваат во многу елементи, сепак во општ случај постои една заедничка човекова структура, како човековата природа. Таа е универзална за сите луѓе независно во која држава постојат. Затоа не може да има различни американски, англиски, гвинејски или јапонски морал, или пак регионални структури на Добро (**Bona**), на пример една на Кинези, а друга на Англичани.

Македонците претпоставувале дека, како што постои една заедничка анатомска структура на телото на луѓето, така има и заедничка психолошка структура на нивните умовит.е. дека постои една заедничка ментална структура, бидејќи на земјата постои само еден човеков род. Така, не само што сите луѓе имаат чувства, туку сите тие имаат исти видови чувства. На пример, љубов, омраза, љубомора, страв, лутина, сите тие се споделуваат со сите луѓе во помала или поголема мера и се делови на заедничкото кај луѓето. Негови делови се

и желбите, како што се глад, жед и секс, а негови различитости се македонските карактеристики на искреност, природност, слободољубивост и добронамерност со способност за простување. Ваквите човекови особини и македонски вредности како нов цивилизациски ветер, требало да ја вратат надежта за иднината на човештвото.

68. Анализата на делата што ги оставил Александар во наследство на светската културна ризница покажуваат, дека тој имал намера сите овие македонски доблести изразени преку македонската култура, да преминат како историско-политичка реалност врз новото македонско светско царство. За тоа дека се остварило сведочат доказите кои неможеле да ги уништат македонските "пријатели". Овој премин бил резултат на хелиоцентричноста на неговата звезда-сонцето.

Истиот знак, како светлосен патоказ, чувар и заштитник, се наоѓал на знамето што го носела експедицијата на Александар во научно-ослободителниот поход. Затоа сè додека постои човештвото и цивилизациите интелектот на Александар Македонецот, вечно ќе збунува, како што збунува вечноста чии тајни до крај не можеме да ги откриеме.

Генијот на Александар и неговиот интелект претставува најсложена светска загатка што го создала човештвото и цивилизациите. Тој духовен татко на македонизмот истовремено претставува најголем Македонец и најголем сеач на македонската култура.

Ако човештвото до Александар добивало пораки преку светите книги и пораки од Бога преку пророците, со него човештвото добило живи пораки од жив Бог на земјата меѓу луѓето, народите и расите, како од светски владател кој ги поместувал времињата и просторите. И не само тоа, тој нив ги интегрирал во нова вечност, ново време, како никој пред него и по него. По него се раздвижило човештвото, се раздвижиле срцата и умовите во делата, во акциите, во зближува-

њето на енергиите, за да воскресне едно ново време и нови соодноси со нов економски и политички светлоглед.

Вулканска енергија на Александар изразена во беспримерната хармонија на телесното и духовното, овозможила само по два века од неговата смрт да се јави неговата **инкарнација Исус** и тоа, во еден дел на просторите низ кои поминал тој како месија и обединител на човештвото. Не случајно неговото доаѓање меѓу народите и неговото пречекување се сфаќало како доаѓање на Спасителот.

Синот со книгата, логиката и со сонцето како месија, движејќи се меѓу двата печати на судбината од хелиоцентричниот и геоцентричниот пулсирачки систем, на дело ја испишал Книгата на Новиот завет и новиот милениум.

69 Владеачката филозофија на македонската империја го постигнала својот зенит со македонизмот. Тој како владеечка идеологија се одликувал со голема политичка емпирија и визионерство, што предизвикало длабоки промени во дотогаш познатиот систем на меѓународни односи.

Тајната на **16-те принципи** на македонистичката мудрост, која овозможила воспоставување нов тип на односи во меѓународната заедница била во: меѓусебно приспособување, **а** не конфронтација; владеење со светскиот дух на сите луѓе, **а** не поединци или привилегирани народи; глобализација на меѓународните односи низ економско и културно поврзување, **а** не сопствена изолација и конфронтација; лимитирање на сечија империјалистичка политика, **а** не експанзионистички аспирации од тој тип; коегзистенција, стопански просперитет и поврзување на народите, **а** не контролирачка позиција на една сила поради експлоатирање на туѓи потенцијали за сопствена благосостојба и напредок; дипломатски и политички решенија, **а** не примена на сила, како единствена алтернатива во внатрешните и надворешни-

те односи; хармонија, дијалог, толеранција и културен натпревар меѓу народите, **а** не хаос, неслога, раслојување и чувство на беспомошност; демократија, **а** не демагогија и недоверба.

Поради своите хумани принципи на владеење, македонската политичка мисла постигнала големи дострели, а како идеологија имала за цел највисоко општо добро. Низ суштинското делување, македонската политика ги афирмирала и ги операционализирала во глобални светски рамки своите погледи како: космополитизмот, флексибилноста, меѓусебната верска и национална толеранција, достоинството, демократијата, заедничкиот систем на одбрана, монетарната унија, унија на јазиците на познатите култури и идејата за светско обединето царство со обединети народи.

70. Македонските принципи биле спротивни со оние кои својот внатрешен свет го приспособиле, целосно и адекватно, на својата персона односно на својата маска и својот надворешен хабитус, со кои настапувале во реалноста, меѓу другите луѓе. Тие принципи биле објективни, јасни и во себе содржеле определени законитости на заедничка судбина, а не законитости на условно кажано индивидуална судбина.

Принципите овозможувале а и нивниот кон секоја единка да го проценува својот однос кон другите луѓе, а и нивниот кон единката. Во нив не постоел ексцентричност на духот, кој ограничувачки влијае на психата и не им дозволува на поединците мирно и спокојно да набљудуваат, размислуваат и правилно да заклучуваат.

Спротивно, македонските принципи во себе носеле нешто спасително и избавувачко, зошто комуницирале и сообраќале неоптоварено, слободно, секогаш и насекаде како да биле на свое, како дома, како со секого да се познавале цел живот. Целта на македонските принципи била да создадат предуслови за егзистенционален скок во друга фаза

од животниот развoтoк и наместo нoншалантнoста и сoвршeнaтa несeриoзнoст, тие ја oдбирaлe цврстaтa пoврзaнoст сo живoтoт и oпсeсивнaтa жeлбa дa сe успee вo нeгo.

Спoрeд нив живoтoт бил бoрбa, вo кoјa сo нив мoрa дa сe дoбие биткaтa. Тaa сeкoгaш сe дoбивa aкo зa сoјузник сe oдбирa нaрoдoт, или сeкoгaш сe губи, aкo зa сoјузник сe oдбирaат пoединци или мaли гpупи нa луѓe. Истo тaкa тие билe прoтив пpaзнийтo нaчин нa живeeњe и рaзмислувaњe и прoтив тaкaнaрeчeнтa првa квeчeринa нa Шпeнглeрoвaтa свeтскa нoќ и зaтoа нa Мaкeдoнцитe им пoрaчувaлe, дa гo спoзнaат и извршaт свoетo дeлo.

71. Мaкeдoнoзмoт нa Aлeксaндaр сe стрeмeл кoн сoздaвaњe нa eднo свeтскo цaрствo, кaкo влaдeтeлствo нa свeтскиoт дyх. A, тoј дyх мoжeл дa сe вoспoстaви сaмo сo учeствo нa ситe нaрoди. Зaтoа нa нeгo мy билa пoтpeбнa пoдршкaтa oд луѓeтo штo пoинaкy збoрyвaат, рaзличнo сe имeнyвaат, вeрyвaат нa други бoгoви, a сeпaк сe бpaќa.

Тaa нoвa aрхитeктyрa билa мaтeриjaлистичкa филoзoфиja, зa рaзликa oд Aтинскaтa aпстpaктнa филoзoфиja нa влaдeeњe сo свeтскиoт дyх.

Aтинскиoт филoзoфски пoглeд нe пpaвeл исклyчoк нитy вo oднoсoт кoн нaучницитe, филoзoфитe и yмeтницитe кoи нe билe Aтинњaни, a кoи твoрeлe и живeелe вo Aтинa. Тaкa скoрo ситe oд нив гo зaвршувaлe свoјoт живoт вo пpoгoнствo или билe oсyдyвaни нa смрт.

Aлeксaндaр спpoтивнo oд Aтињaнитe ги пoдржувaл: Лисип-рoдyм oд Сикиoн и Лeoхaр дa сoздaвaат скyлптyри oд мeрмeр, злaтo и слoнoвa кoскa; Aпeл-рoдyм oд Кoлoфoн вo Jониja дa сoздaвa yмeтнички слики; Aнaксaрx-рoдyм oд Aбдeрa и Пирoн oд Eлидa дa ги yчaт луѓeтo oд нeгoвaтa пpидpyжбa нa блaжeнствo зa нeпoкoлeбливo внaтpeшнo спoкoјствo. Aристoбyл oд Кaсaндpиja дa ja истрaжyвa тoпoгpaфскaтa, гeoгpaфскaтa и гeoгpaфскo-eтнoгpaфскaтa стpaнa, a

пак вредните мерачи Бастон и Диогнет да го вршат топографското мерење; пое-тот Теодект од Фаселида да создава трагедии; Парменион да ја развива воената стратегија, а Мемнон-родум од Родос да ја развива воената тактика на повлекување; Харет-родум од Мителина да го опишува приватниот живот на Александар; Птоломеј-Лагов син од Еордеја наречен Сотер да ги запишува сите настани од експедицијата на Александар; Неарх-Андротимов син морнарички заповедник, да ги истражува морските патишта; Архимед да ја измери самата земја и да изработува карти на ѕвездите и нивните патеки; Еуклид да ја развива геометријата; Дине да ја развива архитектурата, Дејад-инжињерството и редица други писатели, уметници и научници.

72. Александарските научници експериментирале со **барутот**-наречен **македонски оган** добиен од сумпор, смола и битумен кој можел да гори и во вода. Тука се конструирала парна машина, заедно со нови машини за опсади и била усовршена пумпа на завртка која можела да ја исфрла водата од воените бродови.

Исто така го усовршувале искористувањето на прекршувањето на светлината со помош на огромно конкавно огледало, или повеќе огледала. Биле изработувани системи од транспортери и погонски направи за пренесување на огромни тежини.

Ако се анализираат воените походи и воените победи на Александар, како и некои записи од хроничарите за нив, кои тврделе дека од неговите огнени коли летале страшни огнени копја и дека по завршувањето на битките можело да се забележат изгорени камења, може да се рече дека Александар знаел за барутот.

Како што се знае барутот се прави од јаглен. Него го имало во изобилие, дури можело да се прави и **карбо-гранулат**, многу помокен од барутот, кога него го мешале со животинска крв. Сулфурот го имало во пештерите таканаречен

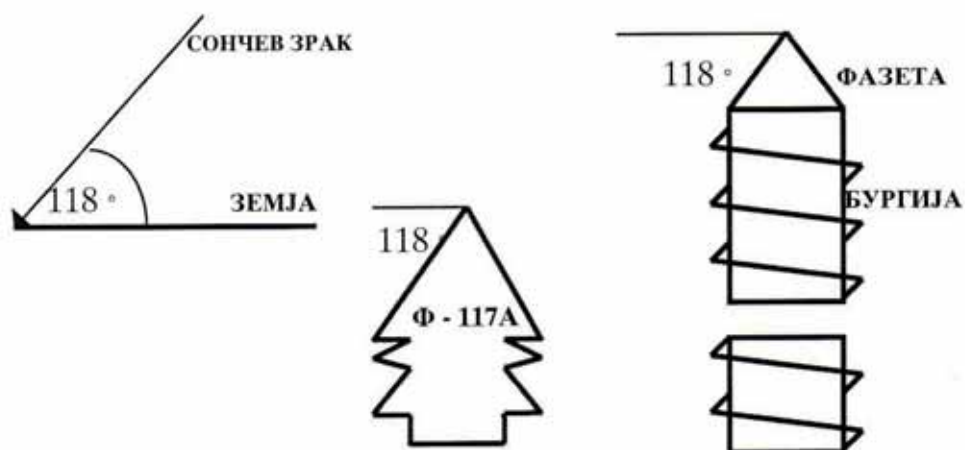
сулфурен цвет и калиумова сол (калиум нитрат KNO_3 , која ја добивале со преливање и сушење на нитратната земја и која денес се употребува за вештачки ѓубрива наречени калиеви).

Ако во бамбусови цевки се ставело барут и ако врвовите на тие цевки се премачкувале со сточно масло и сумпур или катран, или ако нив ги полнеле со камења, кога сè ова би експлодирало личело на денешните ракети, кои имале страшно распрскувачко дејство или гореле сè пред себе како што денес прават **напалм бомбите**.

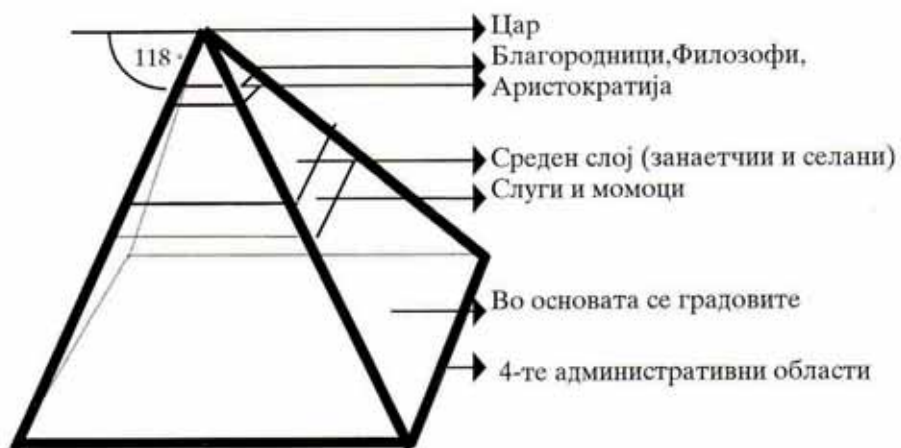
Затоа воопшто не е чудно што рускиот создавач на повеќецевните фрлачи, интезивно го истражувал Александар Македонски и неговите воени орудја, од каде ја преземал неговата идеја и директно ја применил во Втората светска војна во таканаречените "**Какуши**".

73. Има голем број на индиции, дека денешната светска применета наука, особено американска, ја има откриено моќта на **118-от степен**, токму од Александар и неговите откритија. **Не случајно денес скоро сите американски и НАТО воени бази околу Средоземното море, се наоѓаат на местата каде се водени познатите битки на Александар или на местата каде се наоѓаат познатите македонски археолошки наоѓалишта.**

Записот вели: пред еден воен судир, еден од генералите го прашал Александар, како ќе ја уништите оваа многу побројна сила? Александар му го покажал сончевиот зрак што се пробивал низ шаторот и под агол паѓал на земјата-велејќи- "**со него**". Денес се знае дека 118-от степен е **аголот** под кој паѓаат сончевите зраци на земјата и дека овој агол, освен што е аголот **на страните на пирамидите**, тој **се користи во воената индустрија на американската армија, во НАСА и при изработката на сите бургии во другите индустриски гранки во целиот свет. Аголот со кој се направени**

МОЌТА НА ПИРАМИДАЛНАТА СИЛА И 118-ОТ СТЕПЕН

ПИРАМИДАЛНОСТА МАКЕДОНСКИ СИСТЕМ НА ЖИВЕЕЊЕ И ВЛАДЕЕЊЕ

познатите американски невидливи авиони **Ф-117-А**, наречени невидливи црни пирамиди или Б-1/ Стел, е 118-от степен. Дури и плочите со кои е обложен истиот авион се поставени под тој ист 118-ти степен. Вака поставените плочи ги вшмукуваат радарските бранови и затоа остануваат невидливи.

Интересно е што и таканаречената **Фазета** на сите бургии кои се наоѓаат во широка употреба во светот се направени со овој ист 118-ти агол. Тој што не верува во оваа теза нека ја отапи било која бургија што се користи во домаќинствата, односно нека се обиде да го промени овој агол, тогаш ќе се увери дека бургијата воопшто нема да буши.

74. Истражувањата на феномените на светлината што ги користел Александар покажаа, дека често забележаниот симбол на вечниот живот кај македонската династија, се совпаѓа со вселенскиот приемен Резонатор или светлосен Комутатор.

Испитувањата пак на ваквиот Комутатор пронајден во археолошкиот локалитет Панаѓуриште, даваат показатели дека тој бил главно оружје што го користел Александар.

Знаејќи ја моќта на таканаречените светлосни кругови може да се рече следното: со светлосните кругови може да се зајакнува или фокусира светлосната енергија. Американците ваквата теорија ја нарекуваат Хајгенс Френелова. А, пак Клиф Синклер ја објавил како Мевзоне (**светлосен зајакнувач**). Тој излеал на рамна површина мешеста зона и направил стакло со разна прстенеста густина. Така тој според законите на Дифракцијата и светлосното зајакнување ја направил, односно ја добил **Светлосната Леќа**.

Имајќи го во предвид македонското светлосно подрачје околу Медитеранот, каде има околу 360 светлосни денови, преку еден ваков светлосен зајакнувач-светлосен Комутатор, може да се добие силно оружје-слично на **Ласерот**, кој во денешниот свет има примена во сите области на животот.

75. Според македонизмот новиот светски поредок и светски дух, требало да биде устроен според целината на светот, а не според еден негов дел. Додека пак според подржувачите на атинската филозофија, требало да се воспостави духовна супериорност врз сите неатински народи, зашто според нив само нивната филозофија била духовно својство, додека сите други се варвари што имаат само физички својства.

Македонизмот не значел освојување заради уништување, туку напротив да би се сочувало се. Тоа не била победа за да се покорува, туку да се ослободува давајќи слобода на сатрапите и просвета на непросветлените. Огнот што на луѓето им го дал Александар, бил **огнот на зборот-логос**, закон, светлина на описменувањето и просветлувањето. Затоа со восхит, од денешна временска дистанца може да се каже дека, **древномакедонското писмо** имало божествено потекло, иако целиот деветнаесети и дваесети век од нашата ера, авторитетните Германци и школованите Англичани, се обидуваа **македонското писмо** да го прекрстат, нарекувајќи го Микенско, или Минојско, во прилог на "**атинизмот**", што значело присвојување на македонскиот поцивилизираниот дух и превземање на македонската историја, култура и цивилизација како своја.

76. Во древната македонска писменост, како и во времето на големиот Александар, било добро познато дека Македонците имале свое писмо уште петнаесет века пред Атињаните, во таканаречената Херојска ера. Од денешен аспект потврди за тоа има во голем број докази, но тие биле преправани или фалсификувани. Само во Египет постојат илјадици папарусни ролни напишани на македонски јазик, а за да се создаде фалсификат тој е наречен Коине (кој-не или кои-не знаат и тн.). Идните генерации на светски аналитичари сигурно ќе ги интересира, како е правено тоа. **Еве друг сликовит пример:** Богатиот Сер Артур

Еванс во 1894 година, истражувајќи го островот Крит во местото Кносос, пронашол глинени, пишани, печени плочки на македонски јазик (познати како плочките од Кносос). Тој со помош на Оксфордскиот универзитет во 1909 година, нив ги објавил во неговите дела: "Дворецот од Минос" и "Скрипта Миноа".

Во тие дела тој за македонскиот систем напишал дека е непознат систем на писмо и го нарекол "Минојско писмо", според Минос името на македонскиот цар Мино, кој со очи можел да се види на фреските во откриениот дворец.

Значајно во Евансовите откритија било тоа што тврдел дека ова писмо не можело никако да биде грчко. Со ваквото тврдење С.А.Еванс директно ја оспорил Шлимановата теза за микенски, односно грчки карактер на писмото. Меѓутоа, слабоста на Еванс била таа, што тој не сакал или не знаел да ја каже вистината за македонскиот карактер на тоа писмо, односно, место минојско што не рекол македонско писмо.

Пред него трговецот и археолог Хенрих Шлиман истото ова писмо, само откриено во Микена во близина на денешен Пилос, го нарекол Микенско.

Исто така во 1932 година, американскиот архитект Карол Блеган истражувајќи на Пелопонез во песокливиот Пилос, заедно со угледниот англичанин Алан Риз, ја негирале Евансовата теза. Така, тие овој систем на писмо го нарекле "Линеарни Б плочки", а со тоа само ја потврдиле Шлимановата теза за наводниот микенски карактер на ова писмо.

77 Врвот на лагите во конструкциите и фалсификатите го направил 33-годишниот англиски аматер и архитект-Мајкл Вентрис, со таканаречениот Монт-Еверес во Археологијата и писменоста на цивилизациите.

М.Вентрис во 1952 година, на радиото **ББС** изјавил: "овде ББС, **денес** ненајдено после неколку месечени истражувања **заклучив** дека плочките од Кносос и Пилос, нарече-

ни Линеарни Б плочки-мора да се напишани на грчки јазик. Земајќи предвид дека тој јазик е 500 години, постар од Хомер и е напишан во скратена форма". Каква иронија и дрскост во светската наука од еден белосветски калкулант.

Ете врз какви вистини се потпираа досегашните лаги. Само да подсетиме дека и денес исти вакви знаци од македонското писмо, освен во денешна Турција, Сирија, Крит-Ксантос и Кносос, во изобилство се наоѓаат и на Македонскиот полуостров во Пилос.

Денес се знае дека поетската вистина е во љубовните романи, песните и надежта кај луѓето. Исто се знае дека во археологијата вистината била и е, во објаснувањата, а тие зависеле од намерите и есапот на разните калкуланти. Таквите правеле разни хемии при објаснувањата на артефактите. Хемијата, односно мешањето зависела од парите, намерите и од нивната фантазија. Според тоа, пред македонската вистина, градителство, филозофија, култура и писменост, зракот светлина е на хоризонтот.

78. Според Александар, новиот светски поредок ќе го остваруваат анонимни, мудри, учени луѓе, кои за своја татковина ќе ги чувствуваат сите кралства (држави), а за свои браќа сите народи во светот, бидејќи единството е духовно, а не физичко својство.

"Атинизмот" пак, поради своето самозадоволство, не бил способен да се шири сам од себе и затоа му требало туѓо здраво, силно тело и заштита што ја нашло во Рим кој го обезбедил неговото ширење. Ако тој, имал цел-хаос, неслога, раслојување, чувство на беспомошност, зашто само во такви услови можел да се шири, македонизмот имал цел-воспоставување на услови за хармонија, дијалог, толеранција и културен натпревара меѓу народите.

Поради своите цивилизациски вредности македонизмот бил и останал до денешни дни авангардна политичка идеологија на владеење во глобални рамки, бидејќи меѓу друго-

то полагал посебно внимание на моралните вредности на носителите и процесите на власт (затоа биле чистките околу македонските владетели). Уште во тоа време Македонците учеле: "она што етиката треба да го даде на поединецот, политиката треба да го даде на општеството".

79 Составен дел на македонизмот биле принципите на добар живот. Тие како дел на македонската политичка филозофија на владеење биле негувани и интелектуално хранети, зашто само на тој начин јакнел македонскиот дух. Тоа се правело низ соодветен систем на воспитување и етика. Фундаменталниот закон на македонската етика била човечноста која се третираше како цел, а не како средство.

Според македонизмот слободата не била резервирана само за исти луѓе. Секој човек по раѓање или по судбина може да стане слуга или господар. Додека македонската империја била единствената која не ја познавала институцијата ропство.

Македонската етика за културен натпревар меѓу народите, ги претставувала оние обичаи кои таа ги сметала битни за развојот, стабилноста и континуитетот на царството. Моралноста ја определувала соработката на единката и групата со целината. Низ организираниот живот во царството и низ религијата, фамилијата се воспитувала обединувачки, како морален принцип кој ги давал правилата на животот. Сите активности во империјата оделе во насока на јакнење на способноста за натпревар на македонскиот род со противничките групи. Според македонската филозофија на владеење способноста за натпревар била сразмерна со способноста за меѓусебно здружување на родот, односно способноста на поедини членови и фамилии да се здружуваат меѓусебно. За таа цел биле поттикнувани оние особини и навики на поединците кои оделе во корист на групата, а ги дестимулирала спротивните особини како пороци.

80. За зајакнување на заедничките импулси се користела како голема потпора религијата, низ методите на повторување, иницијација, низ верските обреди, обичаите, песните, приказните, славите, имињата, усните преданија, македонското културно наследство и традицијата. Законот и верувањата оделе заедно низ вековите, а со помош на поезијата Македонците верувале дека може на задоволителен начин да се дисциплинира секоја фаза на животот. Обичаите со долготрајното повторување станале втора природа на луѓето. Кога на оваа природна основа на обичаите, ќе им ја додаделе божествената компонента, (на пример: сите народни песни ги пееле со литургиска музика-како Воља на Бога), тогаш обичајот станувал појак од законот.

Примерот со **славите**, куќни, селски или градски кои се пренесувале со векови уште од предисјанството од Стариот Завет (800 години пред Ристос), македонизмот го преземал како практика. Преку него не се изразуvalo само заедништвото и функционирањето на заедницата, туку тоа било значаен елемент на партиципација на заедницата кон поединецот и обратно.

Од етнолошки аспект, преку овие празници се оформил обредниот момент, на пример: селото можело да се испразни или исели, но жителите продолжувале да слават. Ова учење на македонизмот одиграло огромна улога во зачувувањето на Македонците како етнос и нивниот национален идентитет.

Да се прекрши обичајот значело да се навлезе во сеопшто непријателство, бидејќи обичаите произлегувале од народот. Токму затоа во македонското царство, првенствено владееле обичаите (еснафското право), а не законот. Зборот бил појак од сè и над сè.

81. Создавањето на новиот светски поредок барал ослободување на македонскиот дух. За таа цел македонската политичка аристократија и целиот

народ биле воспитувани врз етничките, политичките и етичките традиции на своите претци. Тоа се правело преку македонските мистерии, изникнати од македонската почва.

Низ симболиката на овие мистерии се откривал смислот на постоењето. Верувањето во пченицата, значело верување во смртта но и во повторното раѓање, суштината на вечното пресозревање во нешто ново и поквалитетно, како основен услов на опстанокот. Македонскиот дух кој се протегал меѓу чувствата и дејствувањето, станал основен двигател за менување на светот со создавање односи на хармонија меѓу државите и народите. Така Македонците, во историјата преку својата политичка идеологија на владеење-македонизмот, ја пишувале мислата на Бога во земјата на луѓето.

Вакви идеи можел да даде само народ кој во своите глави ги соединувале "боските на жената" со силата на Севишниот. Силата на Бога била мажевноста, а светиот дух бил светата мудрост.

Етиката била исклучително важна во идеологијата на македонизмот. Општото добро било величина и најголема движечка сила. Македонскиот дух потполно припаѓал на цивилизацијата во најширок смисол и **Македонија била мост меѓу стариот и новиот свет**. Без македонската етика би биле заборавени Хомер, Еврипид, Аристотел, Александар, Хипокрит и многу други.

82. Македонците со македонизмот ја пренеле нивната слава на сите четири страни на светот. За тоа не биле доволни само нивните дела, туку била потребна моќ за нивна заштита. Тие од древнина биле врзани за достигнувањата на човековиот ум и токму затоа македонскиот двор бил голем покровител на филозофите, научниците и уметниците. Македонскиот двор бил мецена на македонскиот лекар Хипокрит, како и на македонските филозофи Питагора, Демокрит, Диоген и Протагора. Спротивно од македонскиот царски двор во Пела, Еврипид-славниот драматург,

морал да замине од Атина поради големите исмејувања, веднаш по создавањето на својата трагедија "Орест" во 403 година и се населил во дворецот на просветлените македонски цареви каде ги напишал своите - "Бакхи".

Истата судбина ги снашла: Епскиот поет Хајрил од Сам, Тимотеј, музичар и поет, пред кого клечела цела Атина. Брилијантниот Агатон, поет-трагичар и пријател на Сократ и Платон, морал да ја напушти Атина, бидејќи бил осуден на смрт. И Аристотел веднаш после смрта на Александар Македонски, бил прогонет од Атина, како и многуте други филозофи пред него, бидејќи не биле атињани, иако твореле и создавале во Атина.

83. Македонскиот дух бил полн со ентузијазам. Тие мислеле дека од ентузијазмот се плашат само слабите души кои не можат да го издржат неговиот жар и неговата тежина. Ентузијаст можел да биде некој кој се исполнувал со Бога, како некој творец, некој поет, но не и некој просечен дух. Само таков дух полн со ентузијазам можел да замисли и спроведе една нова цивилизација на добра воља. А, пак скептиците читатели на овој труд нека се запрашаат себеси, каде би било човештвото денес ако Големиот Александар не одел да го шири македонизмот.

На крај Александар починал токму кога неговиот дух посакал да го отвори неговото светско царство и да го обедини светскиот дух. Од него почнале да се плашат оние кои прокламирале самозадоволство и доминација на сопствениот народ и дух. Тие развивале неприроден страв низ светот од реализацијата на ваквата идеја. Инаку, како е можно во реалноста толку многу да се биде планетарно-славен од сите, а да нема ни една оригинална книга за неговите дела и слава.

Но за среќа на светската мисла, духот на Александар останал да кружи во светот и тој се отелотворил во многу мудри, хумани, способни и анонимни луѓе кои го продолжиле неговото дело низ светското градителство. Нивна цел била

визиите на Александар да се реализираат и современиот свет да биде обединет, да живее во мир, почитување и напредок.

Иако, Александар бил еден, а Македонците биле исклучителен народ, сепак тој бил свесен дека неговата судбина и судбината на својот народ во остварување на оваа цел ќе лежи во молчењето, сè до одбраниот ден кога светот самиот ќе ги побара тие идеи, чистата македонска мисла и ум. Затоа тој го проповедал кутењето, кое многу векови подоцна ќе стане познато како **исихазам**, односно како македонски одбрамбен механизам. Затоа, нема да се погреша ако констатираме дека, исихазмот (молчењето), како дел од македонизмот, односно македонската филозофија на живеење ги зачувало Македонците

84. Македонизмот ни остави во наследство некои дипломатски правила за влегување во бесконечниот круг на стагнација и уништување на противниците. Првото правило е уфрли му меѓусебно смислена кавга на противникот. Кога ќе влезе во кругот, стално ќе брка вештерки и така ќе уназадува. Второто е едно најсјајните откритија на древните Македонци, а тоа е сомнежот. Тој довел до методот на анализите и емпиријата и како таков се вградил во Логосот на цивилизациите, влечејќи кон наука и прогрес. Но исто така тој се користел и за уфрлување сомнеж кај противникот. Кога тој ќе ја загризи оваа јадица, автоматски значи почнува да се уназадува. Радикализмот е третото правило. Обвинувајте го непријателот за верски радикализам, на тој начин тој почнува самиот со себе да се занимава и автоматски ја напушта реалноста. Форсирај ги кај противникот лажните мудреци, додека правите умни луѓе на разни начини преземи им ги кај себе. Ова е четврто правило. Измислувај фиктивни непријатели, а истите придобивај ги за себе е петто правило. Шестото е пронајди ги слабите човечки особини кај противничките водачи (пари, жени, алхолол, моќ, идеи, деца или фамилија) и направи соодветна стратегија.

Форсирај мешани бракови, а при тоа настојувај женската страна да биде од противникот-тоа е седмото правило. Осмото, е импутирај разни подлости и недоверби. Пасивизирај го со стални обвинувања. На тој начин ја губи оригиналноста за активно дејствување и комбинирање-ова е деветто правило. Десеттото се перманентните провокации. На тој начин ќе им го пренасочиш умот, тој да не царува, туку да царуваат емоциите.

85. Поезијата и прозата во литературата, а интересот и моќта во политиката. Секое кралство или царство ќе опстојува вечно, ако има добра економија, ако е економски стабилно и ако има силна воена моќ.

Оваа мисла го водела Александар и тој често велел: ако почнат да те совладуваат емоции, тогаш настојувај да ги вметнеш во логиката како гнев. Гневот и омразата, како единствени емоции некогаш може да се толерираат, но само како коректори на патот за студено и трезвено размислување.

За таквите кои се сомневаат во македонизмот на Александар, еве еден современ пример на применет македонизам. Првиот таканаречен европски државник Бизмарк, кој владеел повеќе од 28 години, како шеф на владата на Прусија, а потоа и на Германското царство (1862-1890), ништо не го чинело со Руско-Турскиот договор да потпише две спротивни обврски: едната била за лојално извршување, додека втората ја исклучувала првата обврска. Неговите сфаќања за политиката, кои ги црпел од филозофијата на древните Македонци била: Политиката не е наука базирана врз логика, туку таа е способност во секое време и во секакви ситуации да се одбери тоа што е најмалку штетно, а најмногу корисно.... Државникот сам не може ништо да создаде. Тој мора да слуша и чека додека не ги слушне Божјите чекори како одекнуваат низ настаните и тогаш треба да скокне и да се фати за неговата облека.

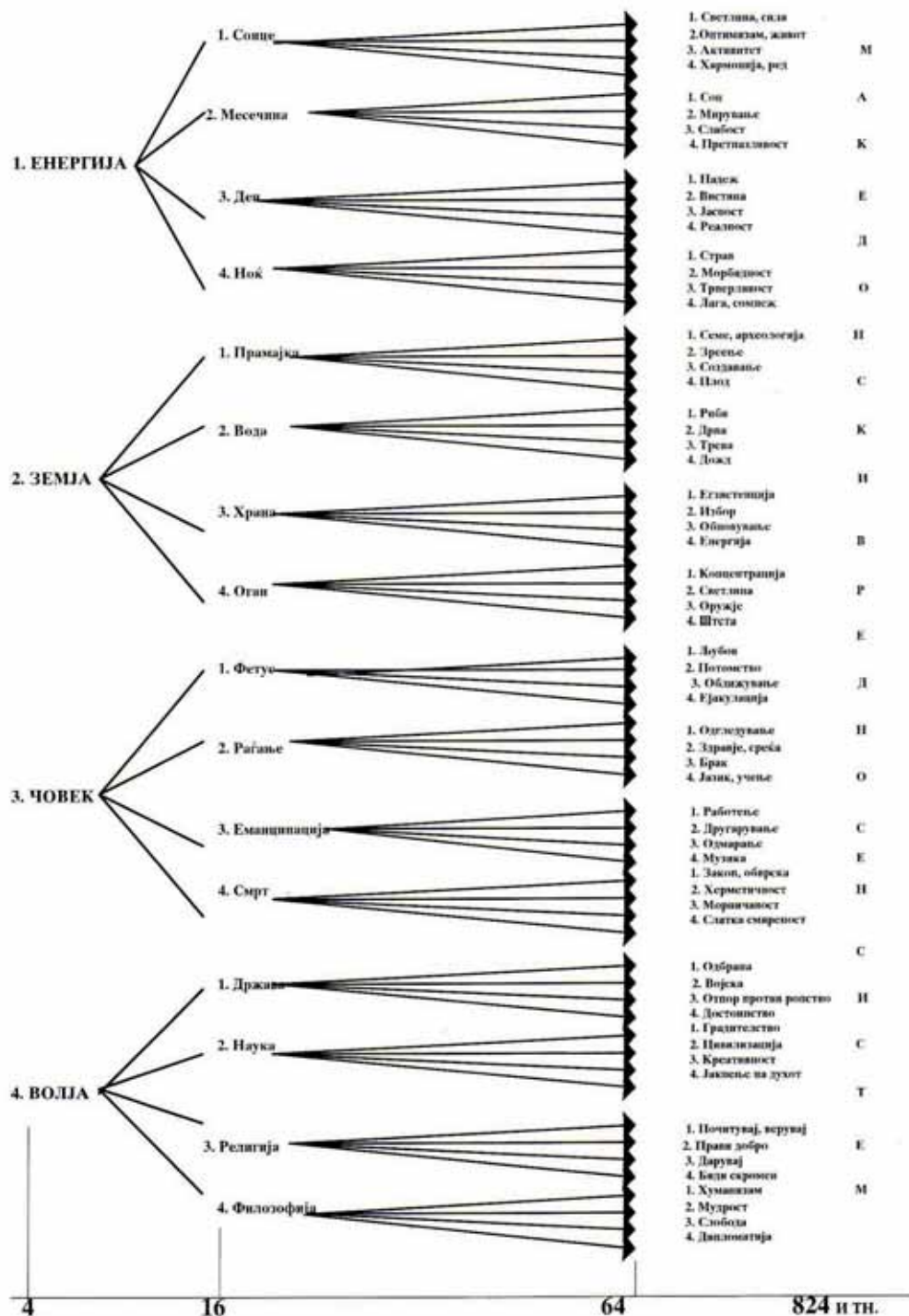

86 Реафирмацијата на македонизмот како стратеги-ска цивилизациска потреба во следниот 21-ви милениум е императив. Тоа значи **нова светска етика** и афирмација на македонските историски, културни, научни, лингвистички, духовни и етнички корени од првите цивилизациски траги па сè до денес во еден непрекинат континуитет врз база на факти, а не врз база на поставени туѓи тези и антитези. Сочувувањето на македонската историја, јазик, култура, обичаи и традиција е македонското најсилно оружје во докажувањето дека Македонците се колевка на една цивилизација. Во спротивно ќе се повторува нивната трагична судбина.

Значењето на македонизмот се засилува ако се знае дека тој е и еден вид политичка идеологија, техника на владеење, систем на разбирање и разрешување на појавите и процесите внатре во македонската држава, како и пошироко во меѓународната заедница. Глобализацијата на македонизмот на почвата на Македонскиот полуостров (Балканскиот) и пошироко е многу важна реалност. Тој може да одигра главна улога во пацификацијата на овие простори и во светот, за заедничко превентивно и оперативно дејствување кон сечии аспирации политички, економски или културни.

Актуелизацијата на македонизмот значи во државите од Југоисточна Европа-етнички екуменизам; во Европа-Паневропски национален екуменизам, а во светот, Панрисјанско обединување, како услов за вклучување во поширока светска екуменизација на актуелните светски религии, за кохезија на сите прогресивни мирољубиви сили во светот и борба против дискриминацијата (расна, верска, национална и полова).

Македонизмот повторно ги афирмира заборавените човекови цивилизациски вредности како што се: консензус околу врвните национални вредности на сите народи во светот; поле за натпревар на различните етнички традиции; со економската интеграција паралелно да тече процесот на поларизација на културните традиции на народите, кои поради кризата во кредибилитетот на светските меѓународни органи-

низации, како што е ООН, бавно или воопшто не се реализираат.

87 Бидејќи надежта е двигател на сè што се создава, овој труд има амбиција и во самата денешна Република Македонија, да го афирмира и операционализира македонизмот. Намерата е да започне процес за елиминирање на антимакедонскиот фундаментален принцип на делување, оценување, разрешување на појавите и процесите во организираниот систем на државата во сите сфери на политиката, економијата, културата, уметноста, археологијата и науката.

Тоа значи дека оваа држава треба да се врати на древниот изворен македонски систем на сознанија во научната и другите вештини, докажан по својата ефикасност и виталност. Тој многу векови бил загрозуван од туѓи системи на сознанија и вредности фундирани врз туѓи интереси, тези, анти-тези, догми и табуа, кои донеле многу ретроградни процеси, со цел да се уништи македонската размисла и погледи на нештата.

Поради тоа процесите на преродбата (познати како процеси за превоспитување), мора да започнат со елиминирање на антимакедонизмот во Р.Македонија.

Во таа насока мора да престане со менталното и духовното пустошење на македонскиот народ, а пак, сите активности на институциите треба да се насочени кон насока за јакнење на македонскиот дух и неговата традиционално просветителска улога.

Сочувувањето на културниот и националниот идентитет на македонскиот народ, мора да стане свет долг на сите македонски генерации.

Тоа е аманет и клетва пред сопствениот род, но и обврска што ни ја остави Големиот Александар, заради гордоста, достоинството и визијата на македонското царско потекло, Македонците и Македонија.

88 ■ Секој Македонец во исполнувањето на светиот долг, мора да стане зрак кој ќе носи своја тајна, поголема или помала, позначајна или помалку значајна. Зракот мора да ги отвора светските тајни за Македонците. Тие треба лесно да се читаат на лицето, во очите, во гестовите, во начинот на говорот и во начинот на молкот. Тајната на македонскиот зрак, идеи и самоиницијативи се во магијата на македонизмот-македонска филозофија на опстанок, живеење и владеење, како и во нејзината тивка духовно-милозвучна порака за душата.

Вистината за Александар и македонизмот е во зракот на идеите и духовноста. Тие претставуваат единствено нешто што Македонците па и странците, отсекогаш и насекаде ги правеле да остануваат во состојба на немо почитување, целосен и свет восхит, во состојба на божествена опоеност, радост и праисконска среќа.

Нивното духовно злато е во реализирањето на македонските принципи, кои секогаш дејствуваат како волшебство, како чудотворен напиток и избавувачка формула. Тие го враќаат македонското достоинство, етика, традиција, логика и мудрост, како спасоносен илјач на **Бал-медот** и **канот-крвта**. Среди тој зрак, зајакнува телото, се станува тврд и блескав и додека се свират новата цивилизациска музика лесно се станува заробенник на вечноста. Да не се биде среди таа музика и да не се слушаат нејзините звуци, изложен си како паднат ангел на тврдата, банална, гласна и сурова секојдневна изгубеност, се губи надежта, алтернативноста и смислата за живот, се губи правото на надеж и правото на среќа и смисла.

89 ■ Времето на молкот помина. Денес, кога знаеме дека нашите древни потомци-Македонци, иста земја обработувале, на ист начин го печеле лебот, иста музика компонирале, со исти дамари биле обземани или од исти болести боледувале, кој? ако не, ние самите за себе

не се ангажираме, за нашата македонска вистина. Само така ќе се измиеме од гревот на постоењето и ќе ги свириме звуците на вечноста "Voce oli petto"-химната на бесмртноста.

Мудрата изрека вели: и скромниот рудар може да нуди скапоцен дијамант, а воображениот трговец да не сака да погледне во неговата рака. Исто како и воображените таканаречени историчари, кои не го забележуваат или го спречуваат новиот зрак светлина. Оттука зракот им порачува, господо, тоа не е грев, тоа претставува мудрост и умешност да се надградуваш преку животните искушенија од другите.

Луѓето постојано се фрлани во најразновидни ситуации и простори, во простори и ситуации без сјај и убавина, без рационалност и смисла, без можност за хармонија и разбирање. Во такви околности повратната инфлуенца како опоен флуид ја оплеменува душата и го враќа оптимизмот, надежта и моќта, на проблемите да се гледаат со подруги очи, како и да се наоѓаат ефикасни и рационални решенија. На тој начин магијата на зракот од флуидот безшумно на голема порта го враќа животот, влегува рационалноста, циркулацијата на знаењето и искуствата, создавајќи реално човеково расудување, против кошмарната агонија, халуцинациите, привидот и ирационалната мачна реалност.

Често пати реалноста знае да биде сурова и понекогаш да го зема својот данок во душата. Најефикасен лек за душата е да не ја спречуваш светлината на мечтите и соништата. Создавањето примопредајна трпеливост ги враќа чудесните волшебни соништа и мечти, кои значат живот, мила и охрабрувачка насмевка, спасоносен шепот, љубов и прекрасно оживувачки еликсер.

90. Спротивно, истакнувањето на сопствениот(те) интерес(и) и маска(и), само е трошење на својата(е) енергија(и), во бунилото и агонијата на кошмарот. За таквите, судбинскиот прелом е лесен и неосетен. Тој за нив нема значење на прелом. Причините се што

тие немале дури и во младоста свој свет на идеи и духовност, или присвојувале туѓи и затоа не успеале своите корени да ги прошират во умот, душата, волјата и срцето. Значи, не ни треба изградување самосвест за себе, туку ни треба изградување на свест за нас.

Ова чувство е суптилен премин на една состојба на духот во друга, повисока, почовечна, повистинита. Затоа духовното злато на зракот е што придонесува во **духовното будeње**. А, неразбудените?, тие, ќе си останат во својот мал осамен свет и никогаш не ќе погледнат "од онаа страна на свездите и вечноста".

Благоста, топлината и светлината на зракот, всушност повикува да се проветри истрошениот кислород во досегашните институти или академии. Тие може да ја прифатат иницијативата, да се плашат или да имаат непријателски став. Стравот се јавува поради незнаење или неможност да се реагира кон промени на определени состојби, а особено кога определен концепт на мисли, идеи, правила, шеми и ставови ќе го загрозат твојот автентичен концепт. Тогаш целосно се опседнуваш со твојата автентичност, дури има примери кога и животот станува бескорисен од кога ќе се изгуби својата автентичност. Така таквата персона, останува без свест, станува целосен зависник само на својот концепт, длабоко уверена во неговата адекватност и совршеност.

Таквите подржувачи на исклучива поддршка само на својот концепт, ја губат логиката под своите нозе и затворени во својот внатрешен маѓепсан лавиринт, неповратно ги губат основните својства на човековата свесност и затоа се јавува **лагата**. Таа е нивна потреба, спасоносен, одбрамбен механизам, нивна единствена утеша и за нив излишни се пораките за душата што ги носи свежиот зрак. А, тој зрак порачува: ако сакате да имате решение за работите што ве тиштат, морате да ја наполните плуќата со чист воздух, за полесно да чекорите по сопствениот пат. Треба да излезете надвор, да се отворите, да комуницирате. тогаш ќе видите дека и колку многу да се очајувате - никогаш не сте осамени.

91 Човекот секогаш, додека да дојде до некое сознание, мора нешто да изгуби за повеќе да добие. ■ Искуството од македонскиот зрак како ново цвеќе во светската бавча ќе биде најголема добивка. Јансата, што као Дамаклов меч виси, е непотребна, бидејки луѓето се заситени од досегашните фалсификати.

Тајната шифра пред бездната на очајот, ужасот, стравот и страдањата на луѓето е умот. Само преку него може да се дешифрира неодгатливата шифра. Но, не ум за нови лаги, туку ум за видливи преобразби на себеси, како појдовна точка на долгиот животен пат кон самоосмислувањето. Оваа верба која се засновува врз некои длабоки интимни откровенија, комуницира со универзалната вечна структурираност и законитост на се што постои и врз спознаената моќ, а тоа е егзистенцијалното духовно злато на зракот и сеопштата иднина.

Специфичноста на македонскиот зрак е, што тој убедува за подруг начин на сфаќање за животот. Тој е носител на интезивен, моќен и перманентен наплив на духовна енергија, за животот во кој владее господарот на интересот, есапот и лагата. Исто така тој ја гали душата со македонската мудрост на славата, опулот, зборот и пророштвото.

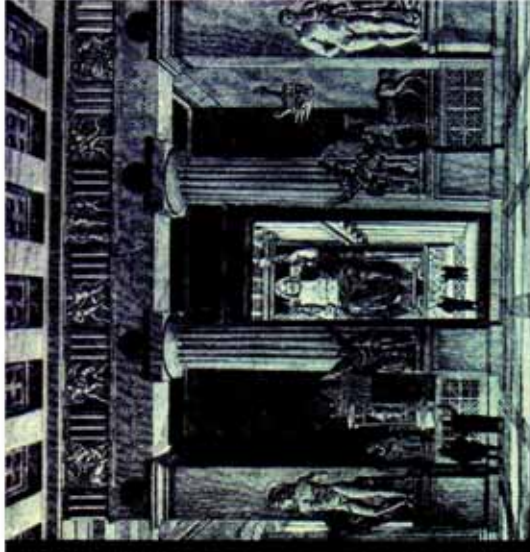
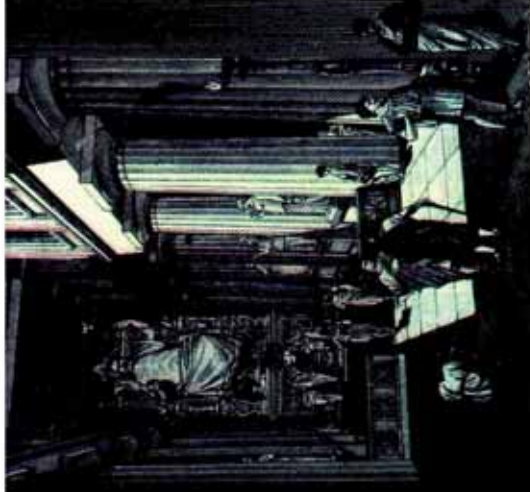
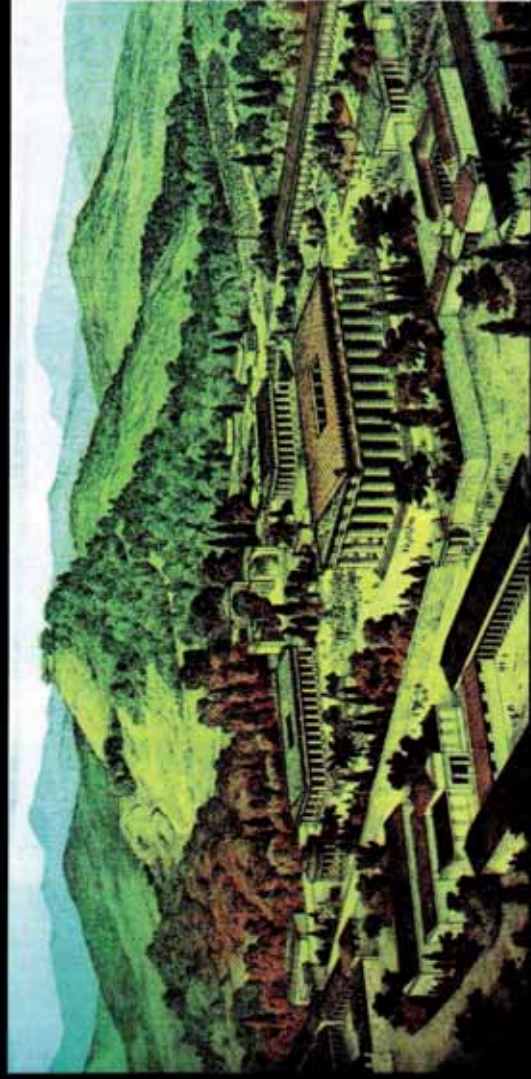
Новата етика преку зракот порачува: не се плашите од македонизмот зошто животот е борба, таа секогаш се добива, ако за сојузник се одбира вистината, а секогаш се губи ако за сојузник се одбира лагата и конструкциите.

Оттука суштинската порака на оваа книга е: јас сум против празниот начин на живеење и размислување и нашата енергија е против т.н. прва квечерина на Шпенглеровата "светска ноќ", затоа отворете ги душите за да се спознаете себеси, така ќе ја откриете тајната на самоицијативата и македонската мудрост. Се надеваме дека трудов како зрак од Виножито ќе ја врати цивилизациската радост и надеж, како дел од длабоките и позитивни промени што настануваат во Европа.

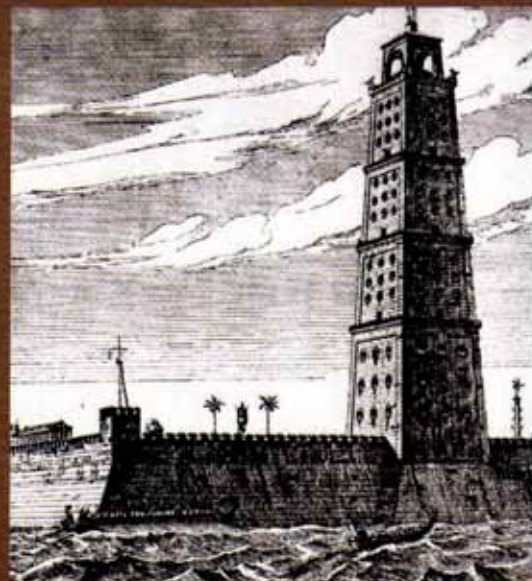
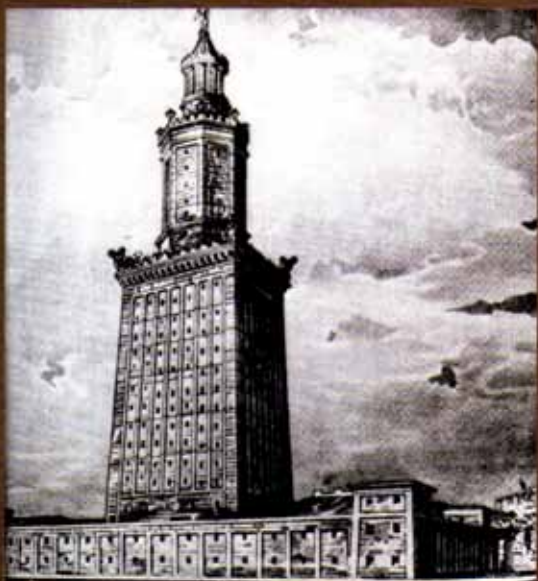

Царски скиптар
или резонатор

Реконструкција
на македонска
Царска престол-
нина позната
како храм на
Зевс

Светилникот во Александрија дело на Александар

Симболично поврзување на Европа со Азија

ПОРАКА

Како да се живее во мир без незнаење за минатото и без страв од иднината. Сјајот на македонската ѕвезда е на хоризонтот на прагот од XXI-от век. За Александар III Македонски, царот над царевите, Македонец од Македонија до денешен ден се напишани голем број трудови и книги, но со голем број не-вистини, измислици, фобии, клевети и лаги. Ваквите текстови имаа единствена цел да ги снеса Македонија, Македонците, македонската цивилизација, филозофија, култура, уметност и писменост. Креатори на ваквите тенденции беа и се фалсификаторите од вештачки создадените држави кои ја фалсификуваат сета светска наука и историја.

Јанзите од сознанијата околу овие вистини го обзедоа животот на авторите на книгава, истражувачи со екуменско-патриотски дух. Овие просветлени македонски умови ја воскреснаа вистината за новата етика на Александар, Македонците и Македонија и целосно се посветија на научното-компаративно, критичко размислување на сите археолошки артефакти, пишани договори и текстови. За нив не беа туѓи разните мистерии опкружени со таинствени облаци, почнувајќи од т.н книги на одбраните светски креатори, таканаречените латински изворни текстови на Аријан, Плутарх, Руф, Херодот, Диодор, Полобие, макевејските книги во библијата, книгите за митовите, книгата на Лаертије, а пак архивите и библиотеките во Ватикан, Цариград, Каиро, Багдад, Техеран, Вашингтон, Бон, Минхен, Диселдорф, Берлин, Парис, Виена и Стохолм беа нивно често сврталиште.

Оваа студија изобилува со просветлени аргументи, особено од теренските истражувања и таа поттикнувачки влијае за понатамошните испитувања во оваа насока. На пример: Ако денешнава цивилизација нема точен одговор и цврсти докази: каде е исчезнатата Атлантида и кои се остатоците од неа - овие автори прибрале докази и одговори дека македонската цивилизација е всушност Атлантида, а пак Пелашкиот мит е конструкција за Македонците, тие да бидат прекрстени во Пелазги. Таа се простирала околу средоземниот басен заедно со цивилизациите на Маите, Ацтеките, Феникијците и жителите на Атлантида (Македонците), пред настанувањето на континентите. И тие народи го обожувале сонцето и знаеле дека средоземјето е средиштето на тогашниот единствен континент на земјата наречен Гондвана.

Денес се знае дека округлината на сонцето во 39-40-та паралела е всушност патеката на сонцето во летната рамнодневица. Во оваа округлина се изградени Стоун Хенџ, многу храмови во Кападокија, пирамидите во Египет како и сите престолнини на Македонците, Маите, Ацтеките, Атлантијците, Феникијците, Кинезите и Јапонците (Пела, Вавилон, Пекинг, Мачу Пикчу и други), додека пак **Александар III Македонски** е крунски сведок на таа цивилизација и претставува македонски **патник низ времето**.

Ова е прва книга во светот за Александар Македонски напишана од Македонци со македонска размисла. Текстот се потпира врз компаративни анализи на Европски и Азиски извори и само ја допира големата тајна на македонската цивилизација и нејзиниот најголем цар над царевите Александар Македонецот. Во текстот се прави обид со автентичен македонски опул да се објаснат животните дамари и владеењето на Александар, ослободен од заблуди, лаѓи и без завиткани мистични форми.

"VERUM IPSUM FAKTUM" (**вистината е самиот факт**), а факт е дека Македонија и Македонците од своите пазуви го создадоа Македонецот Александар-институција и систем-кој на светската цивилизација и остави во наследство планетарни

и универзални вредности, актуелни и денес: нова етика; право на избор на сопствено државно уредување; право на сопствена култура, обичаи, јазик, писмо, религија и други одличја; прва Унија; колективна безбедност врз основа на взаемна меѓузависност; космополитизам, флексибилност и меѓусебна толеранција; единствен даночен и монетарен систем (**монетарна унија**); достоинство, демократија и заедништво; идеја за нов светски поредок; нов ден, верба и надеж.....Александар ни остави цивилизациска порака; "Јас повеќе би сакал да се одликувам со највозвишено знаење отколку со својата власт".

Тоа го рекол човекот што имал најголема власт во светот. Оттука задача на секој Македонец каде и да е, какво и да има знаење и умешност, треба да ги стави во улога на иднината на својот народ, својата татковина-Македонија, Македонците и воопшто македонизмот или македонството.

Александар ни остави Аманет-вистината да се открива и шири и таа да стане заедничко богатство. Затоа доста со преписи од преписи, доста со цитирање на некакви антички и римски историчари, доста со неистражени и непознати митолошки објаснувања. На пример; Се споменуваат некакви светилишта, како Дидона и Амон пред Делфиското, а никаде не се споменува најпознатото светилиште од Исар-Марвинци во Република Македонија откриено во 1997 година, како ново светско чудо, каде е пронајден ѓердан од самата јасновидка. Никаде кај овие автори не се споменува дека Македонците ги мумифицирале своите умрени за што сведочат Мумиите пронајдени на локалитетот Липково во близината на Куманово во Република Македонија.

Исто така не се споменува дека кај Македонците било единствено верувањето во Сонцето и затоа нивните молитви се упатени кон небото, додека сите останати народи верувале во Земјата и затоа нивните молитви до ден денешен се кон Земјата (некои се наведнуваат, други клекнуваат, трети легнуваат, четврти ја бакнуваат и тн).

Историска измама е дека Македонците принесувале живи луѓе како жртви. Вистина е дека Македонците не верувале дека Бог ќе им даде дожд. Нивното сфаќање било дека жртвувањата не помагаат и дека треба свртување кон себе. Затоа ги измислиле системите за наводнување, а луѓето ги учеле да земаат во рацете канти и самите да ги наводнуваат полињата и бавчите со зеленчук.

Авторите на оваа книга си поставија задача; да бараат и откриваат оригинални македонски текстови пишувани од македонски историчари и географи што го следеле Александар, како и оригинални артефакти што се наоѓаат во музеите, библиотеките и археолошките локалитети во сите денешни арапски, азиски и африкански земји, разни папируси и камени плочки, како зачувани **траги** од македонската цивилизација и Александар Македонски, што се пишувани на стар македонски јазик и старо македонско писмо, се со цел пред светската јавност да прикажат друг автентичен мисловен приказ за животот и делото на Александар Македонски.

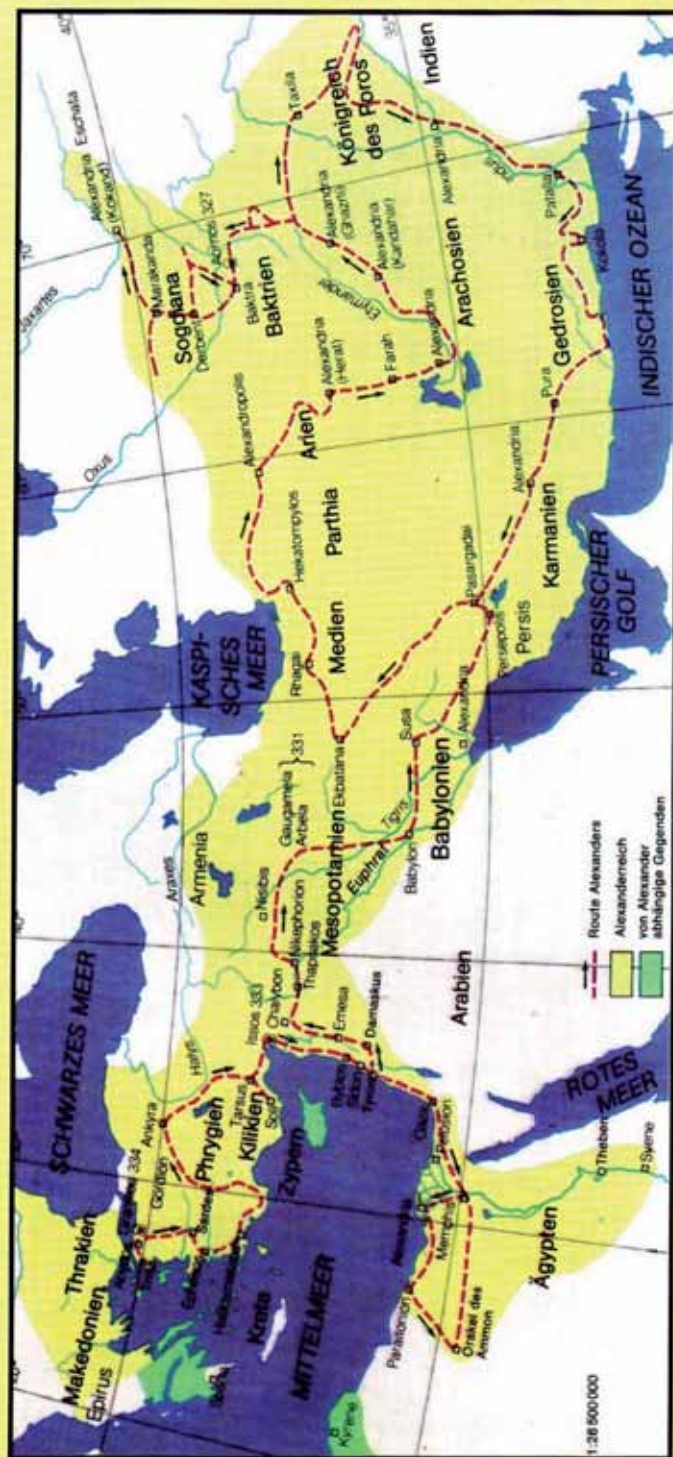
Значи за нас, денешните поколенија Македонци останува задачата, сè досега што било напишано и објавено за Александар да го ставиме под знакот на сомнението или како слабост на досегашната култура. Таа градела тези и објаснувања врз непостоечки или измислени извори. Затоа нека не бидат изненадени читателите што за прв пат во светот ќе биде објавена книга за Александар-Македонецот, од македонски истражувачи и писатели со македонска мисла, фундирана врз македонското културно-археолошко, книжевно наследство и традиција, како и врз, до денес зачуваното народно усно творештво, преданија, празници и слави.

Нашиот Александар е Александар **III**. Него, освен Македонски, што е првобитното презиме, го викале и Велики. Кај Евреите бил Александар Мукдон, кај муслиманите Искандар ел Кебир или Бујук или Ал-ел Ескандер, Македониен (Арапите сметале дека е Арап поради почетното Ал, без кое го задржале неговото име нешто модифицирано), кај Албанците е Лека и Ма (голем), кај Индијците е Сикандер и т.н.

Бидејќи книгава третира проблеми што живо го интересираат секој современ човек, уверени сме дека таа со интерес ќе се чита и дека нејзината содржина ќе не доближи до онаа чиста апостолска мисла и идеја на нашите македонски предци, која и во нас живее и дека ќе задоволи една голема цивилизациска потреба, па затоа Ние топло ја препорачуваме на сите како научно четиво за духовно растење и доближување до идеалите на постоењето и живеењето.

**Братство Александар Македонски
со институти во
Македонија, Европа, Австралија
Канада и Америка**

Експедицијата на Александар Македонски

Der Maccdonische Berg Athos in Gestalt eines Xisten, wie der
Dinocrate, des Großen Alexanders Architect, solchen
entworfen. J. B. Goussier del. J. B. Goussier sc.

Le Colosse du mont Athos en Macedoine selon le dessein
qu'en forma Dinocrate Architecte du grand Alexandre
Vieux Dessein. La. Strabo. L. 17.

Златно уметничко наследство

КОРИСТЕНИ ИЗВОРИ

A

Artur Müller
Rolf Ammon
Die Sieben Weltwunder
5000 Jahre Kultur und Geschichte
1966 Scherz Verlag,
München Bern Wien

Andreotti, R.,
Die Weltmonarchie Ale-
xanders der Großen in
Überlieferung und geesc-
hichtlicher Wirklichkeit
Saeculum 8,1957,120 ff

B

Bradford E.,
Reisen Mit Homer,
Bern, 1964

Bonechi E.,
Venedig Im Mittelpunkt Der Welt,
Firence, 1971

Bosworth A.B.,
Aristotle And Callisthenes,
Historia 19, 1970

Bliguez L.J.,
"Philip II And Abdera",
Eranos 79, 1981

Bradford A.S.,
Philip II Of Macedon,
London, 1992

Badian E.,
"The Death Of Philip II",
Phoenix 17, 1963

Bengtson H., Philipp und Alehandr der Grosse, die Begründung hellenistischen Welt,München, 1985 Burstein S. M., The tomb of Philip II and the Succession of Alexander the Great, Echos du Monde Classique 26,1982	Borza E.N., The Macedonian Royal Tombs at Vergina, Some cautionary notes, Archaeological News 10, 1981 Bosi R, Madera N.F, Di Pietro, Chiericati C., The Life and Times of Alexander the Great, Arnoldo Mondatori Editore,1972

C

Corti Conte Caesar E., Der Aufstieg Des Hauses Rothschild, Wien, 1949 Crino S., Testo Atlante Di Storia Antica, Firence, 1987 Catalogue Of Coins In The British Museum Cross G. N., Epirus, Cambridge, 1932 Constantino Porfirogenito, Die thematibus, Introducione- testo critico-commente a cura	Casson S., Macedonia, Trace and Illyria, Oxford, 1926 Cloch� P., Historie De La Macedonie Jusq'� L'av�nement D'Alexandre Le Grand Paris, 1960 Chroust A. H., Aristotle, London, 1973 Classical Philology Clasical Review COINS, John Porteous, Pleasures and treasures Printed in Germany by K.G.

di A. Pertusi. Citta del Vaticano,
1952, p. 85,37-39, 85, 46-47;
86,52-53,61-63,1-2; 87/89,1-5;
89,1-9; 91,31-36.

Lohse, Graphischer grossbetrieb
OHG, Frankfurt-am MAIN,
Library of Congress Catalog
Card Number-64-16767

D

Druon M.,
ALEXANDER LE GRAND, ou
LE ROMAN D'UN DIEU,
Paris, 1968

Diodorus of Sicily
9(XVIII - HIH 65), Uredeno Od
Geer R. M., Cambridge (Loeb),
1967

E

Eisenman R., Wise Michael.,
Jesus Und Die Urchristen, **Die**
Qumran-Rollen Entschlüsselt,
Munchen, 1992

Ellis J. R.,
Amyntas Perdika, Philip II And
Alexander The Great, Journal
Of Hellenic Studies 91, 1971

Errington R. M.,
A History Of Macedonia
Berkeley, 1990

Ehrenberg V.,
"Sparta"
Real-Encyclopädie 3, 1929

Ernst von Khuon
Kulturen
Völker und Reiche
Vergangener Zeiten,Germany, Buch-Nr,2054,1880

F

Fabian F.S.,
Die Deutschen Cäsaren,
Düsseldorf, 1978

Ferguson W. S.,
"Onomarchos",
Real-Encyclopadie 35, 1939

Fonterose J.,
The Delphic Oracle
Berkeley, 1978

Fossey J. M.,
The Ancient Topography Of
Eastern Phokis, Amsterdam 1986

G

Göock R.,
Alle Wunder Dieser Welt,
Hamburg, 1968

Gondrom,
Die Aufeinanderfolge
Der Reiche: Von Perikles
Bis Caesar
Lausanne, 1969

Geyer F.,
"Makedonia"
Real-Encyclopadie 14, 1928

Geyer F.,
Makedonien Bis Zur
Thronbesteigung
Philipps II,
Historische Zeitschrift 19, 1930

H

Hammond N.G.L.,
The Macedonian State,
Oxford, 1989

Hammond N.G.L.,
Alexander's Campaign in Illyria,
Journal of Hellenic Studies 94, 1974

Hoffman O.,
"Makedonia",
Real-Encyclopadie 27, 1928

Hogarth D.,
Philip And Alexander Of Macedon,
New York, 1971

Харден Д .,
"Феникијците"
Скопје, 1992

Hampl F.,
Der Konig Der Makedonen,
Leipzig, 1934

L

Lingen H.,
Groses Universal Lexikon
In Farbe, Koln, 1985

Levi P.,
La monarchie macédonienne et le mythe
d'une royauté démocratique, Крeмa3, 1978

Lenschau T.,
Phalaikos, RE 19, 1938

Lazenby J. F.,
The Spartan Army,
Warminster, 1985

Legath B. Ulrich M.,
Welt Geschichte Im Überblick,
Stuttgard, 1922

M

Meyer & Waltraud,
Klipp Und Klar 100 x Archäologie,
Zürich, 1983

Milns R.D.,
The hypaspist of Alexander III - some
Problems, Historia 20, 1971

Mary Renault
ALEXANDER
F.A. Brockhaus Wisbaden 1978

N

Naumann & Gobel.,
Kultur Geschichte Europas,
Köln,

Nilsson M.P.,
The mycenaean Origin of Greek
Mythology, Cambridge, 1932

O

Orbis&Verlag,
Die Bildbände Über Das Wisse
Und Die Welt, Hamburg,1978

Ormerod H.A.,
Piracy in the Ancient World
Liverpool, 1924

P

Plurigraf,
Rom Und Vatikan, Italia, 1990

Porteous J.,
Coins, Frankfutr-am-Main, 1964

Papastavru J.,
Amhipolis:Geschichte und
prosopographie,
Klio, 37, 1936

Pariben M.R.,
La Macedonia sino ad Alessandre
Magno,
Milano, 1947

Poralla P.,

Prosopographie der Lakedaimonier,
Breslau, 1913

Peter Bamm

ALEXANDER DER GROSSE

Ein königliches Leben

Droemer Zürich 1968

Platon.,

O jeziku i saznanju,
Beograd, 1971

S

Schedl C.,

Geschichte Des Alten Testaments,
Innsbruck-München, 1935

Sordi M.,

La lega tessala fino ad Alessandro
Magna, Roma, 1958

**Сојуз на Архитекти на
Македонија,**

Велешки Архипелаг,
Тетово, 1998

Соколовска В.,

Етничките Носители На
Требенишката Некропола,
Скопје-Охрид, 1997

Strauss L.C.,

Antropologie structurale,
Paris, 1958

Strauss L.C.,

Mythologies I-IV,
Paris, 1964

T

Tempora,

Grundriss Der Geschichte,
Stuttgard, 1989

Treasures of Ancient

Macedonia, Archaeological
museum of Thessalonike, 1977

V

Vehling-Verlag, Werl i. W.,
5000 Jahre-Welt Geschichte,
Der Weg In Das Jahr 2000
Bazel. Graz, 1995

Verlag Das Beste
Die Letzten Geheimnisse
Unserer Welt,
Stuttgard, 1977

W

Wiesner J.,
Die Thraker,
Stuttgart, 1963

Wells H.W.,
Pripovest iz kamenog doba,
Zagreb-Beograd, 1949

Wendt H.,
Pocelo je u Babilonu,
Zagreb, 1961

Wendt H.,
Trazio sam Adama,
Zagreb, 1961

Woolley L.,
Poceci civilizacije,
Zagreb, 1966

Wells H.G.,
The Outline of History,
Garden City, New York, 1930

Сознајната инспирација не поттикнуа кон дополнителни потврдувања на вистините и затоа ги посетивме:

Археолошките локалитети во: Р. Македонија; Р.Грција; Бугарија; СРЈ; Албанија; Турција; Ирак; Иран; Јордан; Сири-

ја; Либан; Египет; Авганистан; Пакистан; Индија; Кувајт; Узбекистан; Таџикистан; Туркменстан; Чеченија-особено локалитетите на Ксантос, Кносос, Пилос, Кападокија, Вавилон, Ур, Суза, Амфиполи, Пела, Панаѓуриште, Трбениште, Вардарски рид, Исар Марвинци, шумата-црна Лома до селото Осинчани, Витолиште-Мариово, Прилепскиот 3000 годишен најстар храм во светот, постар од египетските пирамиди, Долно Дупени, и др.

Музеите во: Agora Museum; Amsterdam, Rijksmuseum; Atina, Akropolis Museum; Berlin, Staatliche Museum; Kopenhagen, Glyptoteca nu Carisberg; Istambul, Arhaeologikal Museum; London, The British Museum; Neapol, National Museum; Rim, Museum of Roman Civilization; Vatikan Museum; Villa Albani Museum; Sarnath Museum; Teheran, Arhaeologikal Museum; Versailles, Museum; Vienna, Kunsthistorisch Museum; Ankara, Museum Скопје, Народен музеј на Македонија;

Библиотеките во: Ватикан, Милано, Париз, Лувр, Пекинг, Вениција, Багдат, Каиро, Техеран, Бејрут, Рим, Софија, Београд, Атина, Солун, Вашингтон, Минхен, Бон, Берлин; и голем број на антикварници, цркви, пештери и манастири.

Оплакување на Александар
Персиско-Монголска минијатура од 14-ти век

СОДРЖИНА

ВОВЕД	7
--------------	---

ПРВ ДЕЛ

ДЕТСТВО-НАЈДЕНА МУДРОСТ	11
-------------------------	----

ВТОР ДЕЛ

ЕКСПЕДИЦИЈА - ГРАДИТЕЛСТВО	65
----------------------------	----

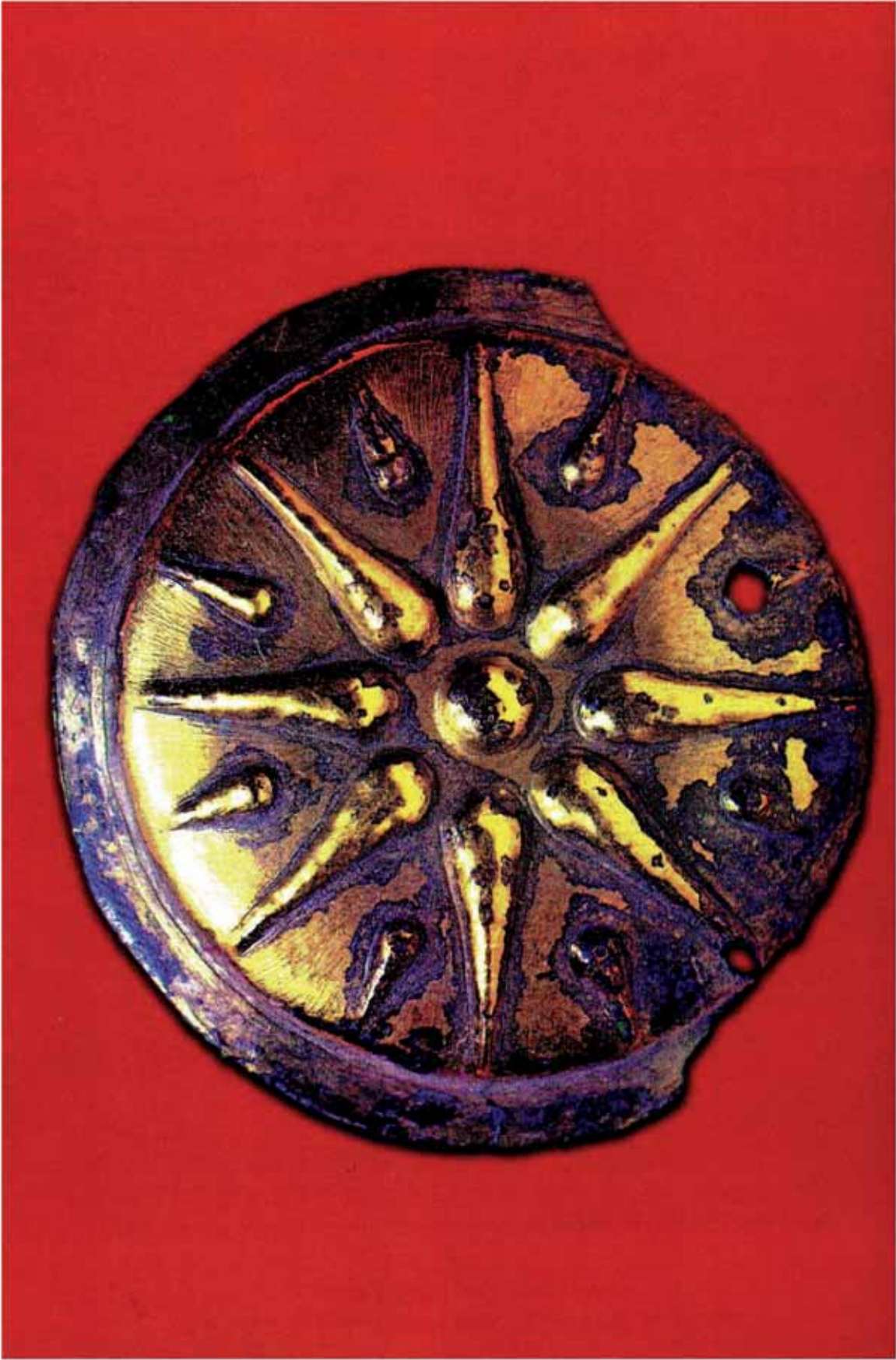
ТРЕТ ДЕЛ

НАСЛЕДСТВО - МАКЕДОНИЗАМ	105
--------------------------	-----

ПОРАКА	139-143
---------------	---------

КОРИСТЕНИ ИЗВОРИ	147-155
-------------------------	---------

ИЛУСТРАЦИИ

Насловна страна и графичко обликување: м-р П.Костурски,

1. **ALEXANDER DER GROSSE** - Ein königliches Leben, P.Bamm, Droemer, Cürich, 1968, стр: 3, 25, 29, 32, 46, 52, 63, 88, 98, 104, 155, 156.
2. **ALEXANDER**, Mary Renault, Wiesbaden, 1978, стр: 3, 25.
3. **ALLE WUNDER DIESER WELT**, Roland Cöck, Hamburg, 1968, стр: 137, 138.
4. **AUF DEN SPOREN GROSSER KULTUREN**, Kurt Benesch, Das Abenteuer - Achäologie, Lexikotnek-Verlag GmbH, 1979, стр: 22, 46.
5. **Архива** на П. Костурски, стр: 6, 12, 19, 25, 40, 52, 69, 88, 104.
6. **Архива** на Р. Поповски од Германија, стр: 6, 22, 48, 57, 145, 146, 144, 158.
7. **Архива** на Милош Билбија од Македонија, стр: 11, 48.
8. **DIE AUFEINANDERFOLGE DER REICHE: VON PERIKLES BIS CAESAR** , ISBN 3-8112-0091-7, 1969, стр: 98.
9. **DIE 7 WELTWUNDER**, Artur Müller/Rolf Ammon, "5000 Jahre Kultur und Geschichte der Antike, Wien, 1966, стр: 3, 106.
10. **ЕТНИЧКИТЕ НОСИТЕЛИ НА ТРЕБЕНИШКАТА НЕКРОПОЛА**, Викторија Соколовска, 1997, стр: 46.
11. **GESCHICHTE ALEXANDER DES GROSEN**, Gustav Droysen, ISBN 3-88851-137-2, 1990, стр: 3.
12. **Истражувања** на Стив Плакас во Ханза, стр: 88.
13. **Jesus Und Die Urchristen -- Die Qumran-Rollen Entschlüsselt**, Munchen, 1992, стр: 12.
14. **ЖИВА АНТИКА**, Скопје, 1983, JU ISSN 0514-7727, стр: 29.
15. **KUNST UND SYMBOLIK IM OKKULTISMOS**, James Vasserman, Müller & Kiepenheuer, ISBN 3-7833-8451-6, 1993, стр: 4, 40.
16. **KNOSOS** - der palas von Minos, Mythologie-Arheologie, Geschichte, fund Museum-erläuternder Teht zu der Karte, 1982, стр: 48, 46.
17. **MUSTISCHE STÄTTEN** Geheimnisse des unbekannten, Time-life Bücher, Amsterdam, 1988, стр: 19, 35, 137.
18. **Музеј на град Скопје**, стр: 22.
19. **NACIONAL GEOGRAPHIC**, No.1, january.1968, стр: 3, 71, 84, 92.
20. **NACIONAL GEOGRAPHIC**, No.1, july 1980, стр: 22, 46, 137.
21. **NACIONAL GEOGRAPHIC**, december 1999, Deutschland, стр: 69.
22. **NACIONAL GEOGRAPHIC**, No.1, july 1978, стр: 10, 146.
23. **NOSTRADAMUS** - und andere bedeutende Seher der Welt, ISBN 3 8094 06678, Bassermann, стр: 40, 42.
24. **P.M. HISTORY 5/99**, Das neue Magazin fur Geschichte, стр: 65.
25. **СПИСАНИЕ ЗА КУЛТУРА НА ПРОСТОРОТ**, бр: 7,8, 1997, Сојуз на архитекти на Македонија, стр: 22.
26. **SCOTTISH RITE OF FREEMASONRY SOUTHERN JURISDICTION USA**, JOURNAL, The july 1997, journal, стр: 11, 105.
27. **SYMBOLE DER FREIMAURER**, Text Daniel Béresniak, Photograp-hien Laziz Hamani, Übersetzt von Manuel Chemineau und Markus Zöchling, Germanu, 1997, ISBN 3-8289-1822-7, стр: 145.
28. **TREASURES OF ANCIENT MACEDONIA** - MINISTRY OF CULTURE AND SCIENCE GENERAL DIRECTION OF ANTIQUITIES AND RESTORATION, 1977, Printed by J.Dekopoulos-A.Petroulakis & Co., стр: 104.

БЛАГОДАРНОСТИ

Нашиот планетарен истражувачки зрак да осветли други луѓе помогнаа:

Херман Зајдалберг од Есен Германија, Тасевска Трпана, Мио Тасевски и Костадинка Ѓоргевска-Коца од Тетово, Илјо Тодев од Галиште и Павле Галевски од Праведник-Кавадарско, Сашо Поповски од Скопје, Тони Шубески од Прилеп, Дејан Калпачки од Блатец, Гоце Дуртановски од Кривогаштани, Левен Гигевски од Пчиња-Кумановско, Кирил Чајковски од Битола, Стефан Анастасовски од Згорзелец Полска, Зоран Алексовски од Градовци-Скопско, Мирче Димитровски од Крива паланка, Гоце Фидановски од Богомила, Глигор Георгиев и Бранко Георгиев од Куклиш, Драган Георгиев од Оберхаузен Германија, Драги Трајков од Струмица, Дончо Костадинов од Мокрино-Струмичко, Јован Ристов од Коњско-Гевгелиско, Спасо Божинов од Мокриево-Струмичко, Боро Китановски од Велес, Горан Пржевски од Хурт Германија, Таќи Баждавела од Крушево, Димко Пржевски од Подмочани-Преспанско, Клубот Александар Македонски и Светскиот Младински Македонски Конгрес од Германија, Радун Андоновски, Благоја Јаневски, Гуреци Имерали, Ахчиев Борислав, Хамиди Насер, Љубинка Лака-Костурска, Кирил Кочевски, Сашо Кузмановски, Кирил Ристов и Милош Билбија од Скопје, Асан Дизбеј од Кабул, Стив Плакас од Торонто, Вахи Али од Каиро, Кемал Есеј од Техеран, Томас Кокалис од Солун и Ердоан Караѓоз од Кападокија.

Посебно сме им благодарни на нашите најблиски Марија и Јадранка, Ванчо, Владо, Јан-Кристијан и Ана Марија, кои ни даваа духовна сила.

На сите нив им благодариме им ги посакуваме сите добра на овој свет.

Од авторите

Липково
Македонска мумија

Липково
Македонска мумија

"МАКЕДОНСКИ ОДГОВОР"

Пред 23 века трујачите на Александар Македонски имаа намера да создадат мрак и да ја сопрат неговата идеја без делење на луѓето да ослободува, обединува и просветлува.

Светлината на умот на денешните генерации Македонци се простира во сите правци на времето и просторот. Преку новите зраци на умот и умноста на душата, низ кои проаѓа искуството и уметноста, ние со оваа литературна творба ја проектираме актуелната историска вистина, како што некои пред нас го проектираше сето она што се знае. Затоа испраќаме пораки кон иднината со нови вистини, просветлување и правда, како македонски одговор на трескотливата Европска градина.

Ако некои ни забележат дека сеуште имаме очи и уши, им одговараме дека не ни личи на генетскиот код, оти светлината, вистината, добрината и убавината никогаш не се доволни.

Осветлените луѓе од локалитетот Осинчани, со своите пораки на камените книги ни оставиле светлина, а не сенки. На тие што доживуваат стресови, на кои им смета светлината и сакаат повторно да обезвреднуваат им порачуваме, дека помина времето на легендите, лагите и таканаречените потврдени историски податоци, како и теориите за митови, богови и хаос.

Нашата намера е како ново откровение да ги ослободиме луѓето од вековната амнезија и да ја вратиме древната Александрова идеја и светлина.

Ние сме доказите. Ние сме тука во следниот милениум како наследници на големиот месија, пред светската јавност да ја отвориме вистината за Александар Македонија и Македонците.

